ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ'(ΙΔ'ΛΟΥΚΑ)

Τῇ ιῃ Δεκεμβρίου

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Ἦχος Γα

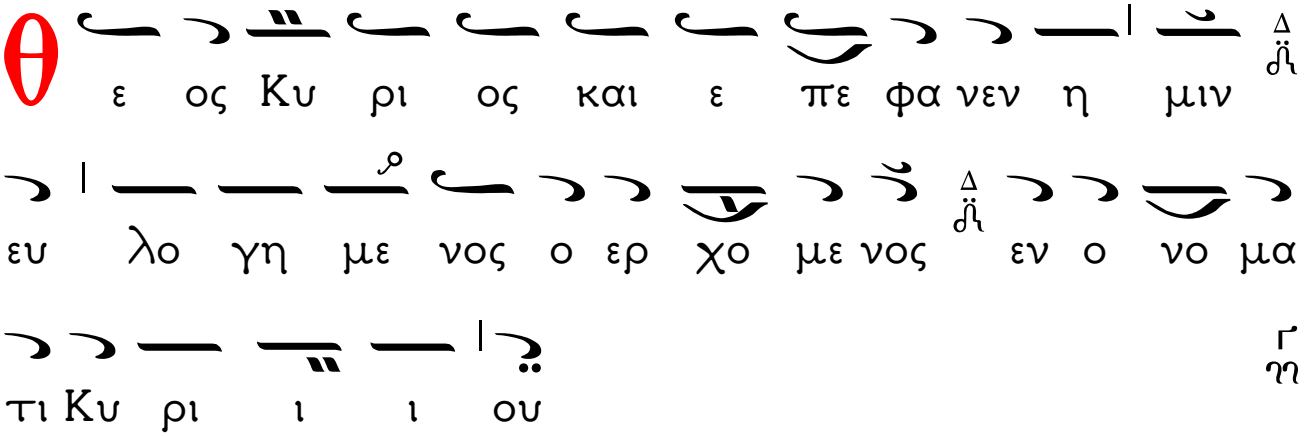

Στίχος· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος· Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

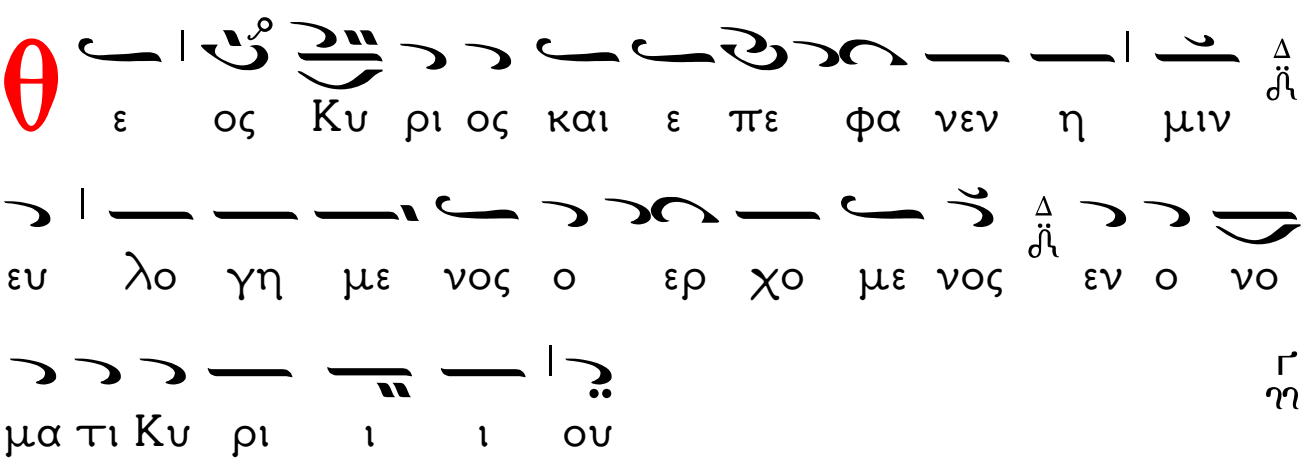

Στίχος· Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

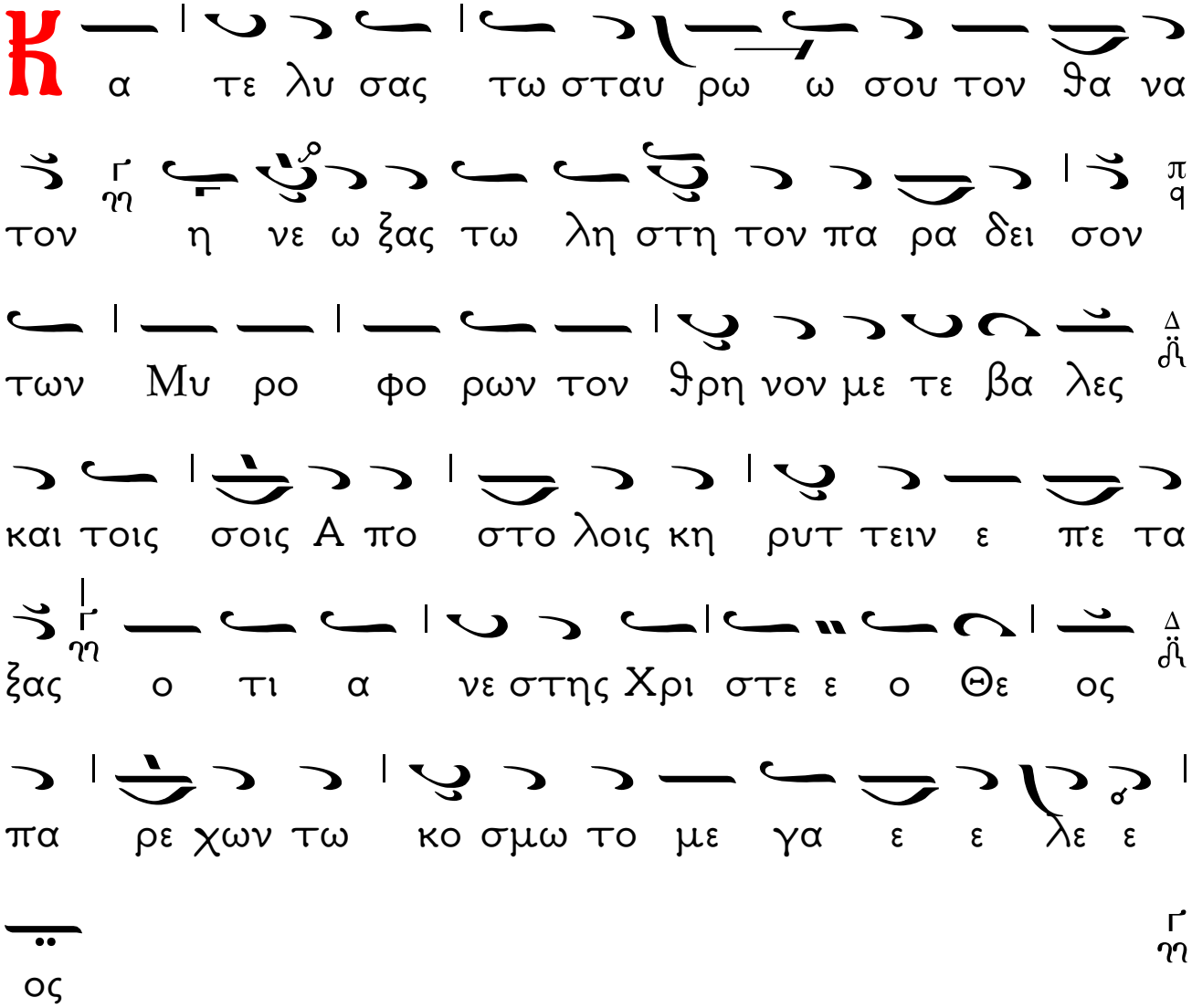

Δόξα Πατρί..., τὸ αὐτὸ

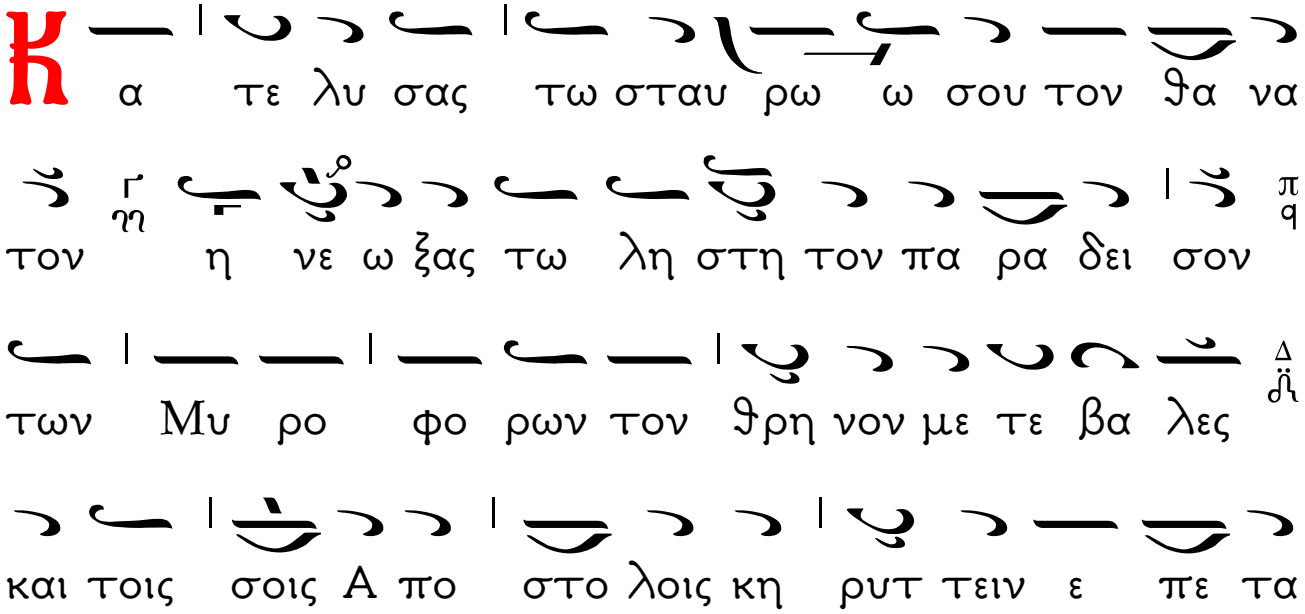

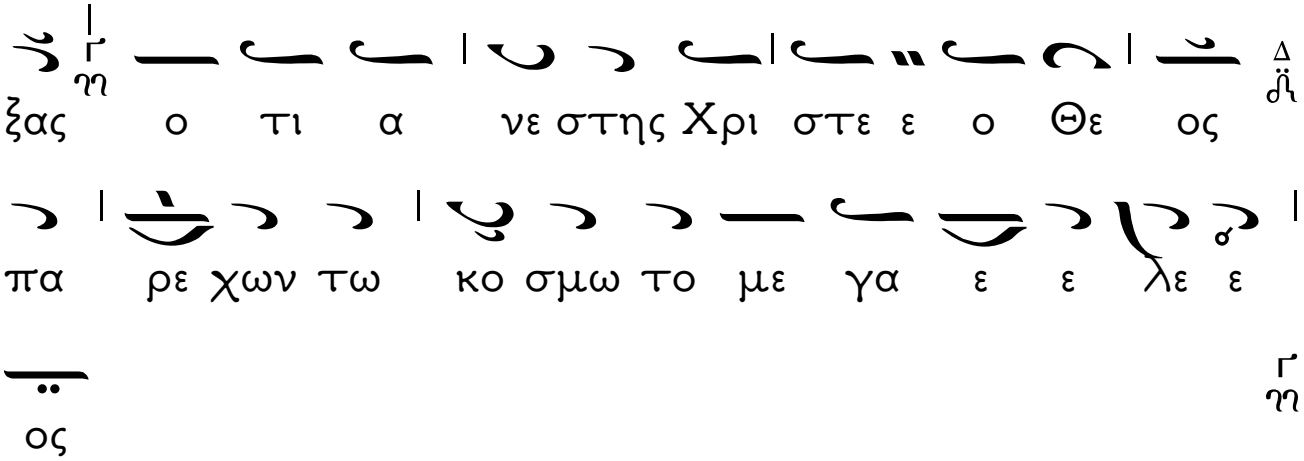

Καὶ νῦν…Θεοτοκίον

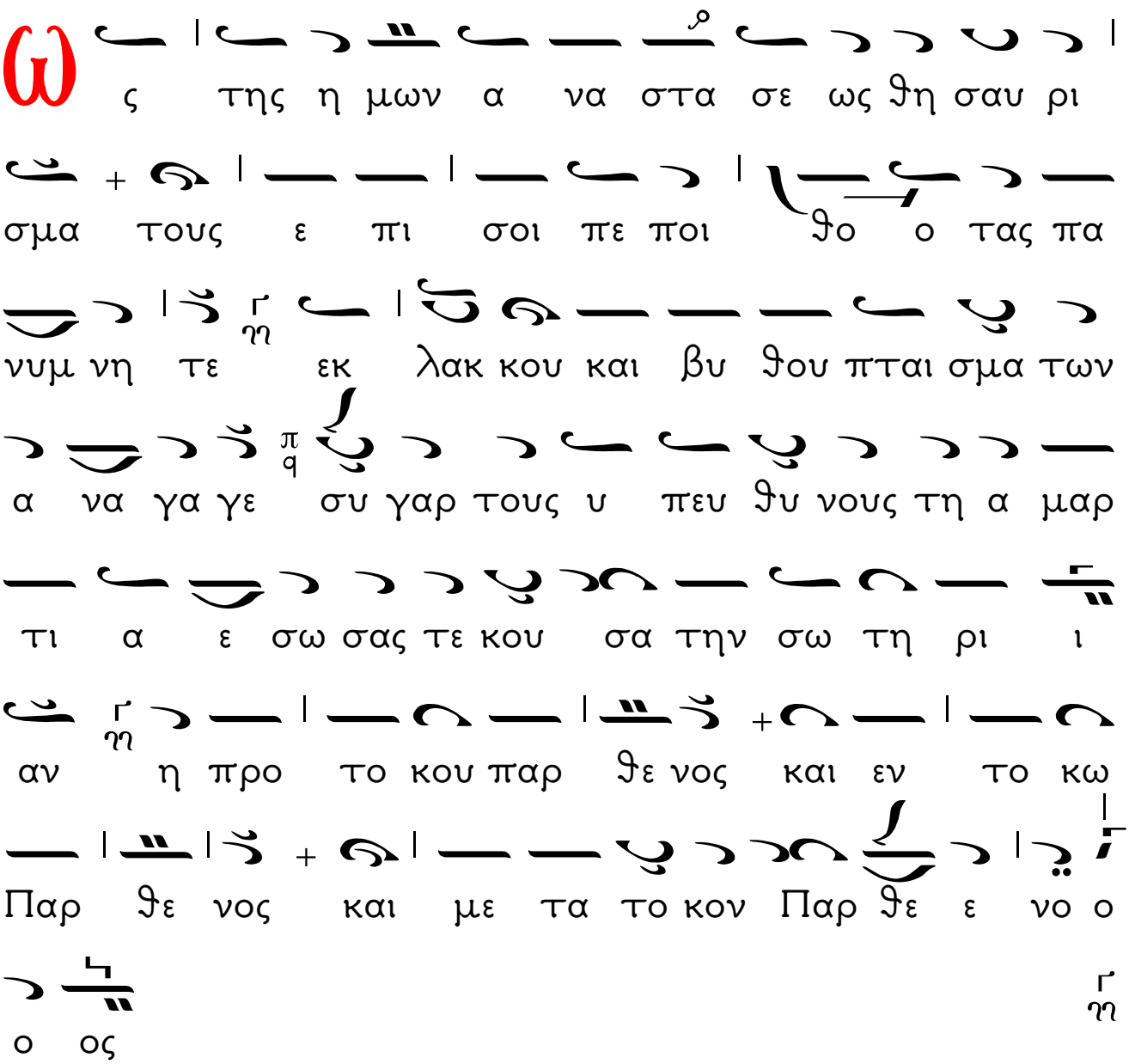

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Ἦχος Γα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

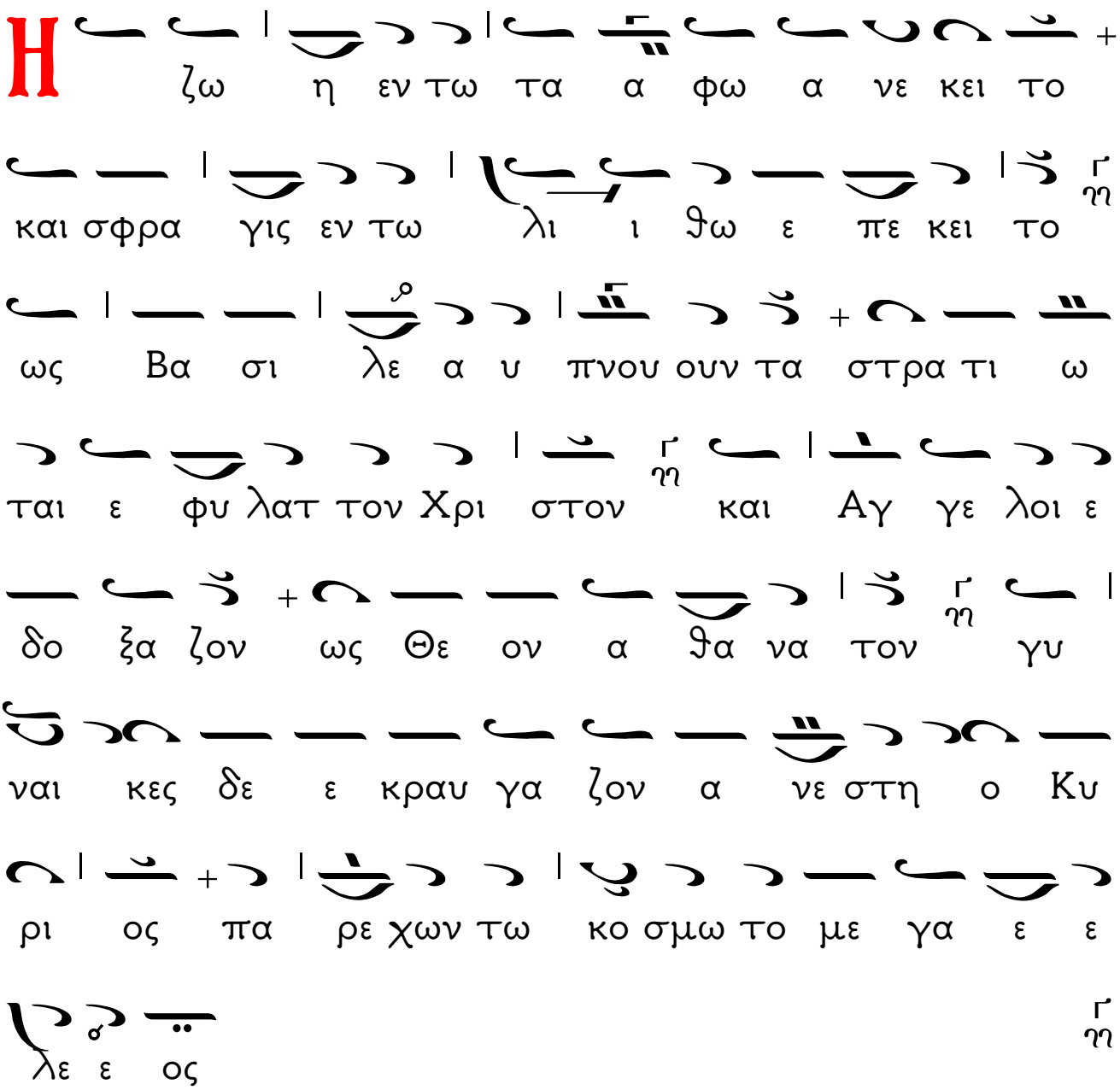

Δόξα Πατρί...

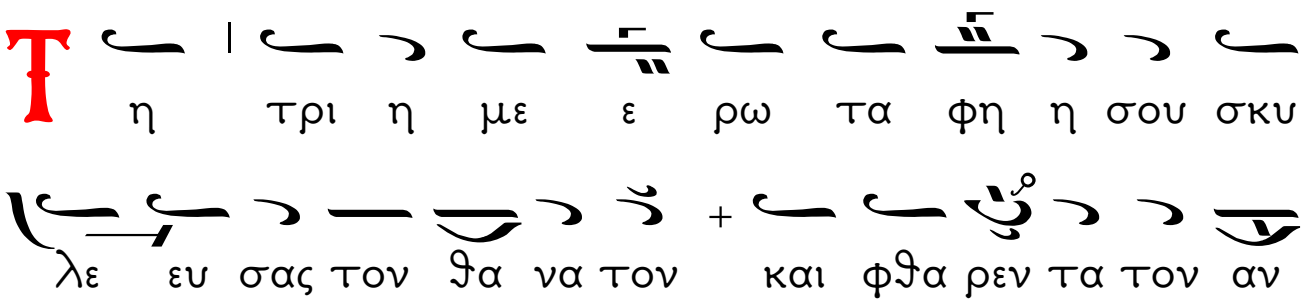

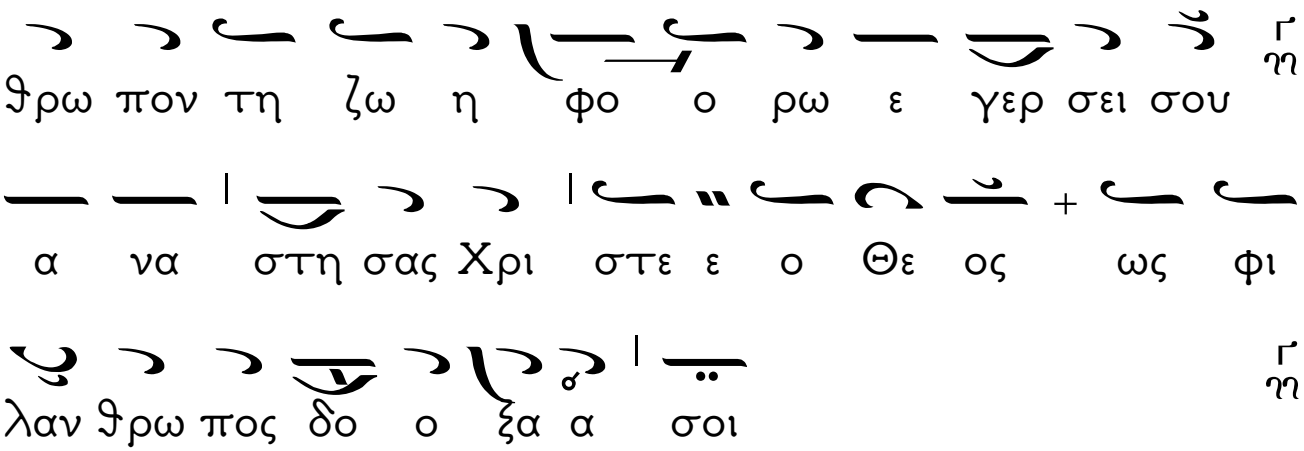

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

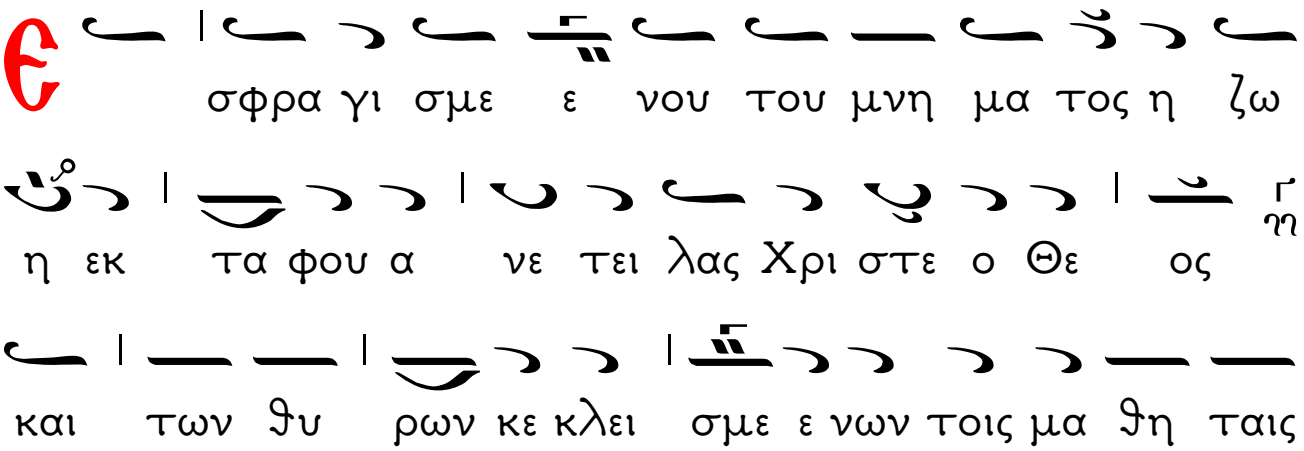

ε πε στης η πα αν των α να στα σις πνευ
μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η μιν
κα τα το με γα σου ε ε λε ε ος

Δόξα Πατρί...

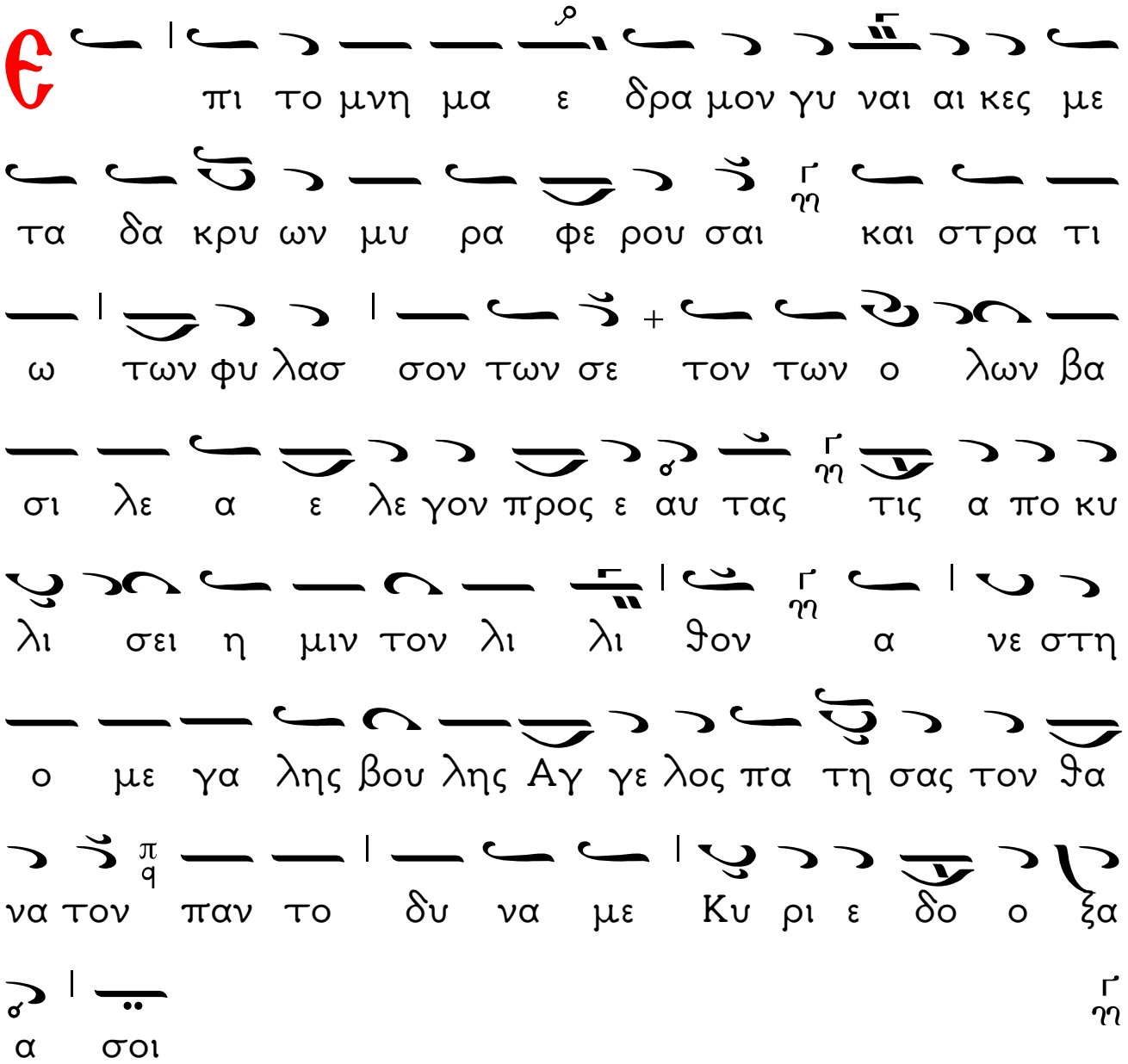
πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με
τα δα κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα τι
ω των φυ λασ σον των σε τον των ο λων βα
σι λε α ε λε γον προς ε αυ τας τις α πο κυ
λι σει η μιν τον λι λι θον α νε στη
ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας τον θα
να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα
α σοι

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ (*σύντομα*)

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

Χρύσ. Θεοδοσόπουλου

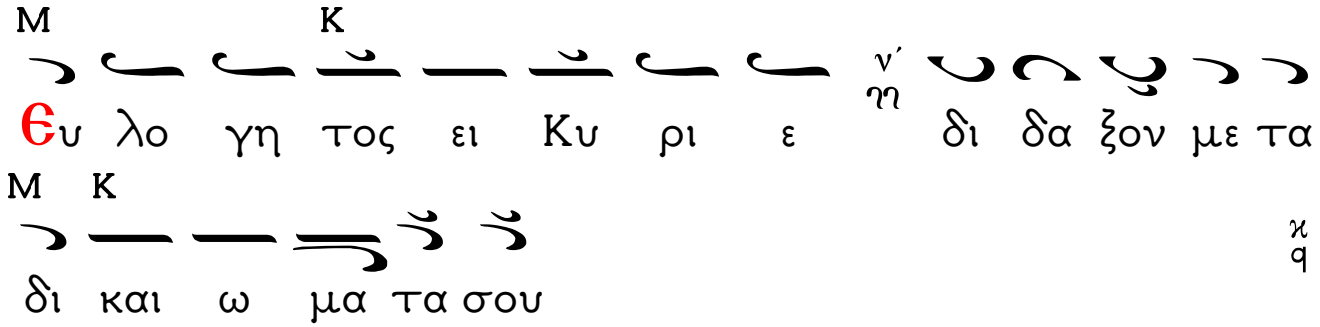

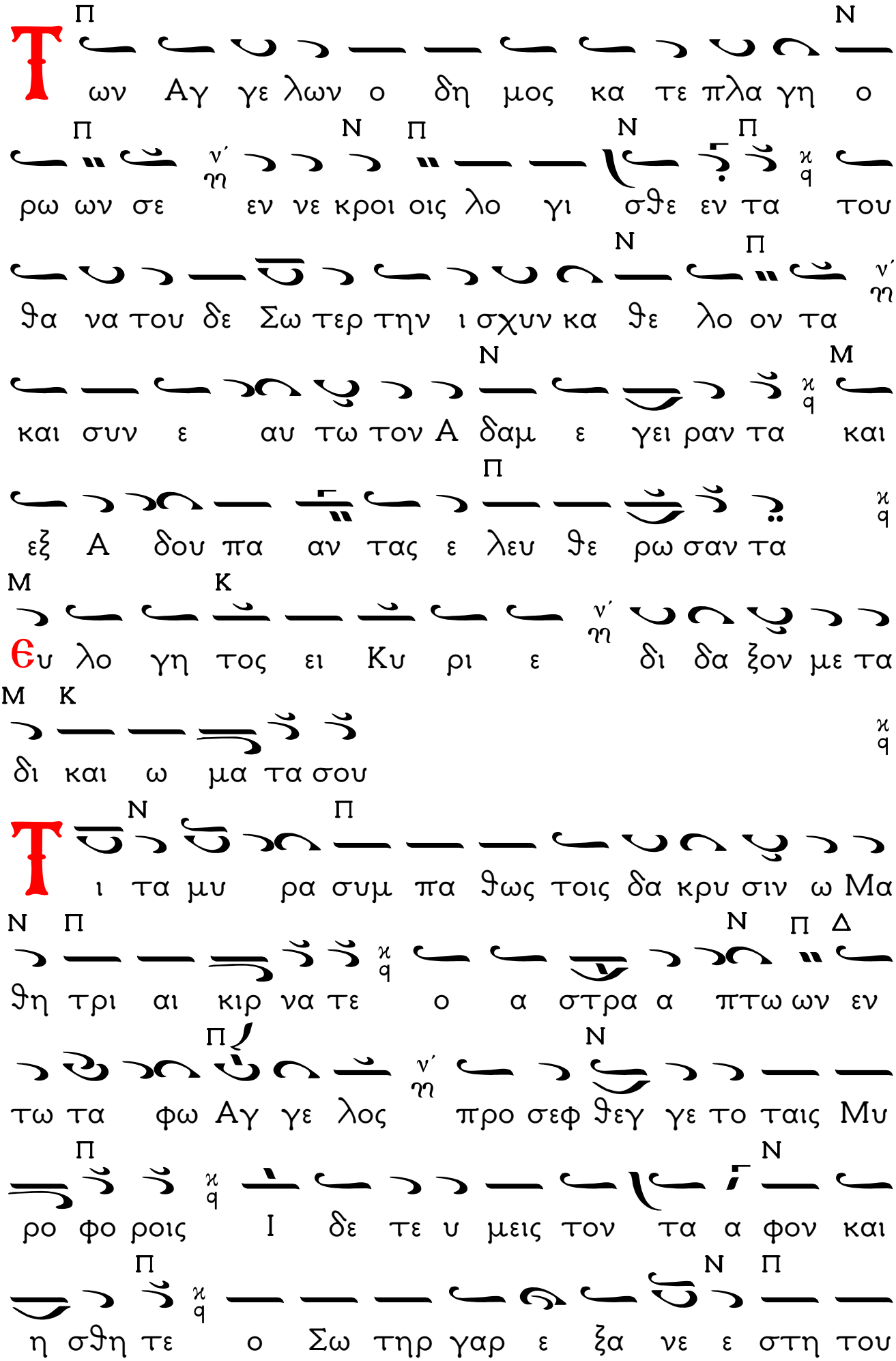
Π N
Των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη ο
Π N Π N Π
ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα του
N Π
θα να του δε Σω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα
N M
και συν ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και
Π
εξ Α δου πα αν τας ε λευ θε ρω σαν τα
M K
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
M K
δι και ω μα τα σου
N Π
Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω Μα
N Π N Π Δ
θη τρι αι κιρ να τε ο α στρα α πτω ων εν
Π N
τω τα φω Αγ γε λος προ σεφ θεγ γε το ταις Μυ
Π N
ρο φο ροις Ι δε τε υ μεις τον τα α φον και
Π N Π
η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε στη του

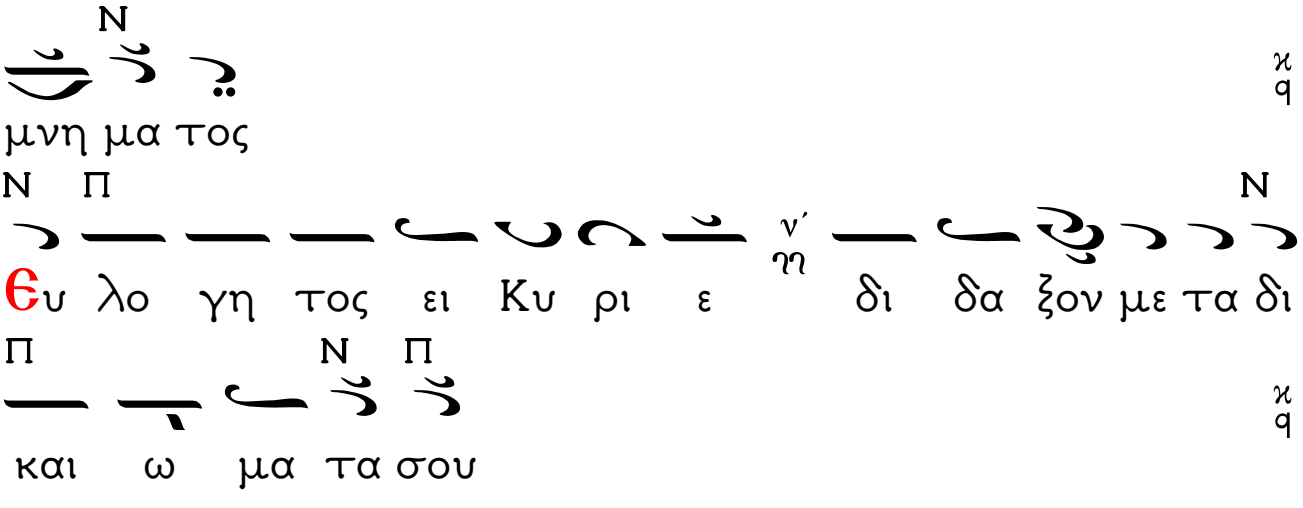
μνη μα τος
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου

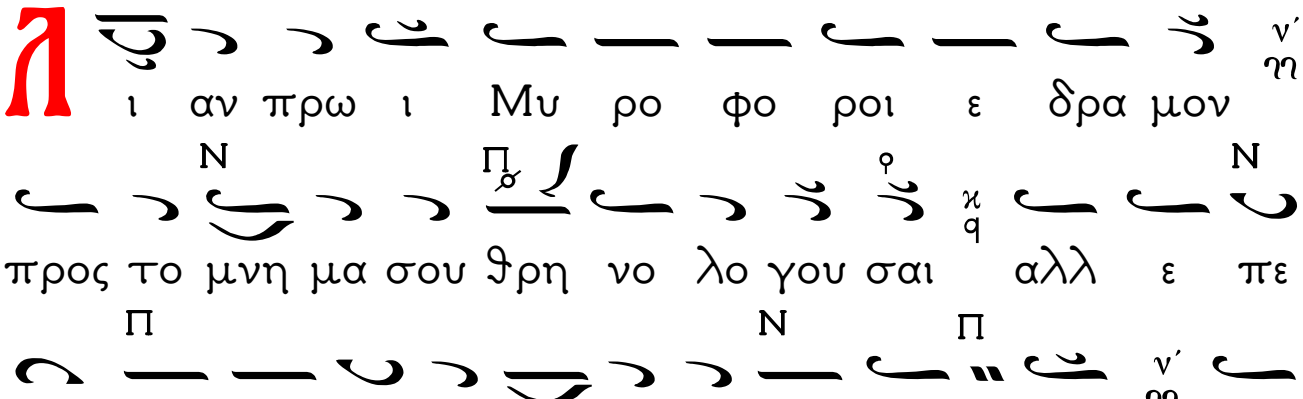
Λι αν πρω ι Μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ ε πε
στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε θρη
νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την Α
να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε

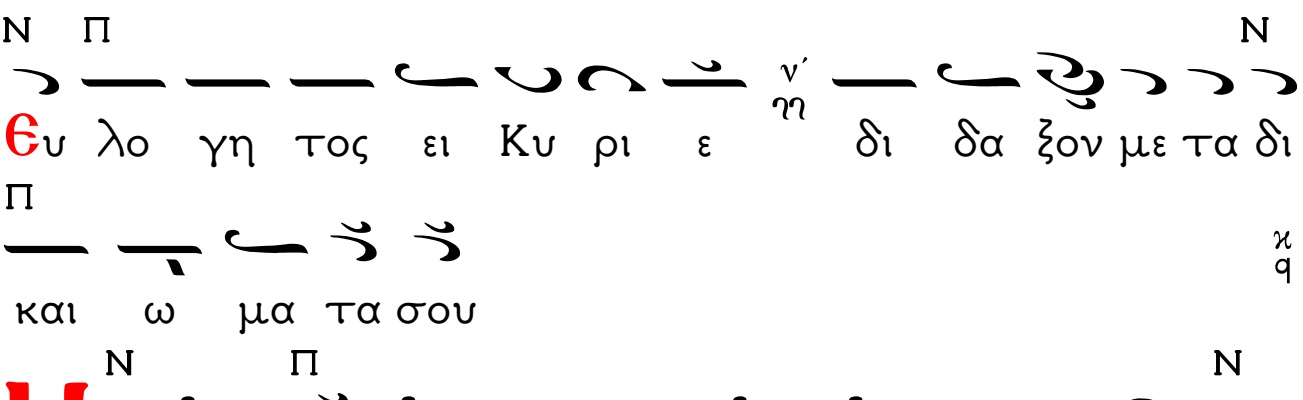
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου

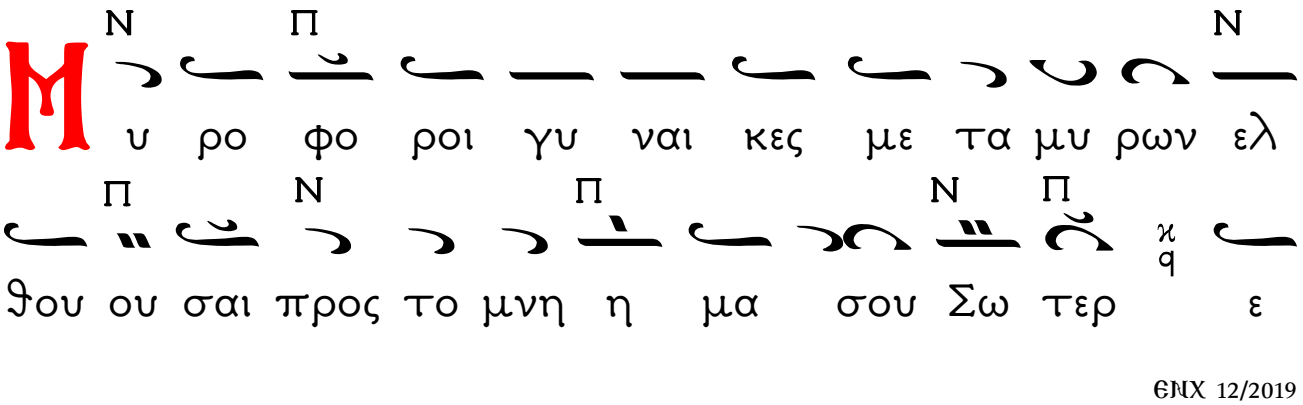
Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ
θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σω τερ ε

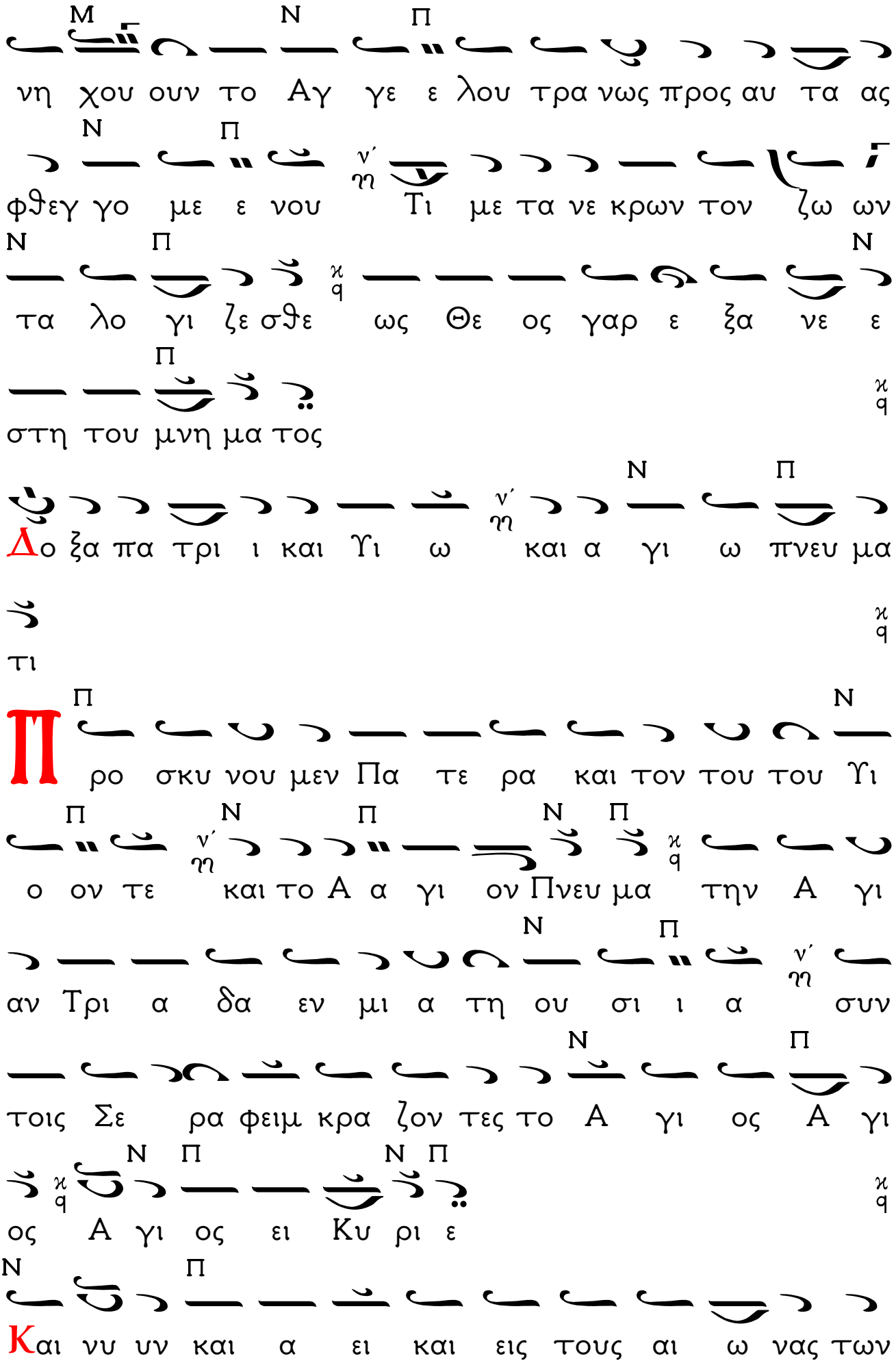
νη χου ουν το Αγ γε ε λου τρα νως προς αυ τα ας
φθεγ γο με ε νου Τι με τα νε κρων τον ζω ων
τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε
στη του μνη μα τος
Δο ξα πα τρι ι και Υι ω και α γι ω πνευ μα
τι
Προ σκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την Α γι
αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α γι ος Α γι
ος Α γι ος ει Κυ ρι ε
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀναβαθμοὶ

Ἦχος Πλ. Γ α

Ἀντίφωνον Α΄

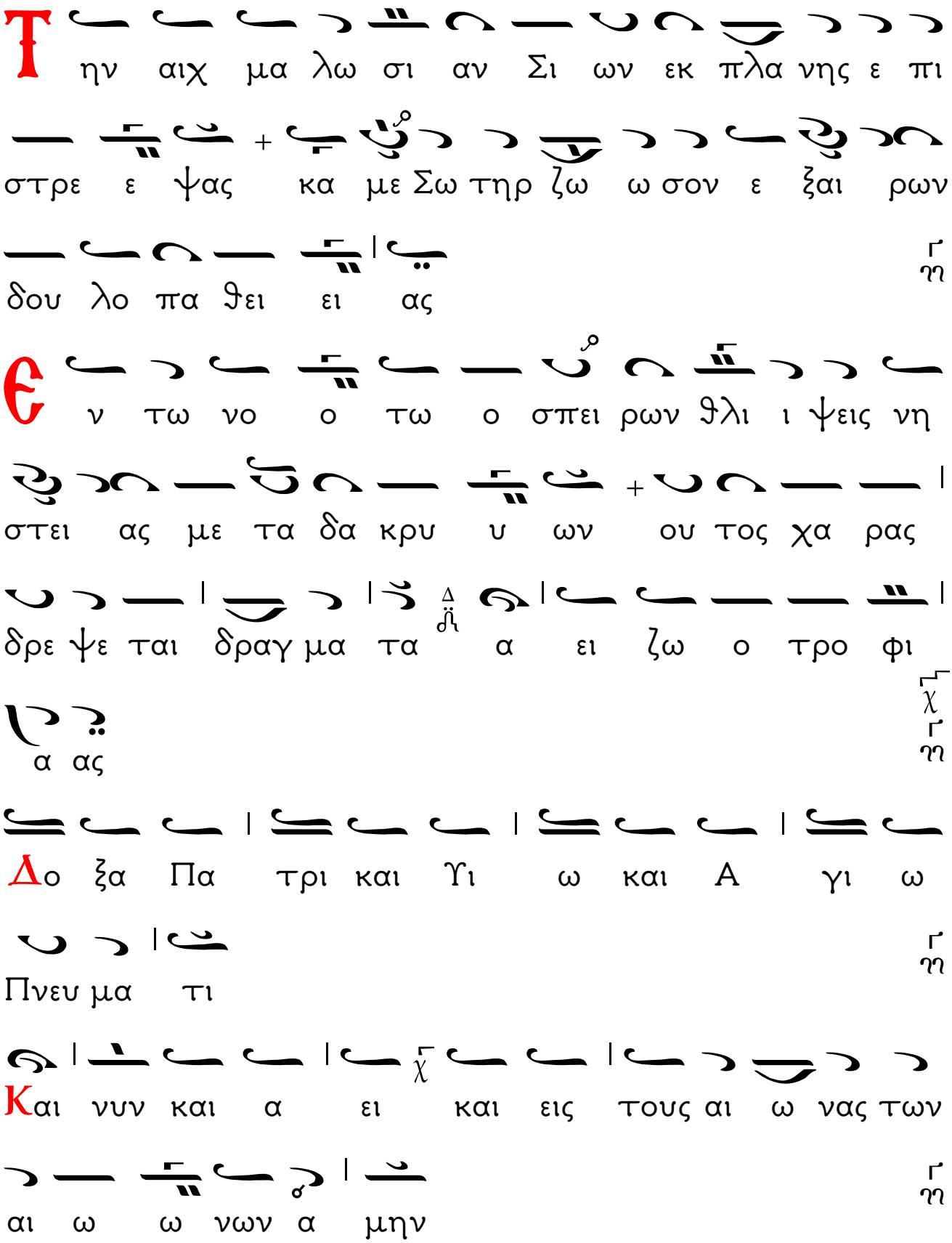

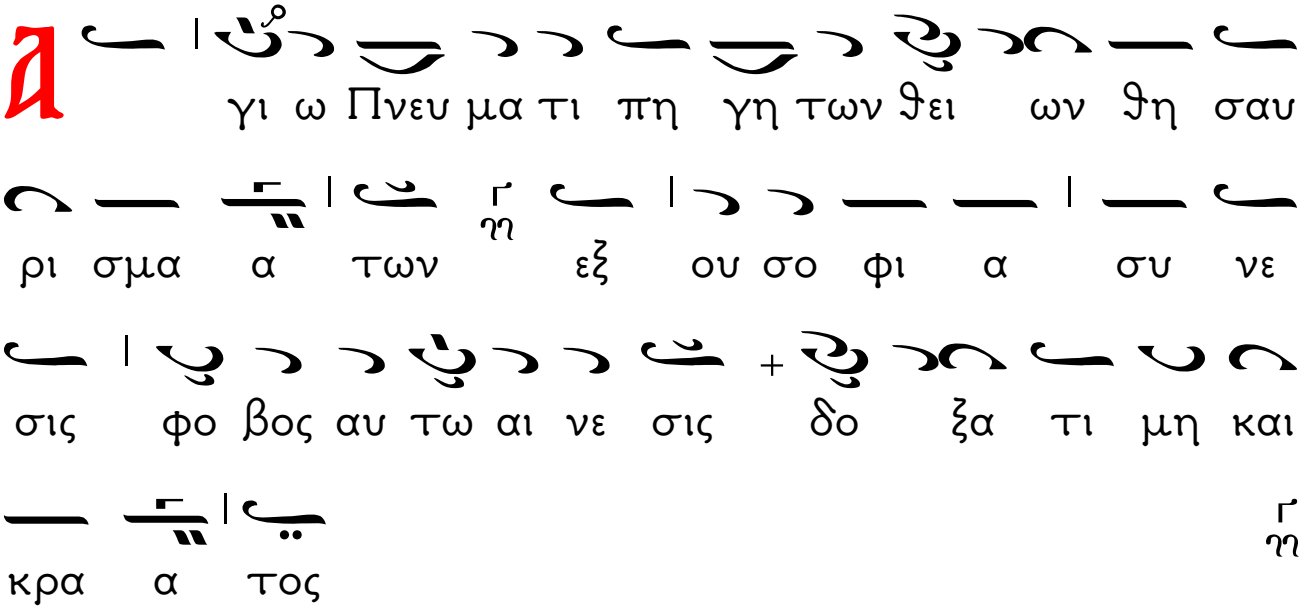
Δ γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ
ρι σμα α των εξ ου σο φι α συ νε
σις φο βος αυ τω αι νε σις δο ξα τι μη και
κρα α τος

Ἀντίφωνον Β΄

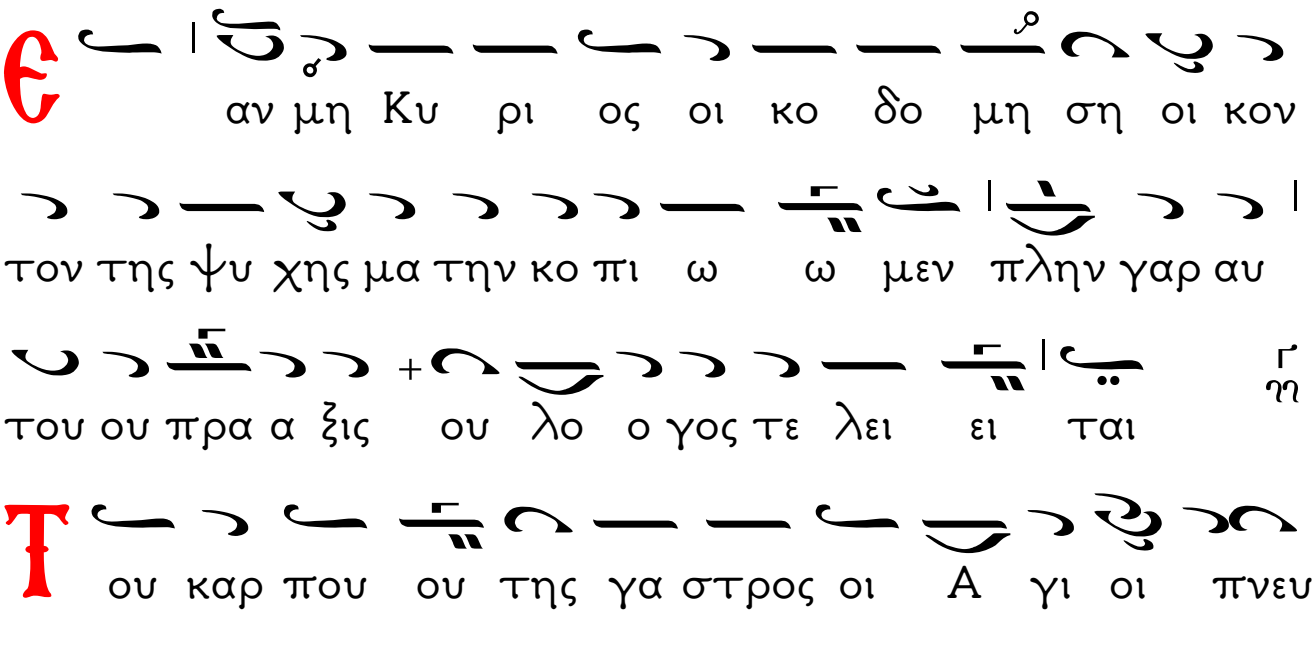
Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον
τον της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ
του ου πρα α ξις ου λο ο γος τε λει ει ται
Τ ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ
μα το κι νη η τως α να βλα στου σι πα
τρω α δογ μα τα υι ο θε σι ι ας

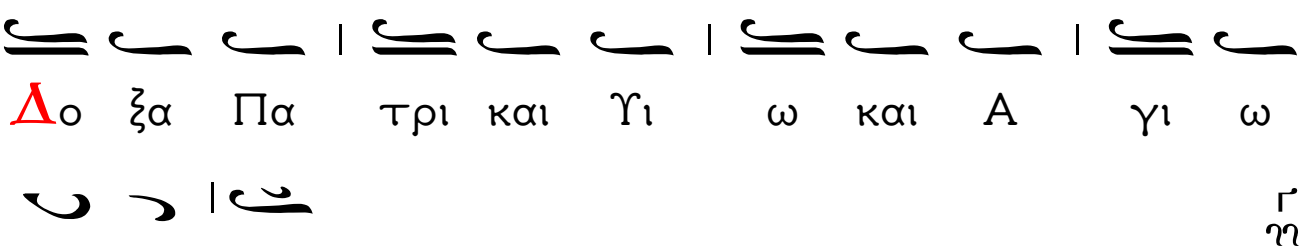
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

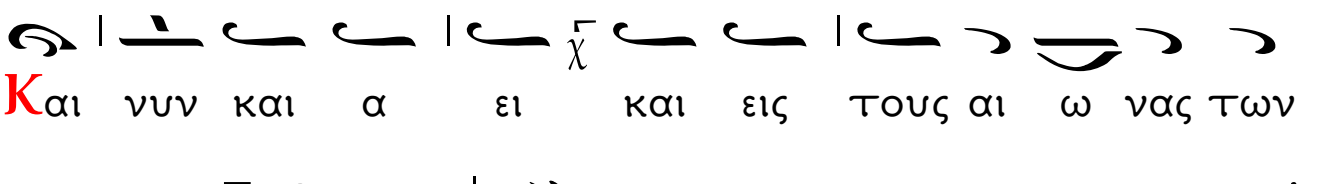
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω νων α μην

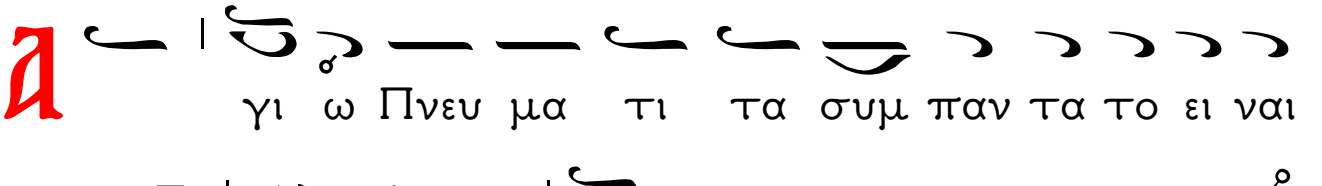
γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο
λων κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των
πα αν των

Ἀντίφωνον Γ΄

ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω
ης ευ ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται +
δο ξη α κη ρα α τω

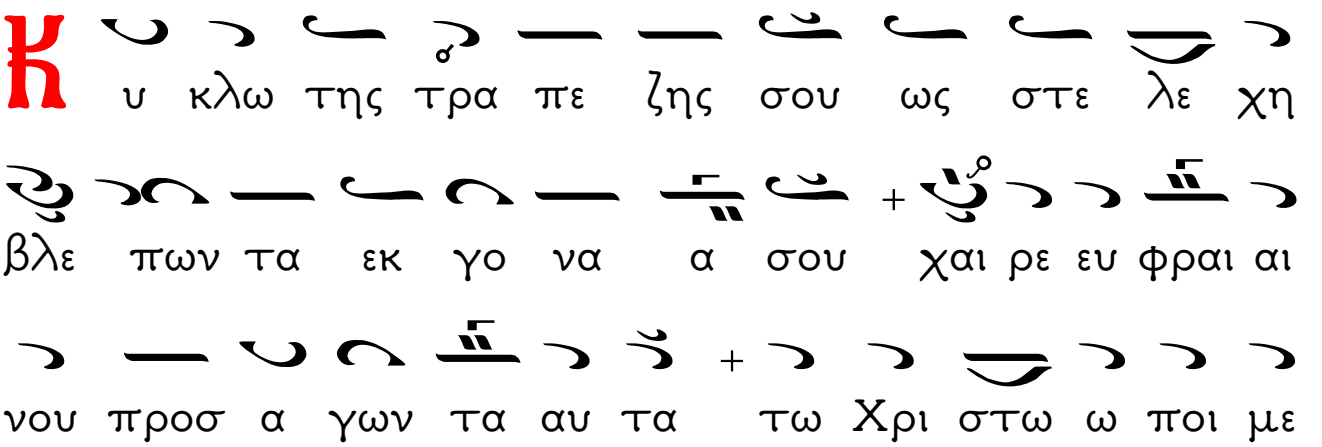
υ κλω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη
βλε πων τα εκ γο να α σου + χαι ρε ευ φραι αι
νου προσ α γων τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με

Προκείμενον

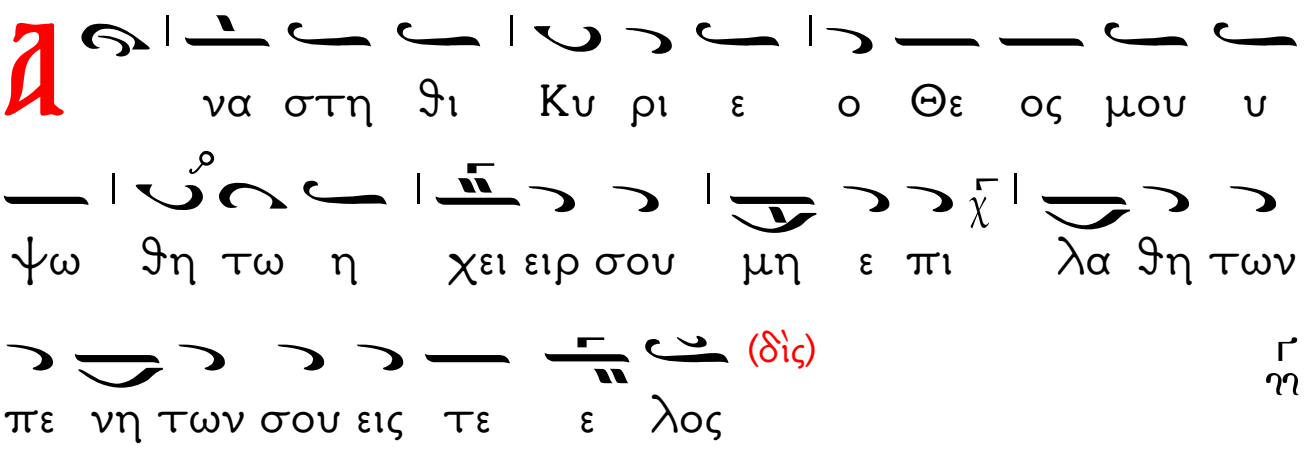

Στίχος· Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

τὸ τρίτον

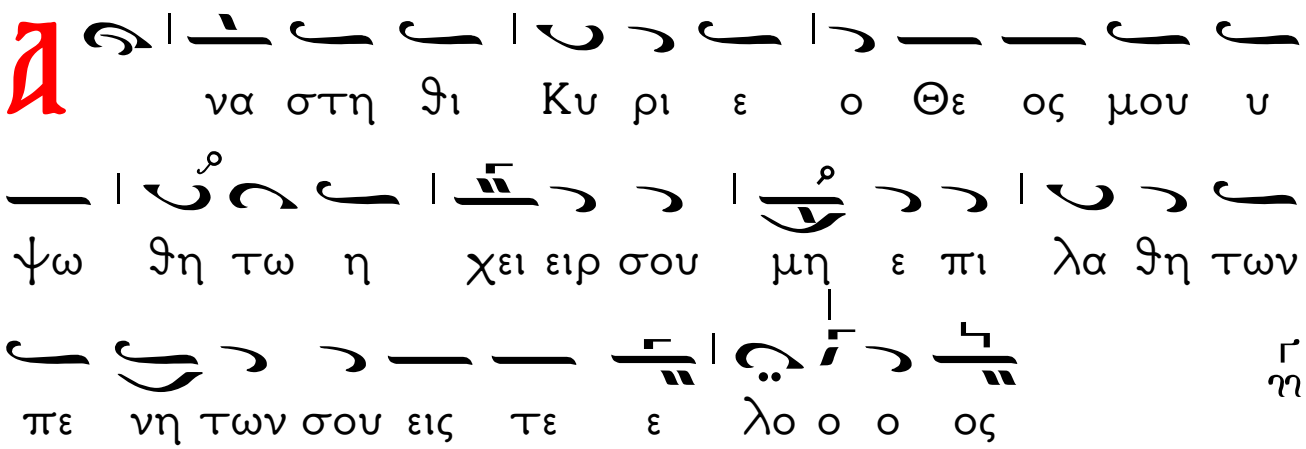

Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

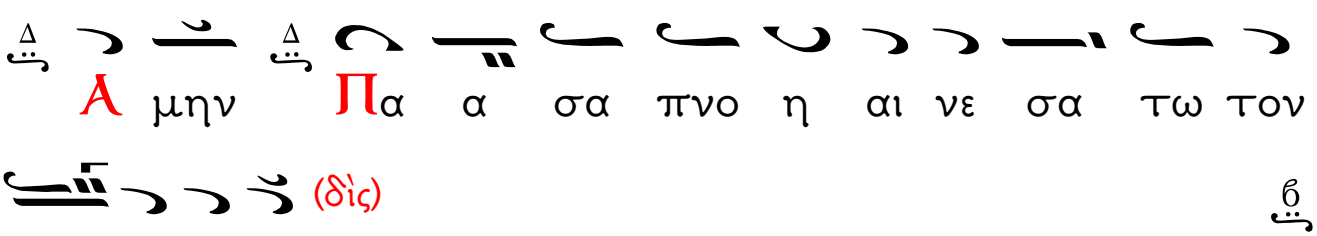

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

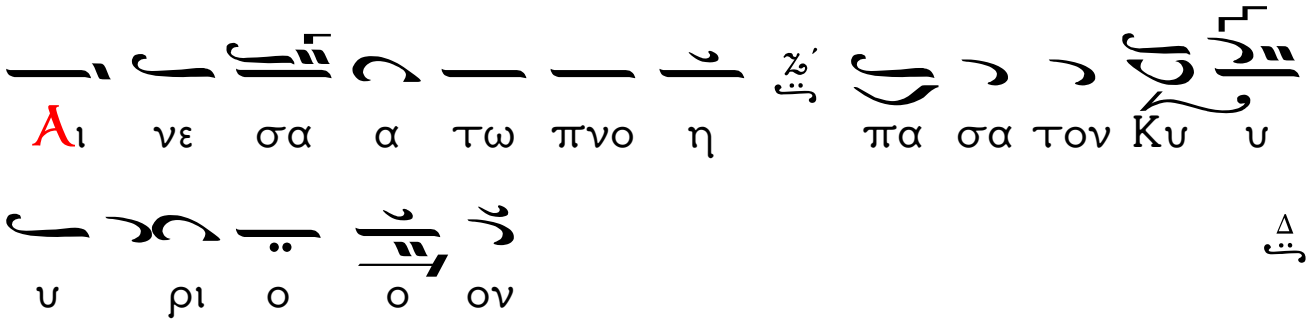

Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά

σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος Δι χ

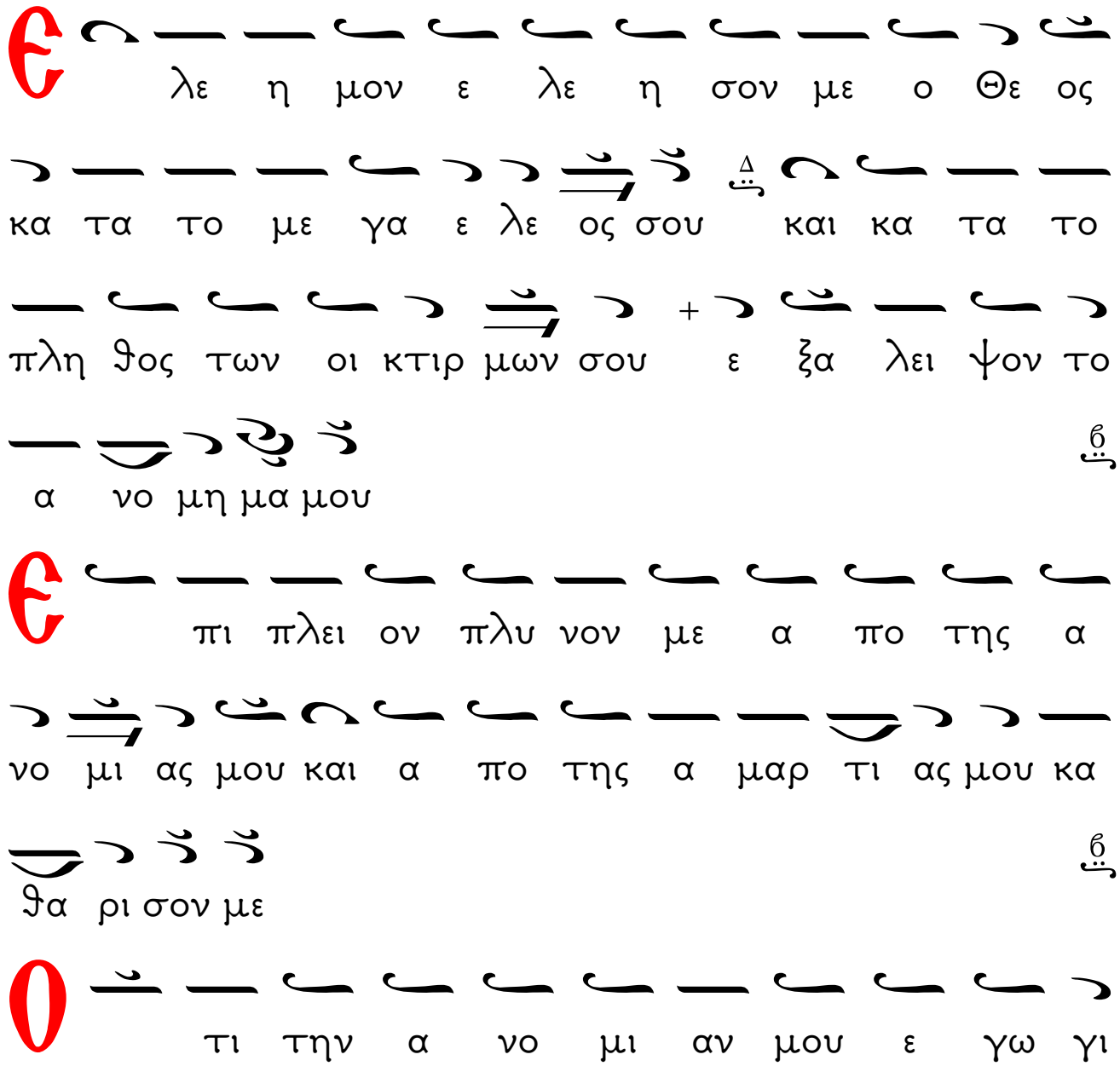

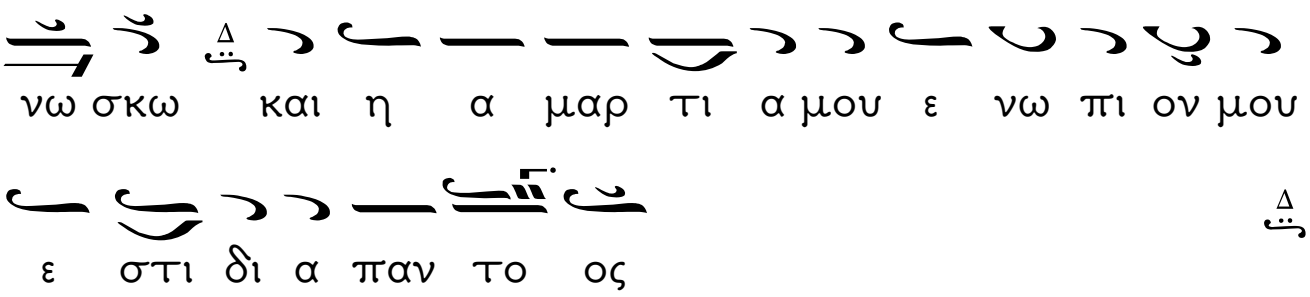
νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου
ε στι δι α παν το ος
οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σου ε ποι η σα ο ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω
κρι νε σθαι σε

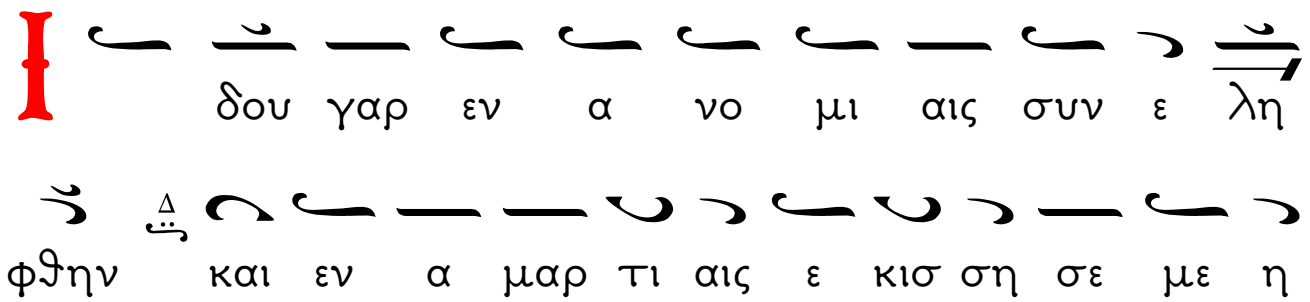
δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη
φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η
μη τηρ μου

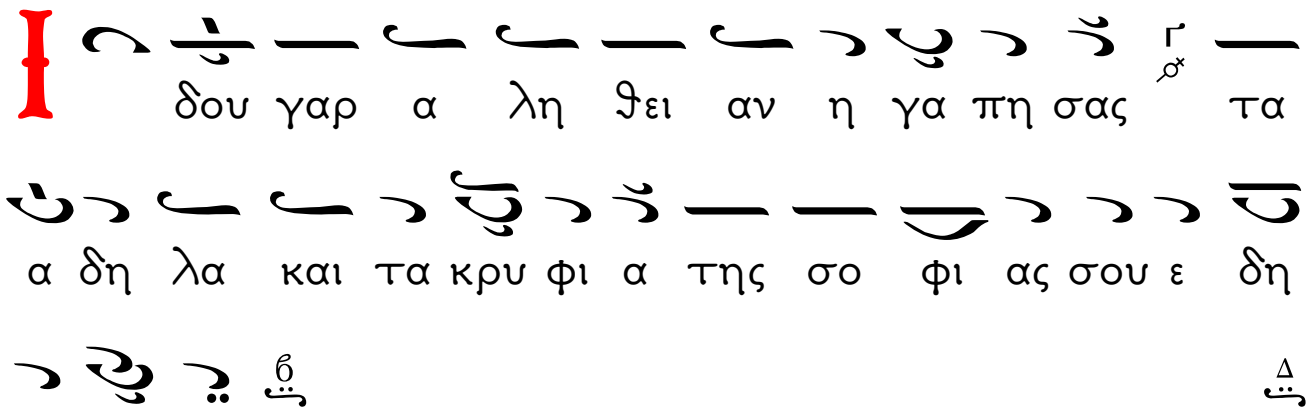
δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας τα
α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ας σου ε δη
λω σας μοι

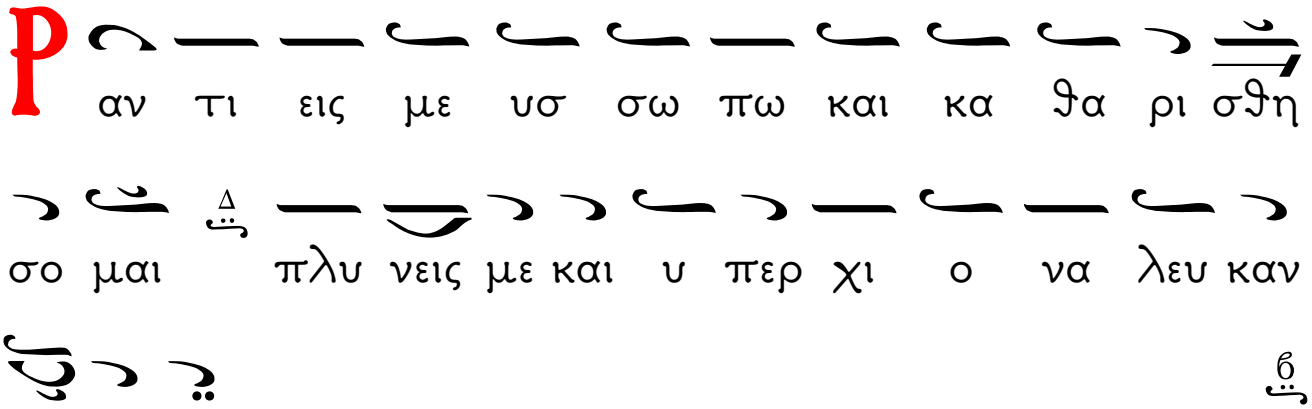
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα ϑα ρι σϑη
σο μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν
ϑη σο μαι

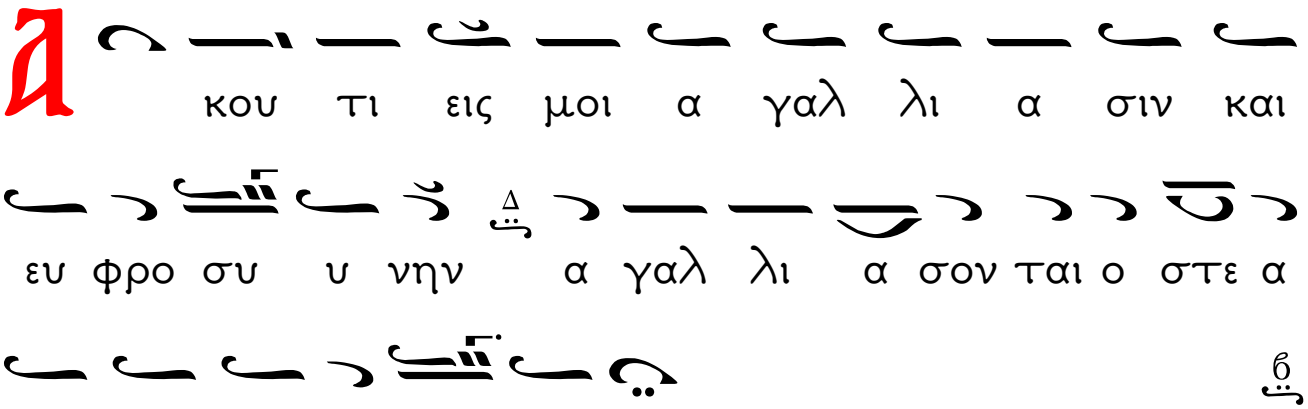
Δ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και
ευ φρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α
τε τα πει νω με ε να

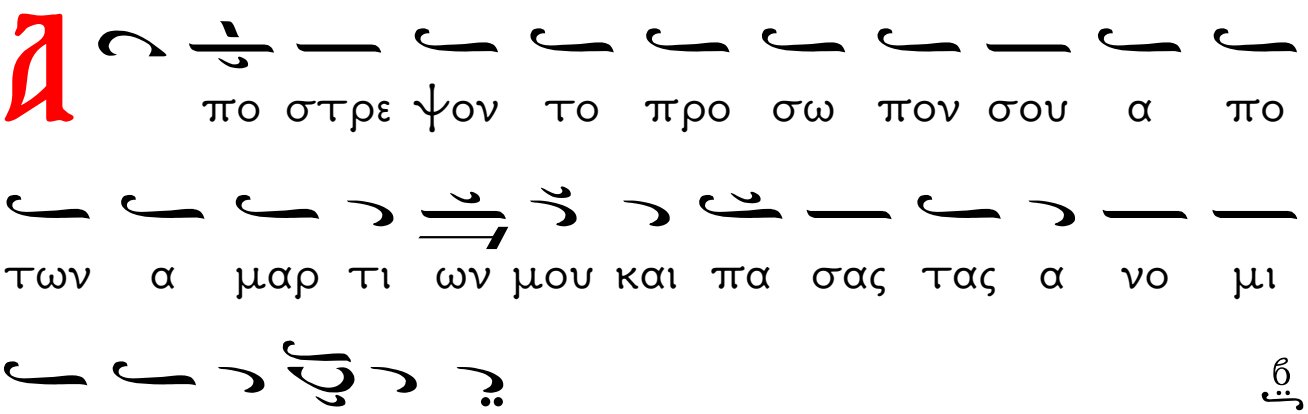
Δ πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο
των α μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι
ας μου ε ξα λει ψον

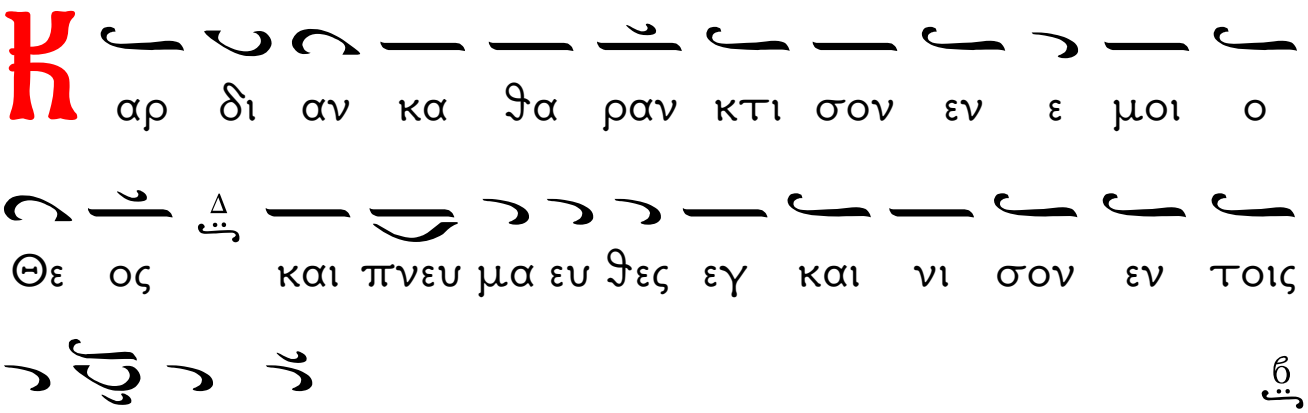
Κ αρ δι αν κα ϑα ραν κτι σον εν ε μοι ο
Θε ος και πνευ μα ευ ϑες εγ και νι σον εν τοις
εγ κα τοις μου

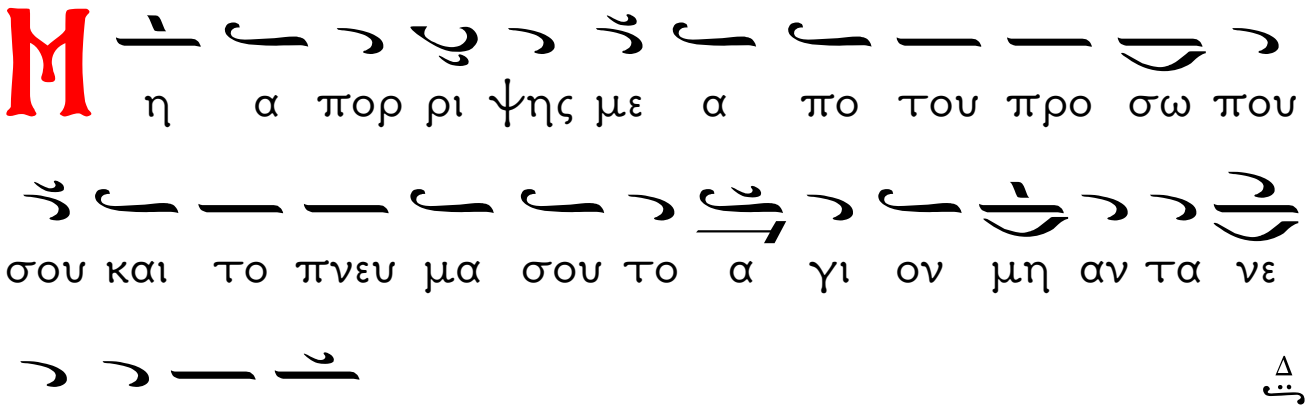
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που
σου και το πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε
λης απ ε μου
Δο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω
τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη
ρι ξον με
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α
σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε
ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α σε ται η
γλωσ σα μου την δι και ο συ νην σου
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και

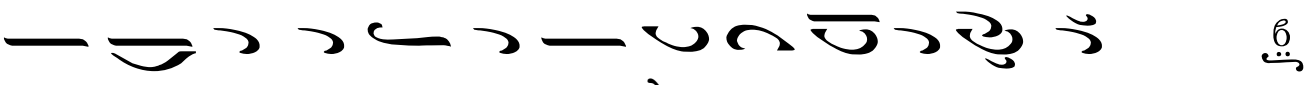
το στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

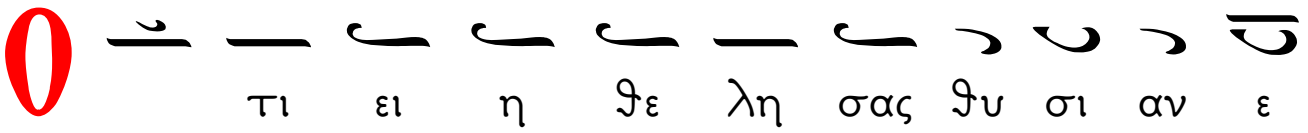
τι ει η ϑε λη σας ϑυ σι αν ε

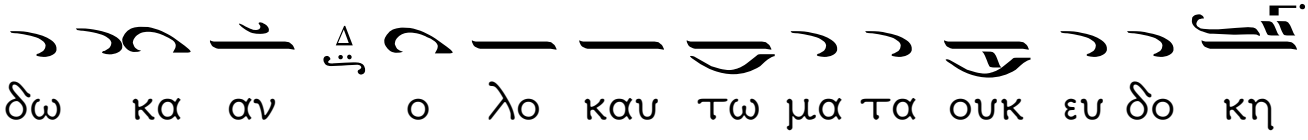
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη

η σεις

υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει

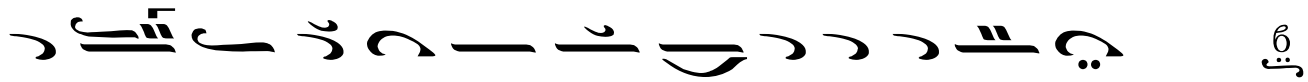
νω με ε νην ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

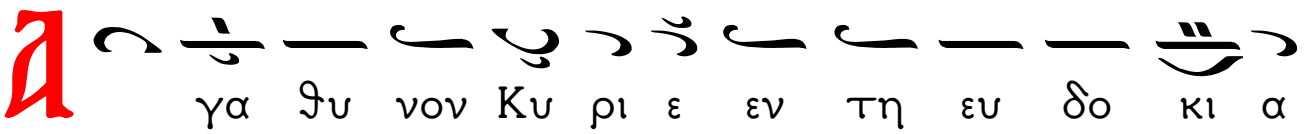
γα ϑυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

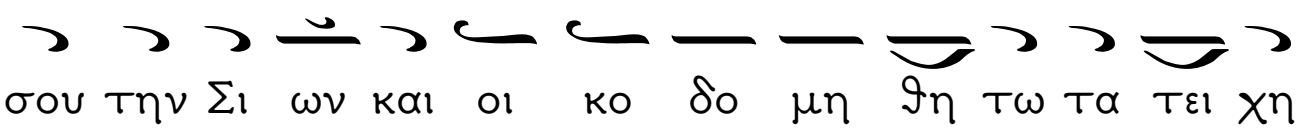
σου την Σι ων και οι κο δο μη ϑη τω τα τει χη

Ι ε ρου σα λημ

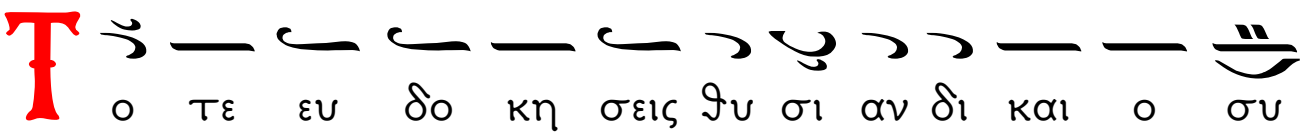
ο τε ευ δο κη σεις ϑυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

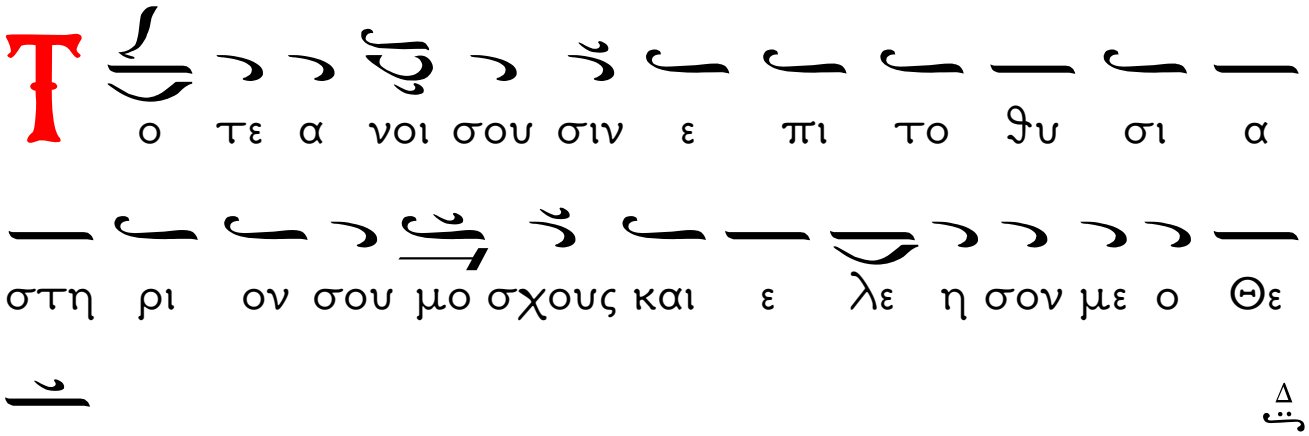
Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ σι α
στη ρι ον σου μο σχους και ε λε η σον με ο Θε
ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Ταις των Α πο στο ο ο λων πρε σβει αις
Ε ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
πλη η η θη των ε μω ων εγ κλη μα α α
των

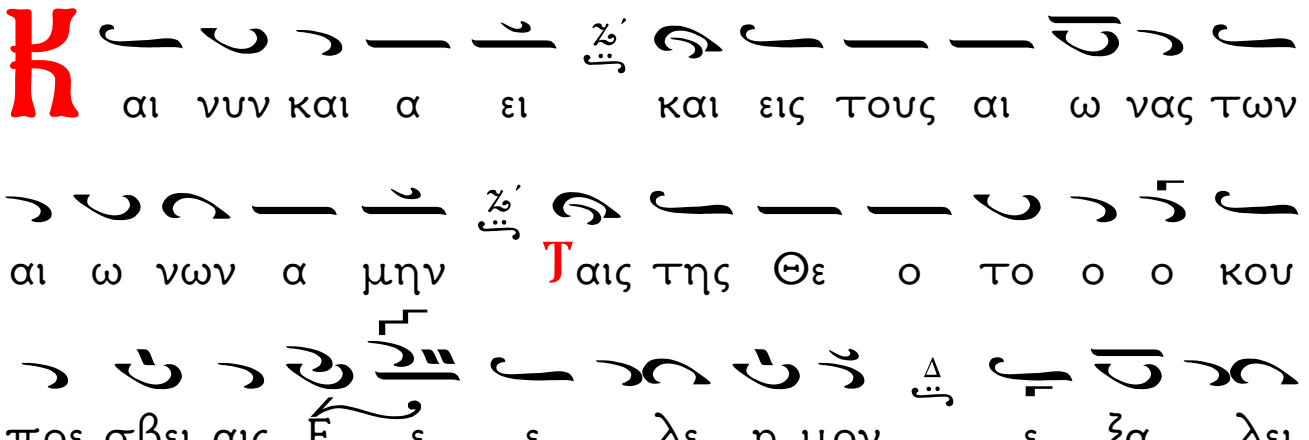
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην Ταις της Θε ο το ο ο κου
πρε σβει αις Ε ε ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη η η θη των ε μω ων εγ κλη μα

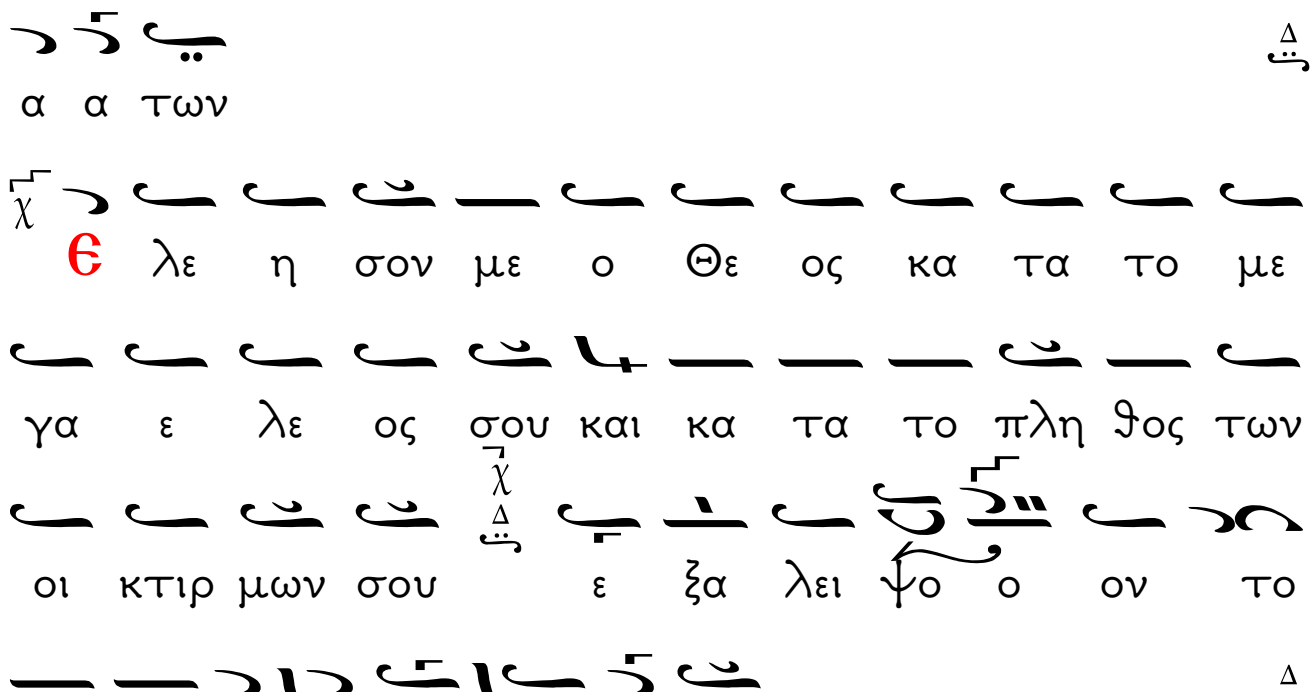

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος Δι

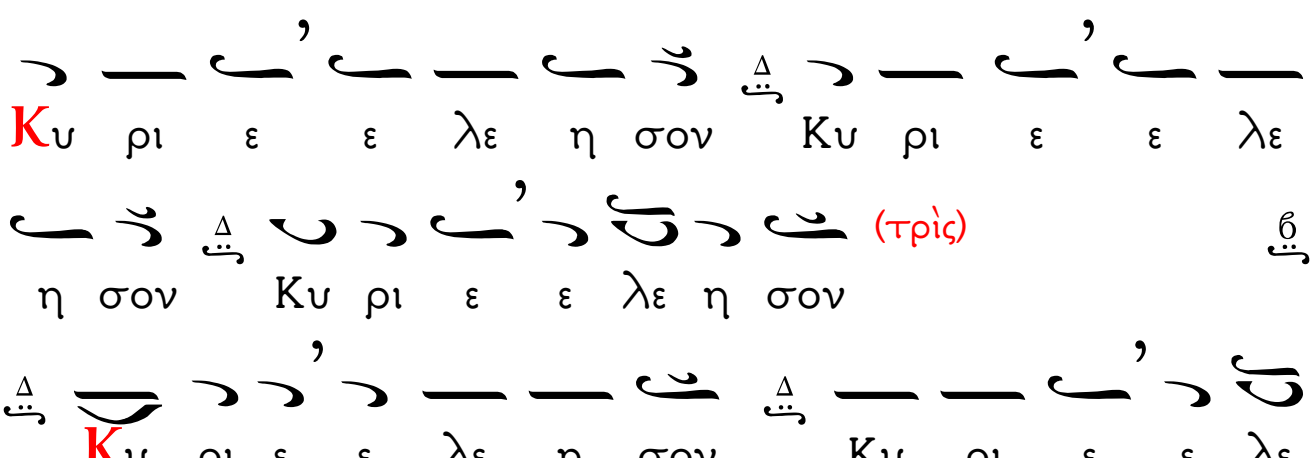

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἀναστάσιμος

Ἦχος Γα

Ὠδὴ Α΄ Ὁ Εἱρμὸς

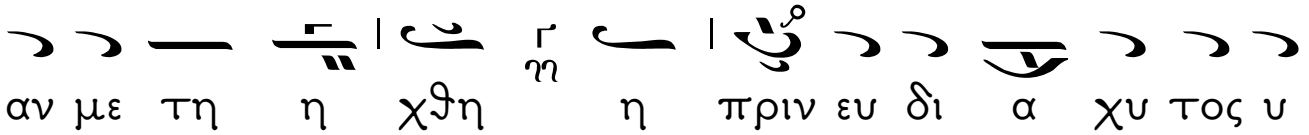

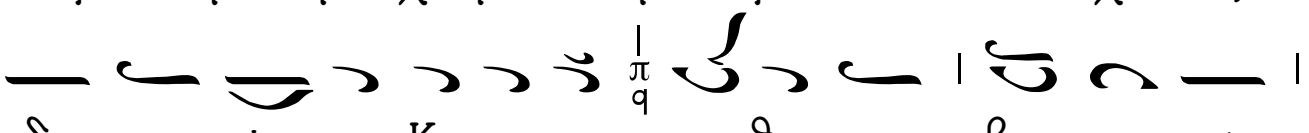

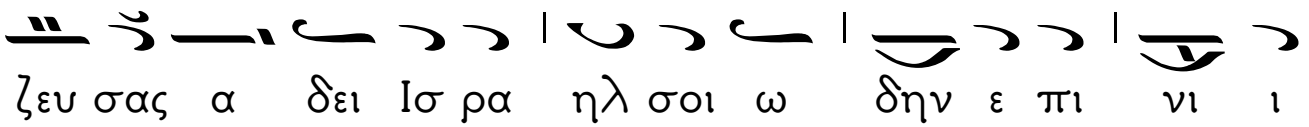

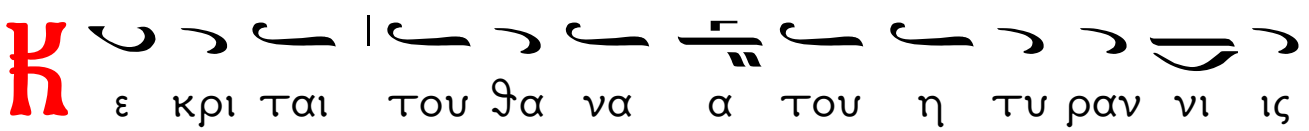

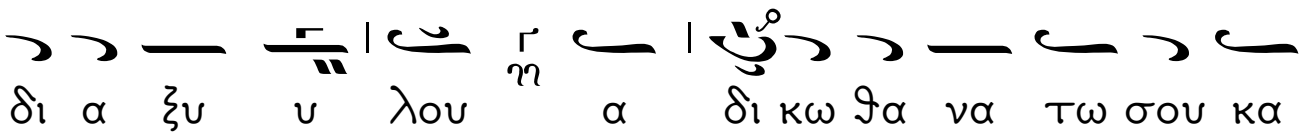

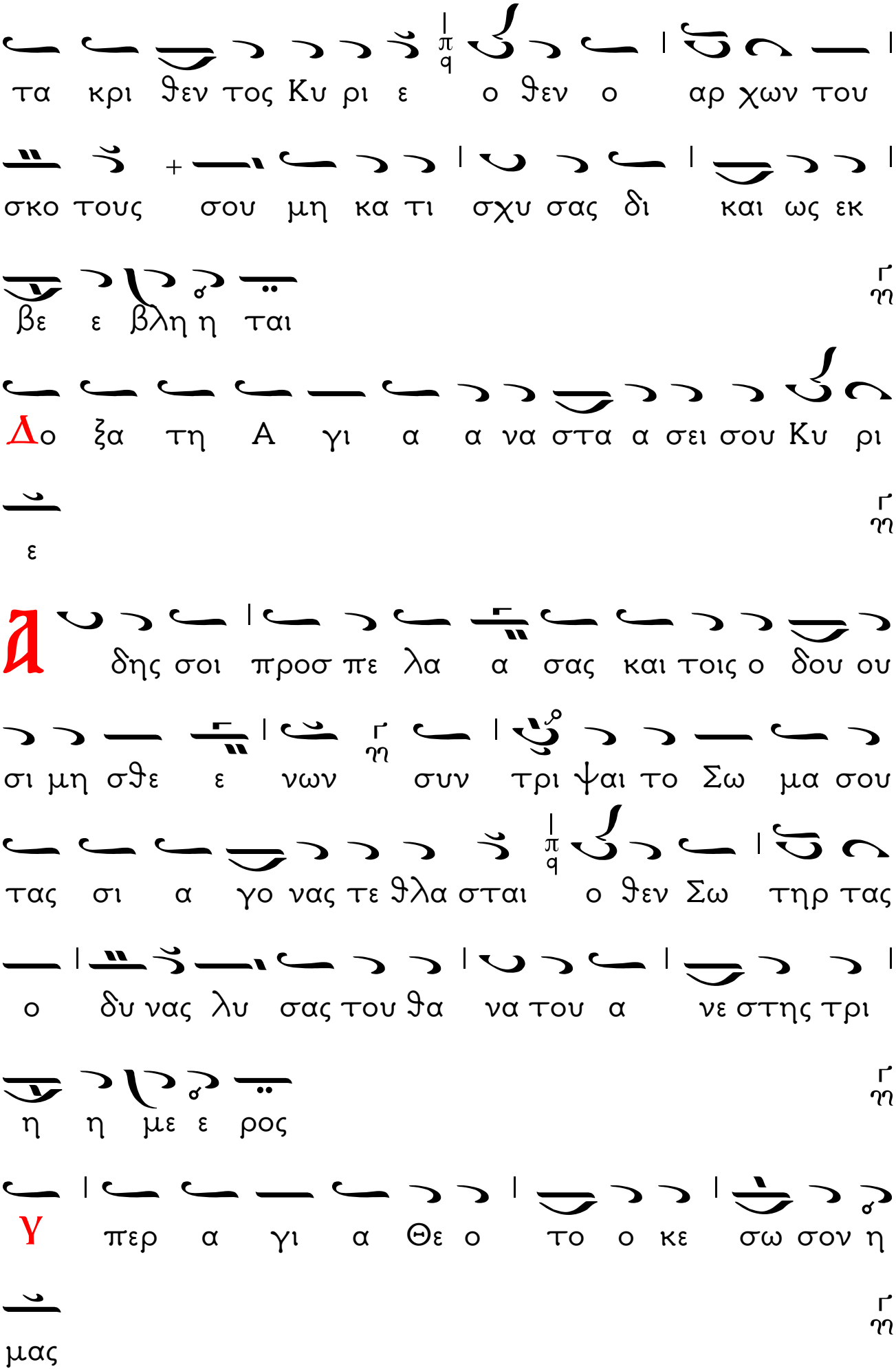
τα κρι θεν τος Κυ ρι ε ο θεν ο αρ χων του
σκο τους σου μη κα τι σχυ σας δι και ως εκ
βε ε βλη η ται
Δο ξα τη Α γι α α να στα α σει σου Κυ ρι
ε
δης σοι προσ πε λα α σας και τοις ο δου ου
σι μη σθε ε νων συν τρι ψαι το Σω μα σου
τας σι α γο νας τε θλα σται ο θεν Σω τηρ τας
ο δυ νας λυ σας του θα να του α νε στης τρι
η η με ε ρος
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η
μας

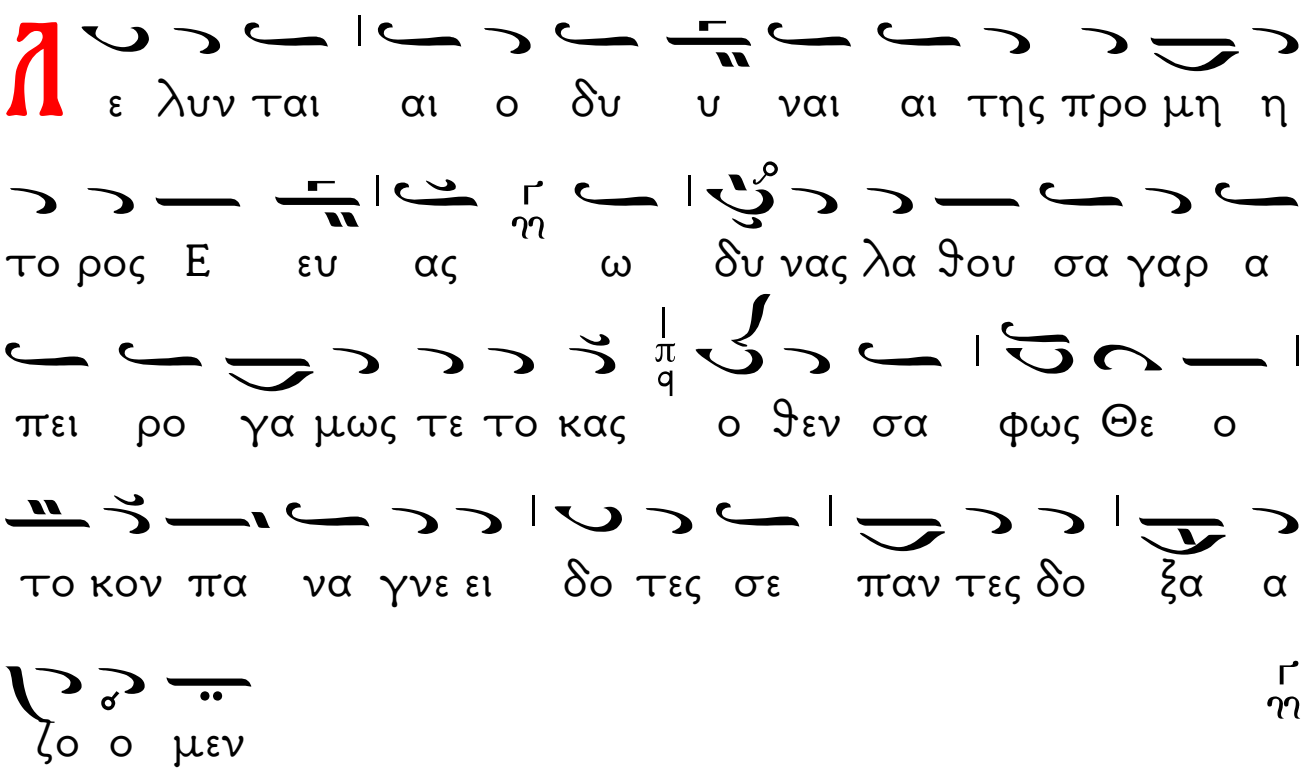

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ α΄ Ἦχος πλ.α΄

Ἵππον καὶ ἀναβάτην

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφητά σου τῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Δόξα Πατρί...

Ὄργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, το ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἶα Θεοῦ Μητέρα σεπτήν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασον ἀγριότητα.

Ἀναστάσιμος

Ἦχος Πλ. Γ α

Ὠδὴ Γ΄ Ὁ Εἱρμὸς

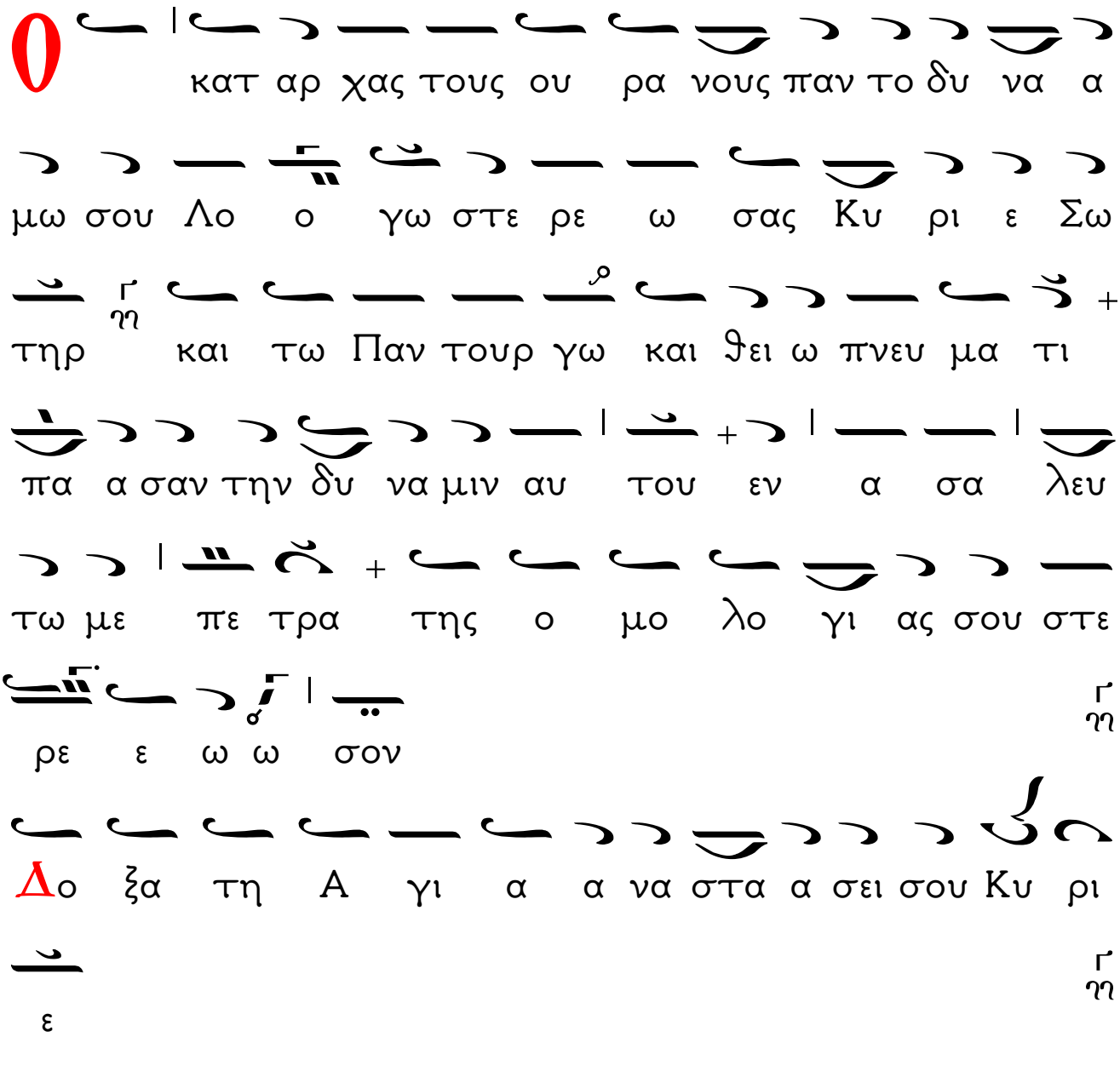

νον και σω τη ρι ας τοις πι στοις δι ης
τω σω ε λε η η μον παν τες κα τηλ λα γη
μεν γεν νη η το ο ρι
Δο ξα τη Α γι α α να στα α σει σου Κυ ρι
ε
C υ με κα θη ρας της πλη γης τον τη ψυ χη η
τε τρω με ε νον δρα κον τει ω δη γμα τι Χρι
στε και ε δει ξας φως εν σκο τει πα λαι μοι
κα τω κι σμε νω και φθο ρα δι α σταυ
ρου γαρ εις Α α δην κα τα βε βη κως με συν
α νε ε στη η σας
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου
Ὠδὴ γ΄ Ἦχος πλ.α΄
Ὁ πήξας ἐπ΄ οὐδενὸς

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιοῦ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιοῦ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Δόξα Πατρί...

Τὸ κρῖμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἀγνή, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τούς ἀνθρώπους **λυτρώσηται.**

Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἀμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοὺμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνὴ ἀειπάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν **τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος βαρὺς

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται. Ἐπέστη λέγοντες Σωτήρ, τοῖς ἐν πίστει, **ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.**

Ὁ Οἶκος

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σύν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· **ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.**

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου.

Ὁ Ἅγιος Ὀνήσιμος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος $\frac{\text{Δ}}{\text{ζ}}$ Πα

Ὠδὴ Α΄

Ὠδὴ Γ΄

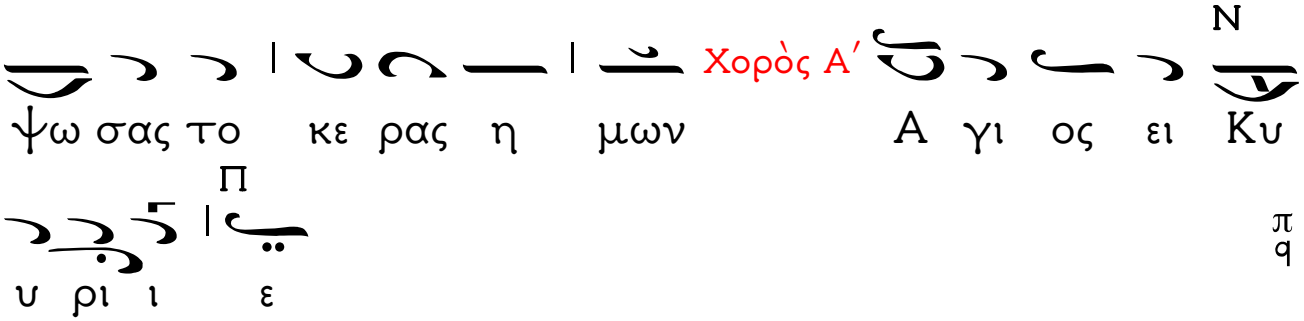
Χορὸς Α΄
ψω σας το κε ρας η μων Α γι ος ει Κυ
υ ρι ι ε

Ὠδὴ Δ΄

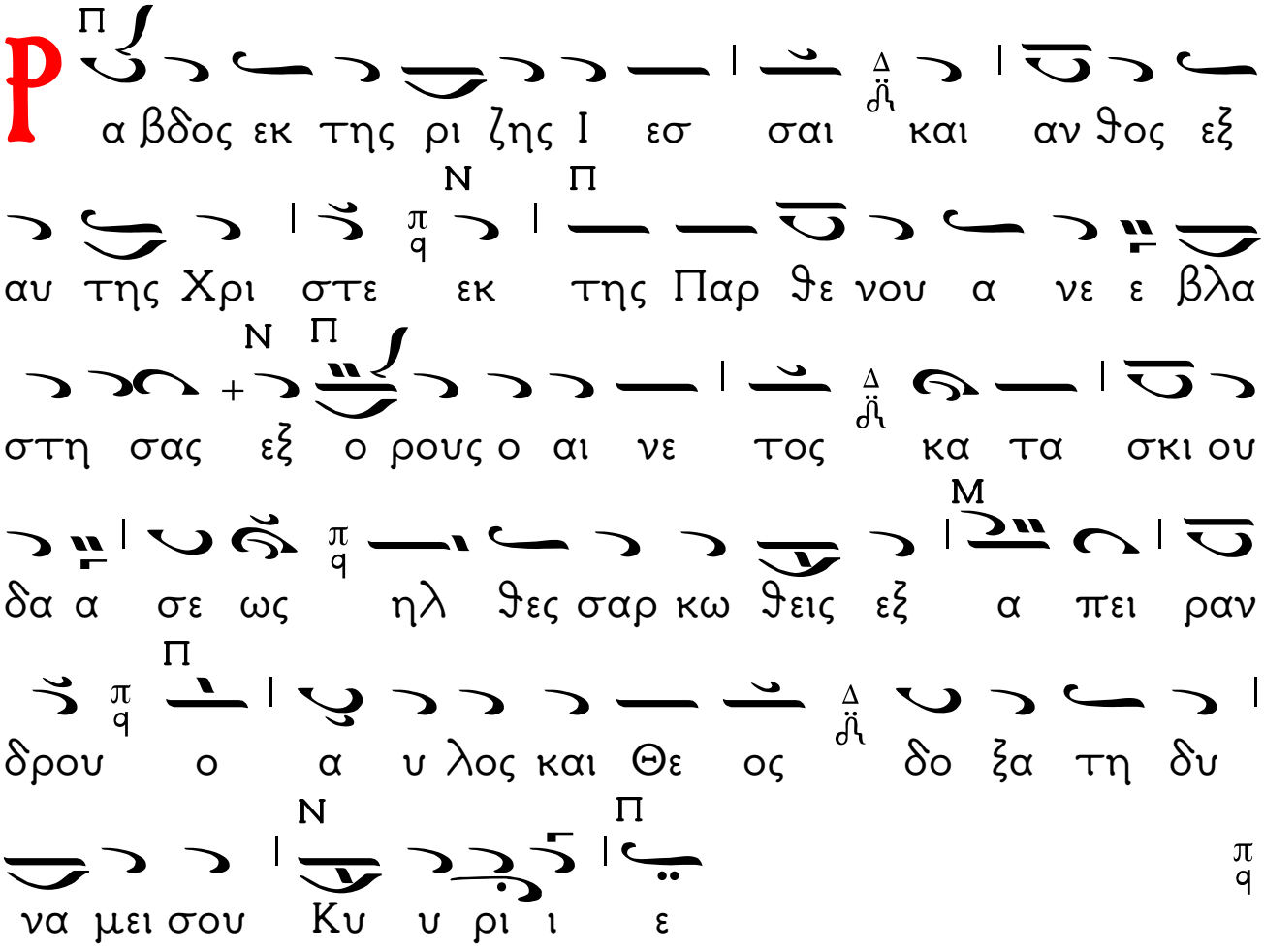
α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ
αυ της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε ε βλα
στη σας εξ ο ρους ο αι νε τος κα τα σκι ου
δα α σε ως ηλ θες σαρ κω θεις εξ α πει ραν
δρου ο α υ λος και Θε ος δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ υ ρι ι ε

Ὠδὴ Ϛ΄

ε ο ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ
μων της με γα λης βου λη ης σου τον
Αγ γε λον ει ρη νη πα ρε χο με νον α

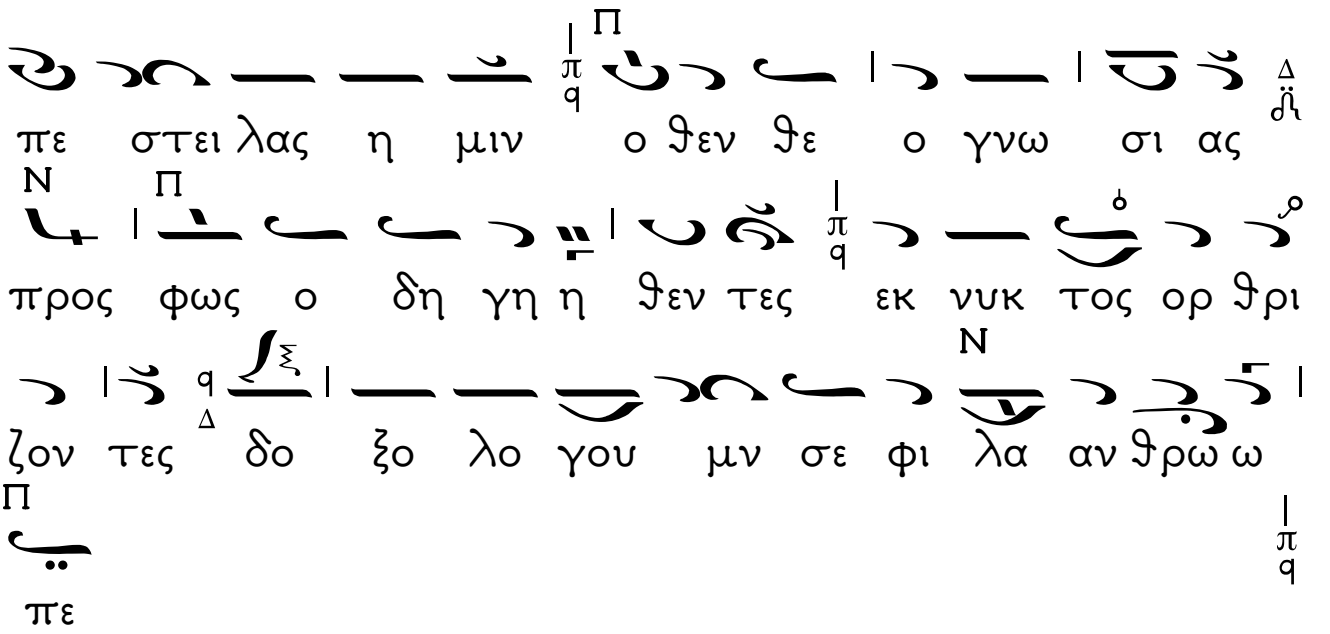
πε στει λας η μιν ο θεν θε ο γνω σι ας
προς φως ο δη γη η θεν τες εκ νυκ τος ορ θρι
ζον τες δο ξο λο γου μν σε φι λα αν θρω ω
πε

Ὠδὴ ΣΤ΄

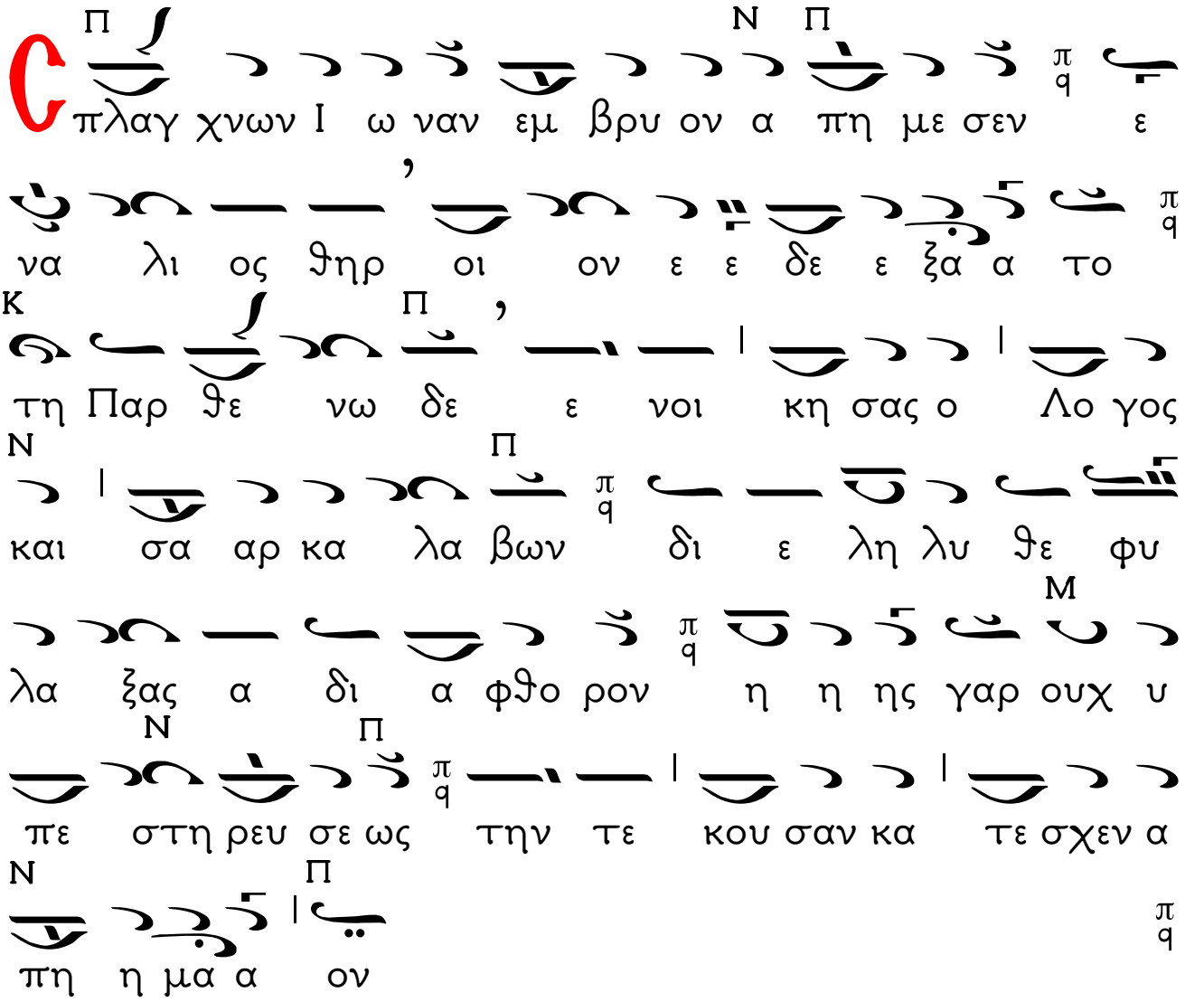
πλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε
να λι ος θηρ οι ον ε ε δε ε ξα α το
τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος
και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ θε φυ
λα ξας α δι α φθο ρον η η ης γαρ ουχ υ
πε στη ρευ σε ως την τε κου σαν κα τε σχεν α
πη η μα α ον

Ὠδὴ Ζ΄

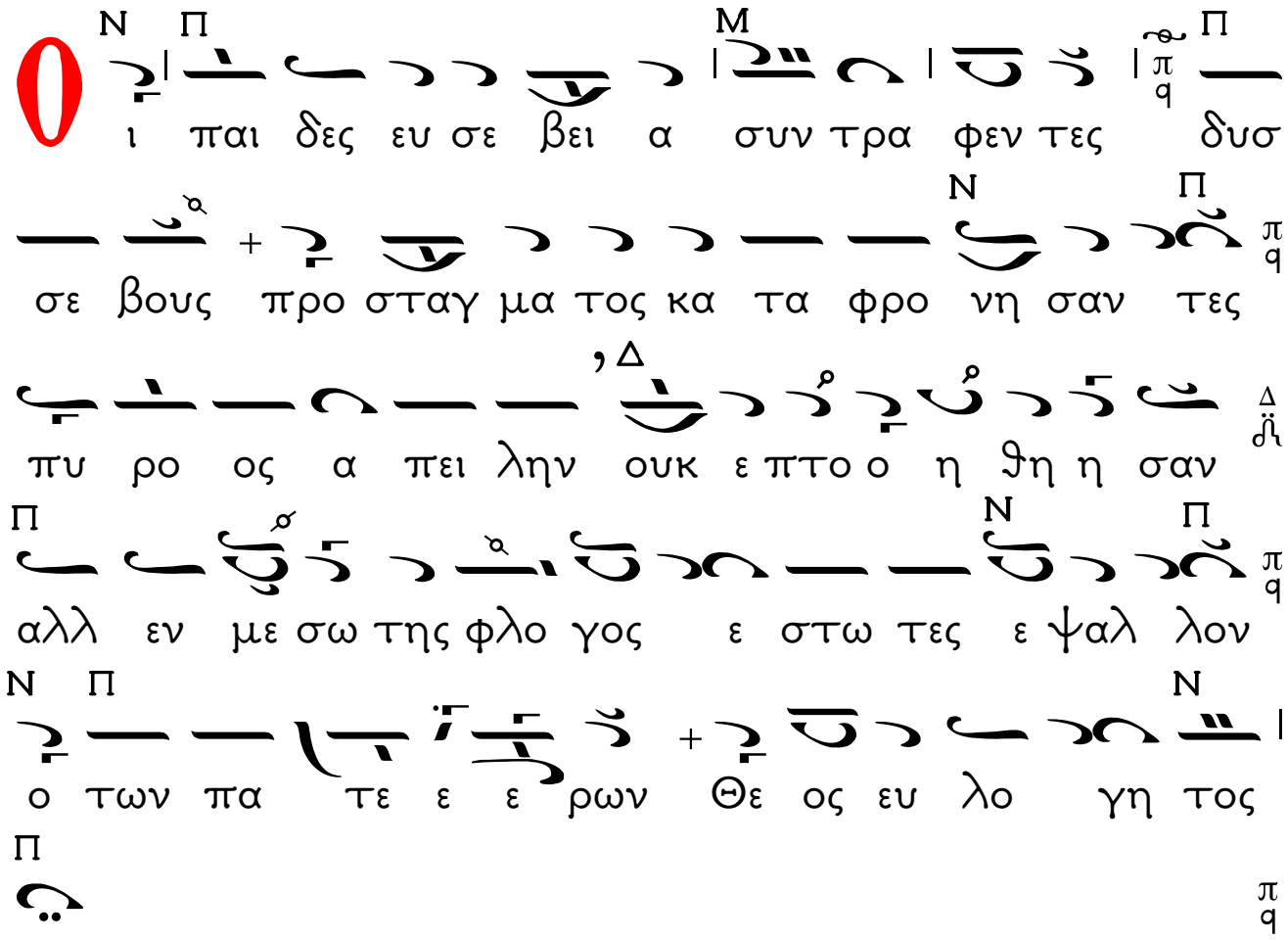
Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες
πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο ο η ϑη η σαν
αλλ εν με σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον
ο των πα τε ε ε ρων Θε ος ευ λο γη τος
ει

Ὠδὴ Η΄

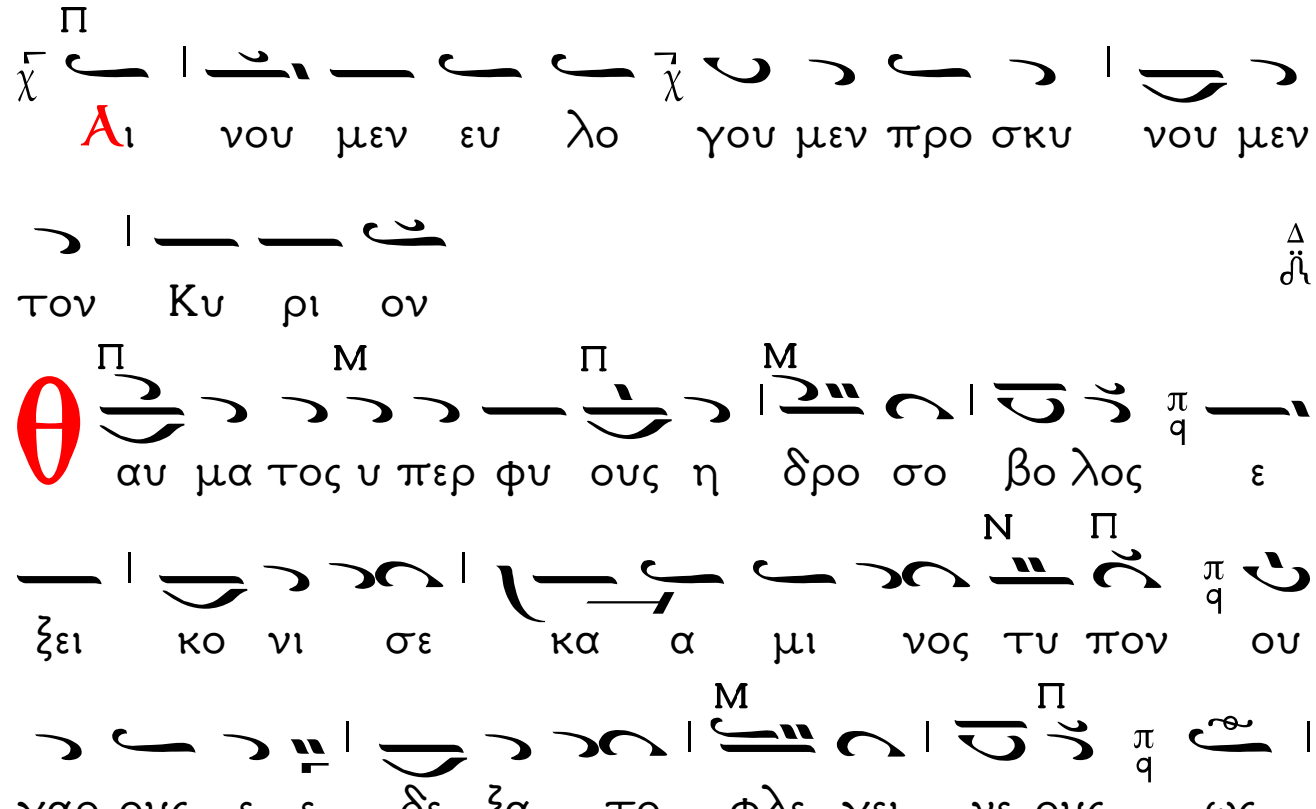
Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον
Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος ε
ξει κο νι σε κα α μι νος τυ πον ου
γαρ ους ε ε δε ξα το φλε γει νε ους ως

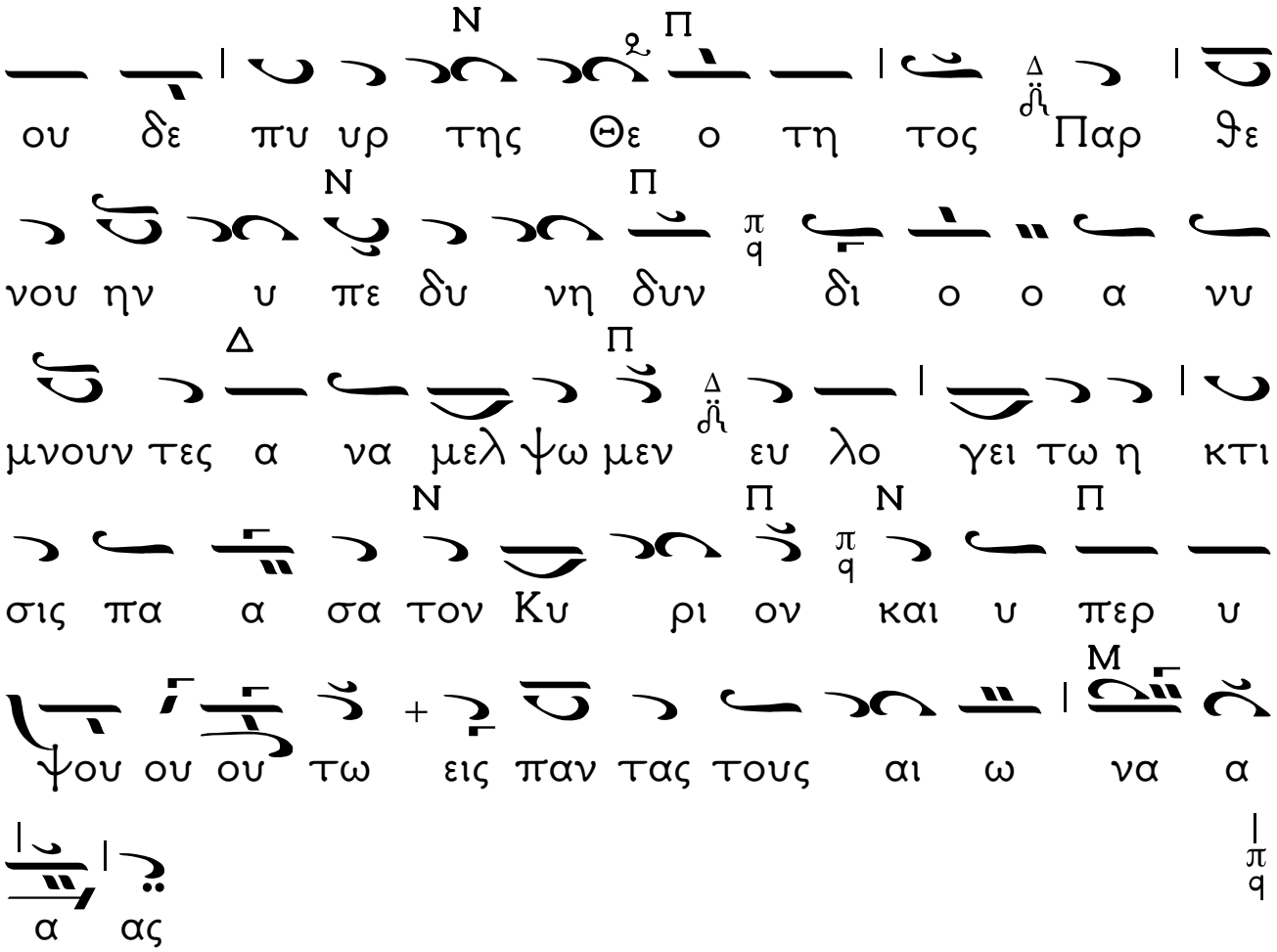

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος

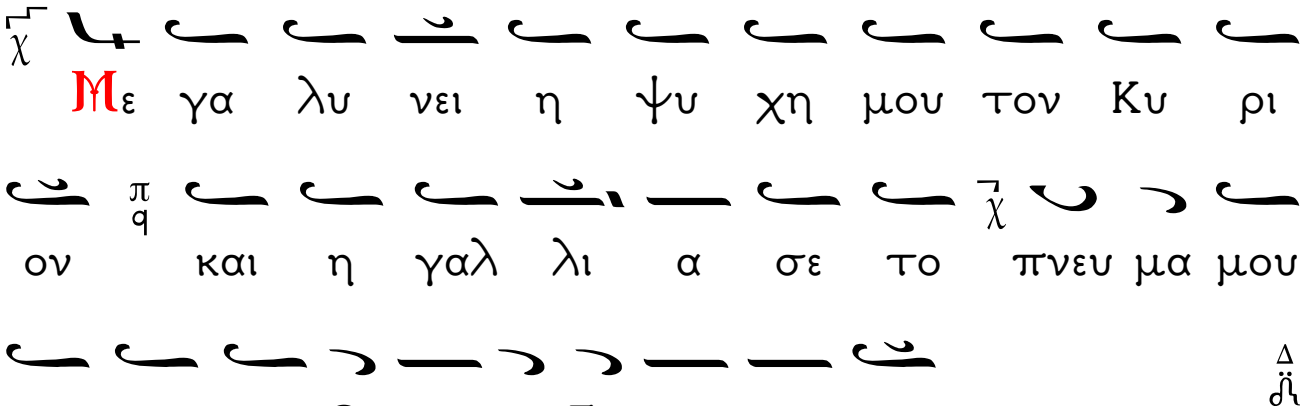

των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

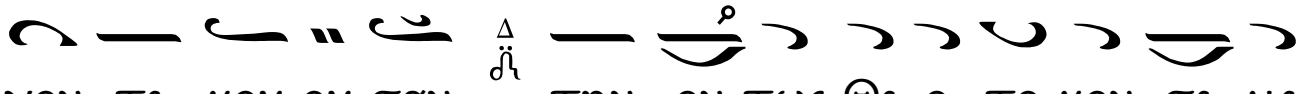
γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με

γα λυ υ νο ο μεν

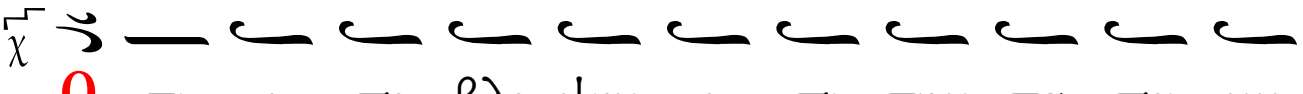
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του Ι δου γαρ α πο

του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε

αι

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βει ει ει

ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως

των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

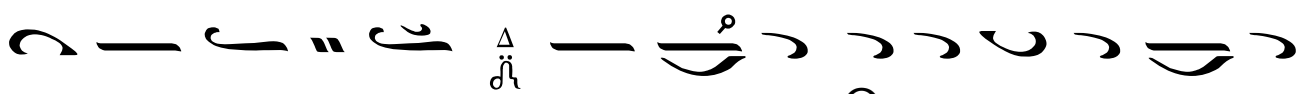
γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με

γα λυ υ νο ο μεν

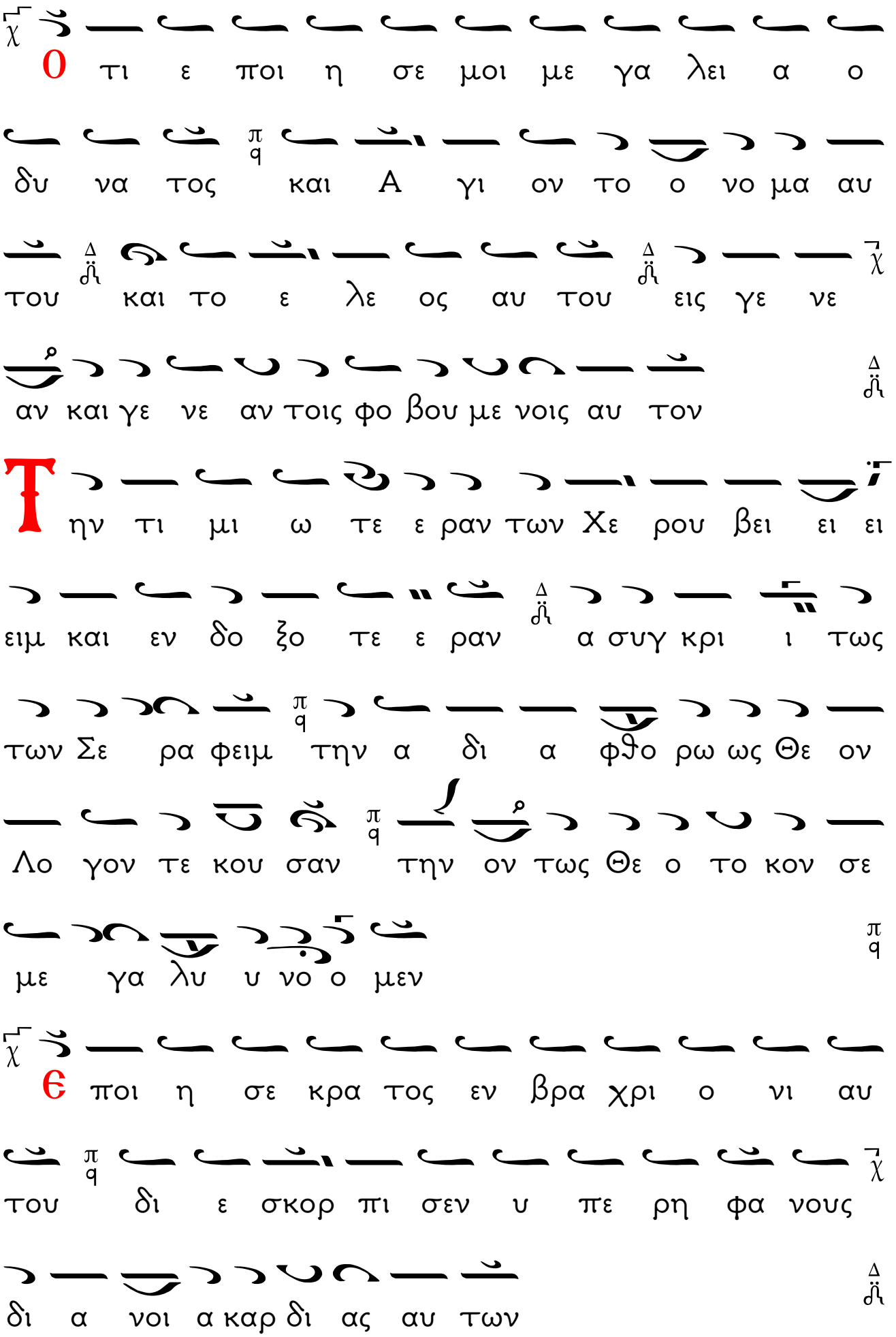
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και Α γι ον το ο νο μα αυ
του και το ε λε ος αυ του εις γε νε
αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βει ει ει
ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως
των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ υ νο ο μεν
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χρι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους
δι α νοι α καρ δι ας αυ των

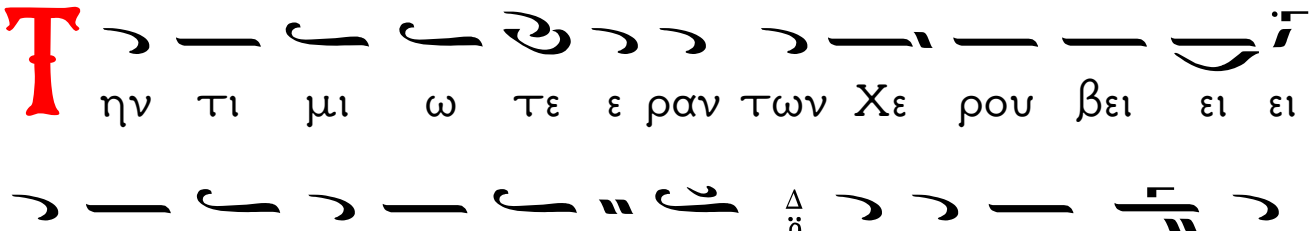
Τ
ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βει ει ει

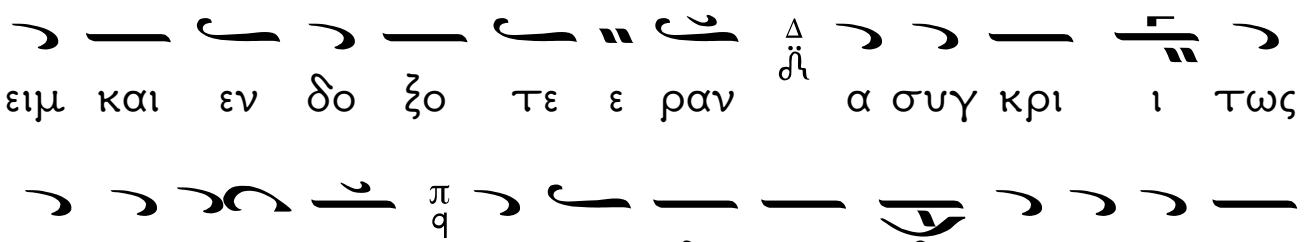
ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως

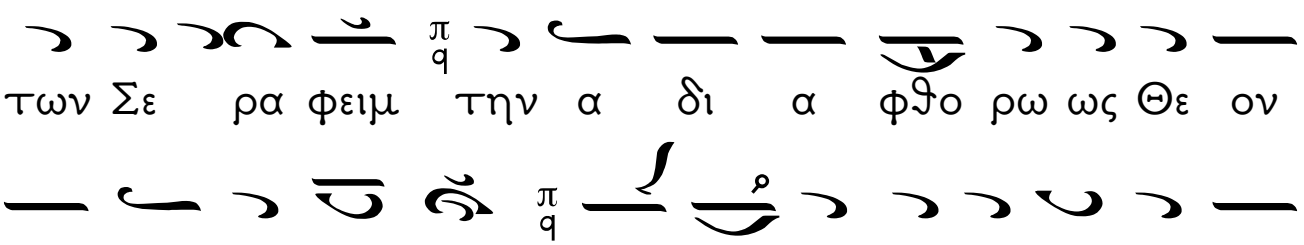
των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον

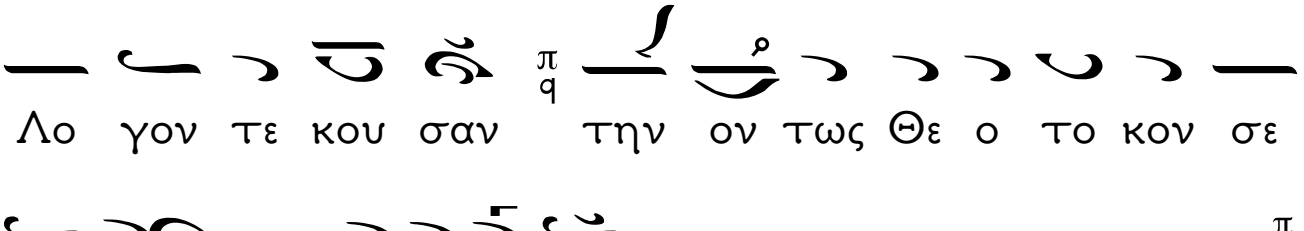
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

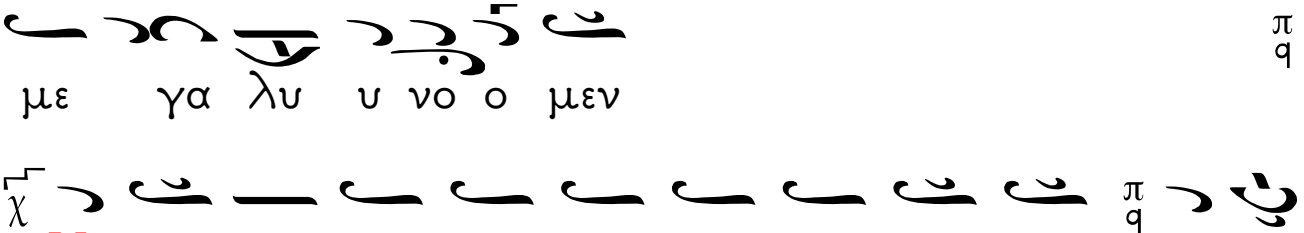
με γα λυ υ νο ο μεν

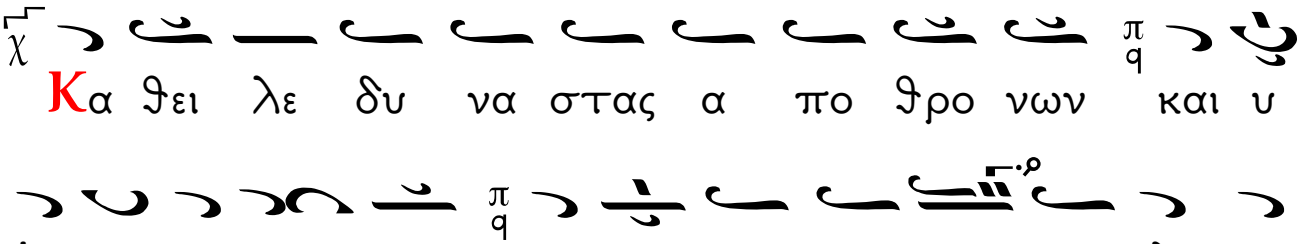
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

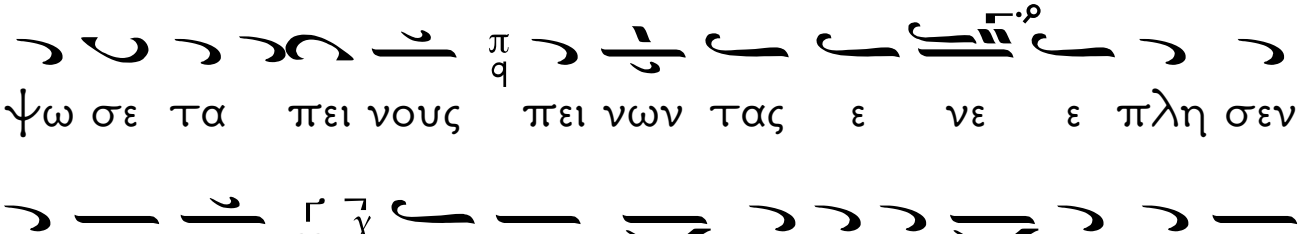
ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε ε πλη σεν

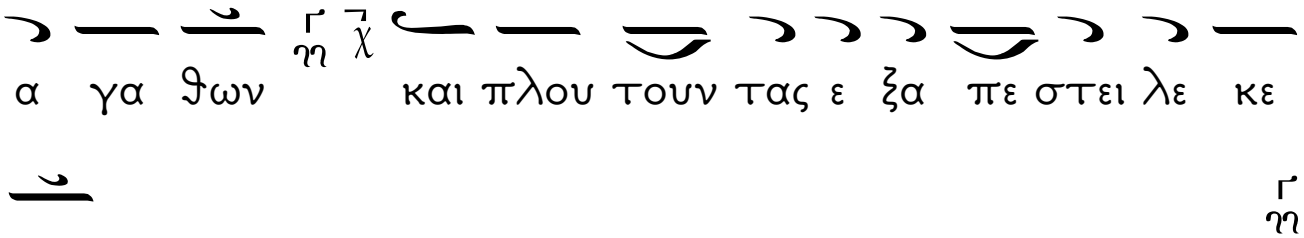
α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε
νους

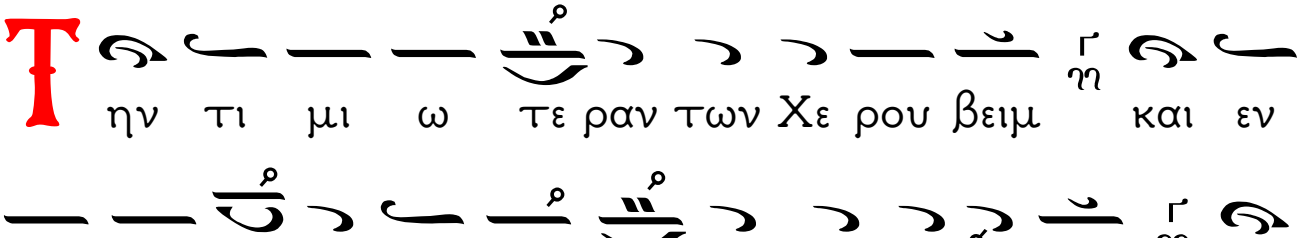
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την

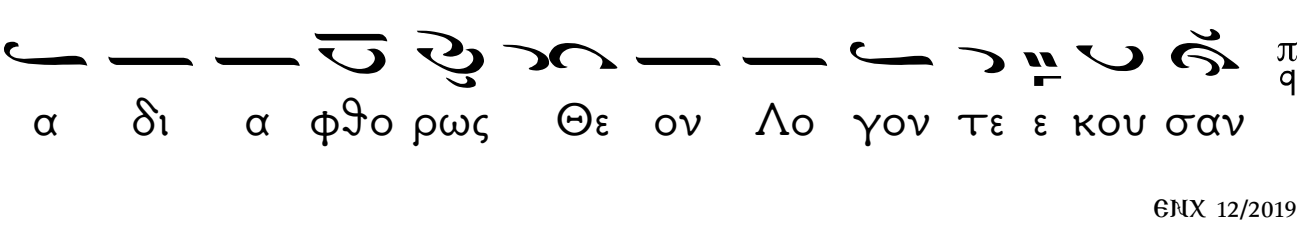
α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν

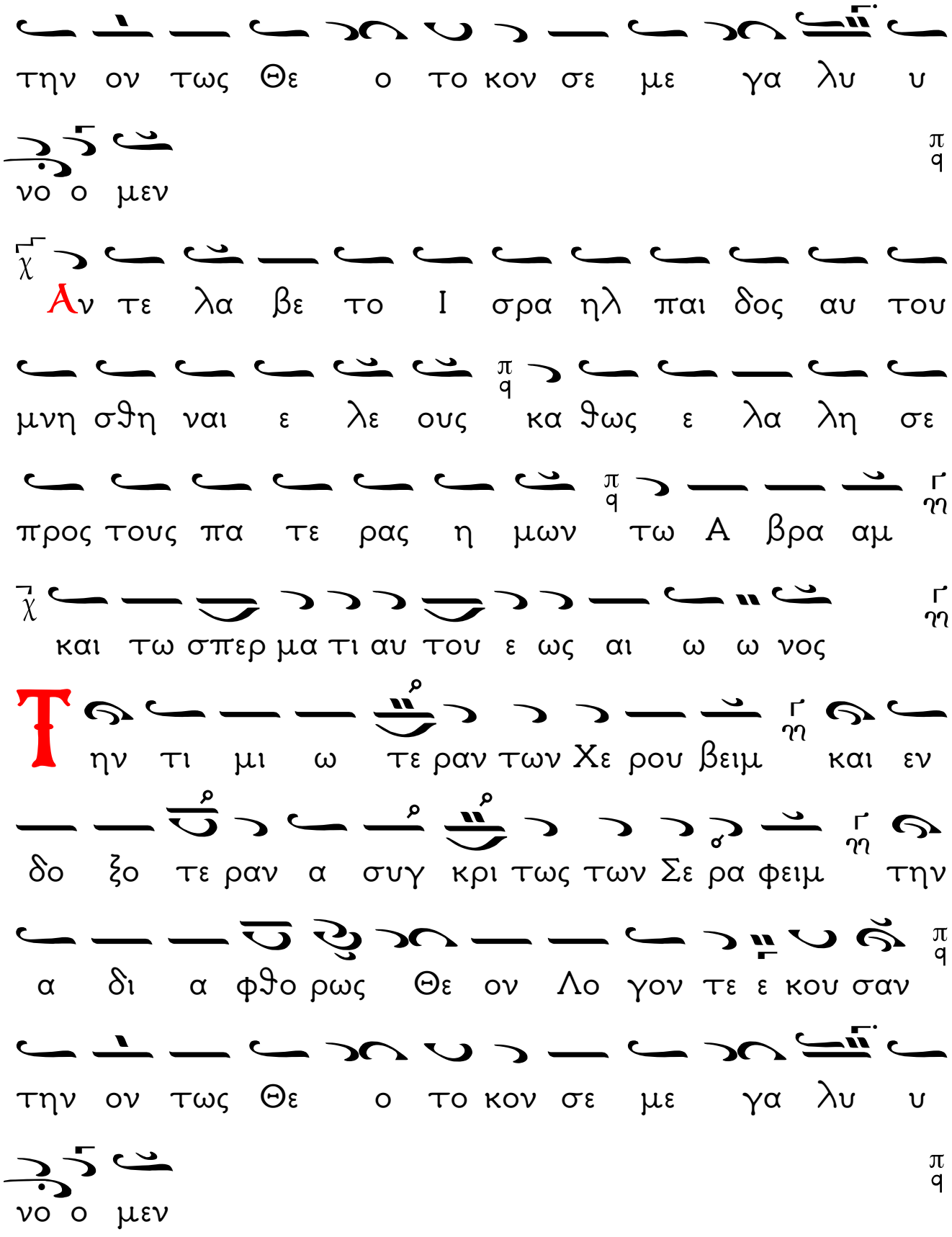
την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ
νο ο μεν
Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε
προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ
και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν
την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ
νο ο μεν

Ἡ Καταβασία
Ὠδὴ Θ΄

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

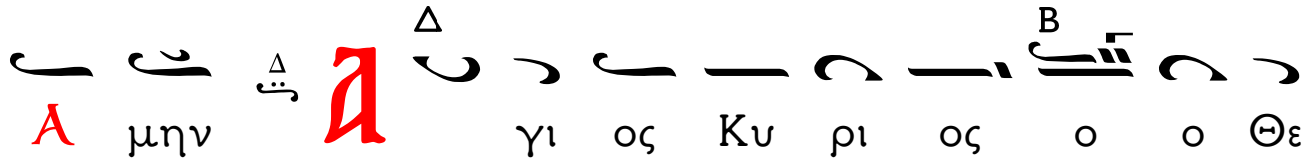

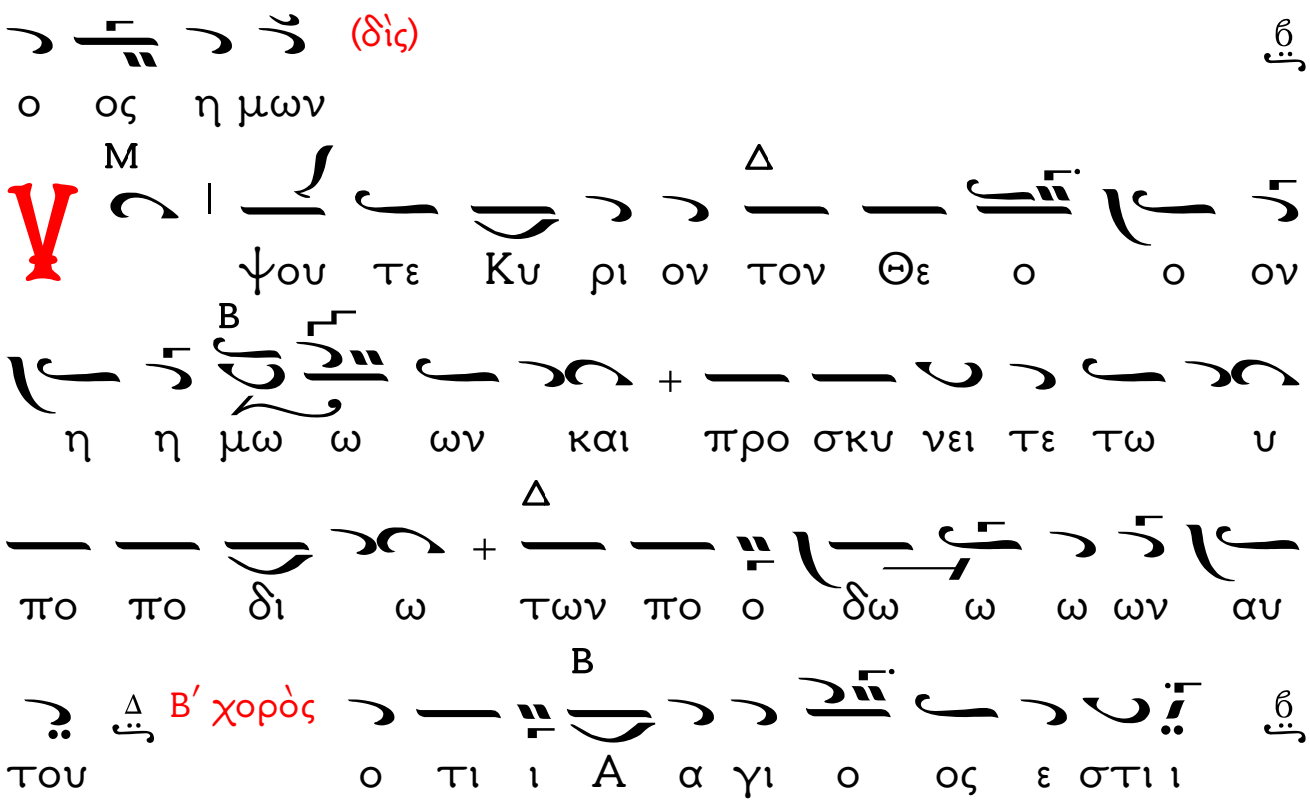

Ἀναστάσιμον Β΄

Ἦχος Δι

Χρύσ. Θεοδοσόπουλου

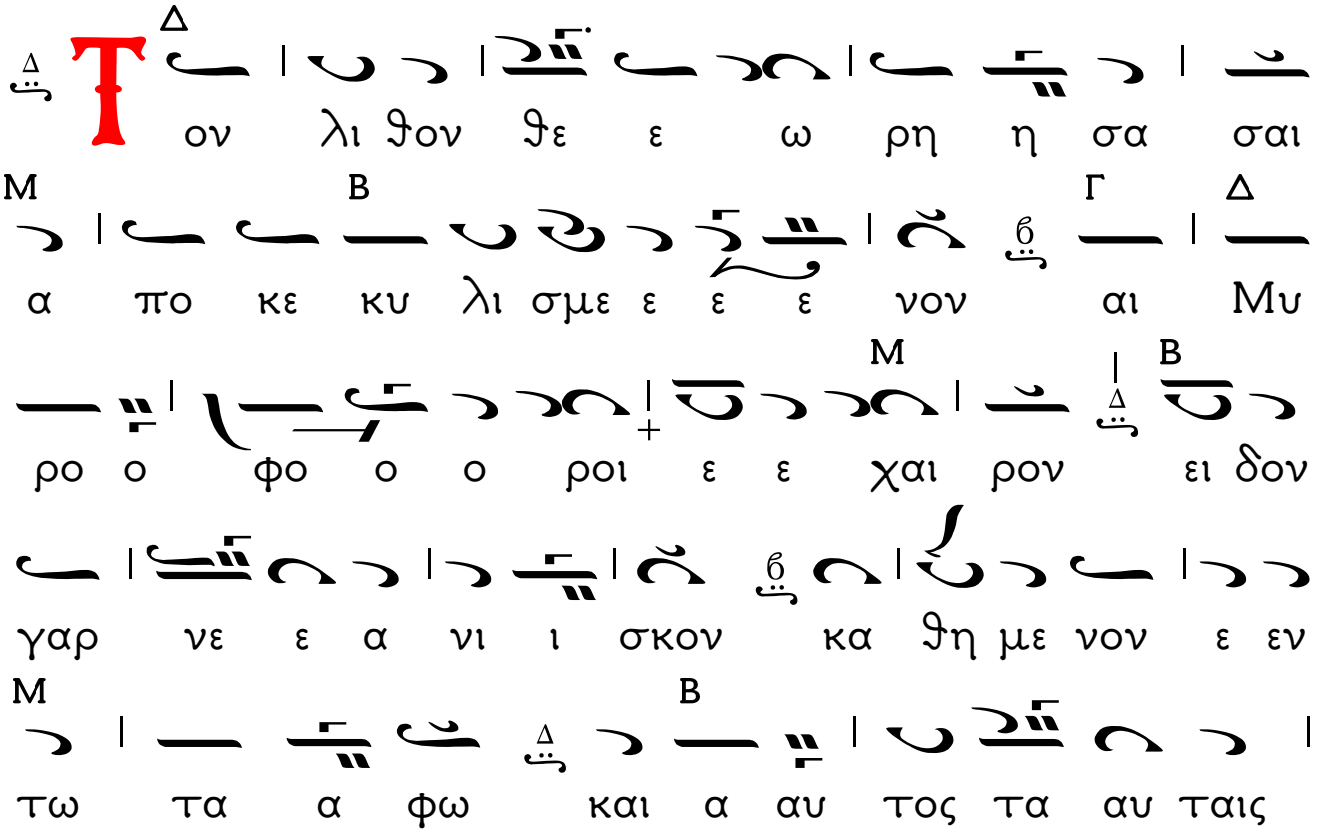

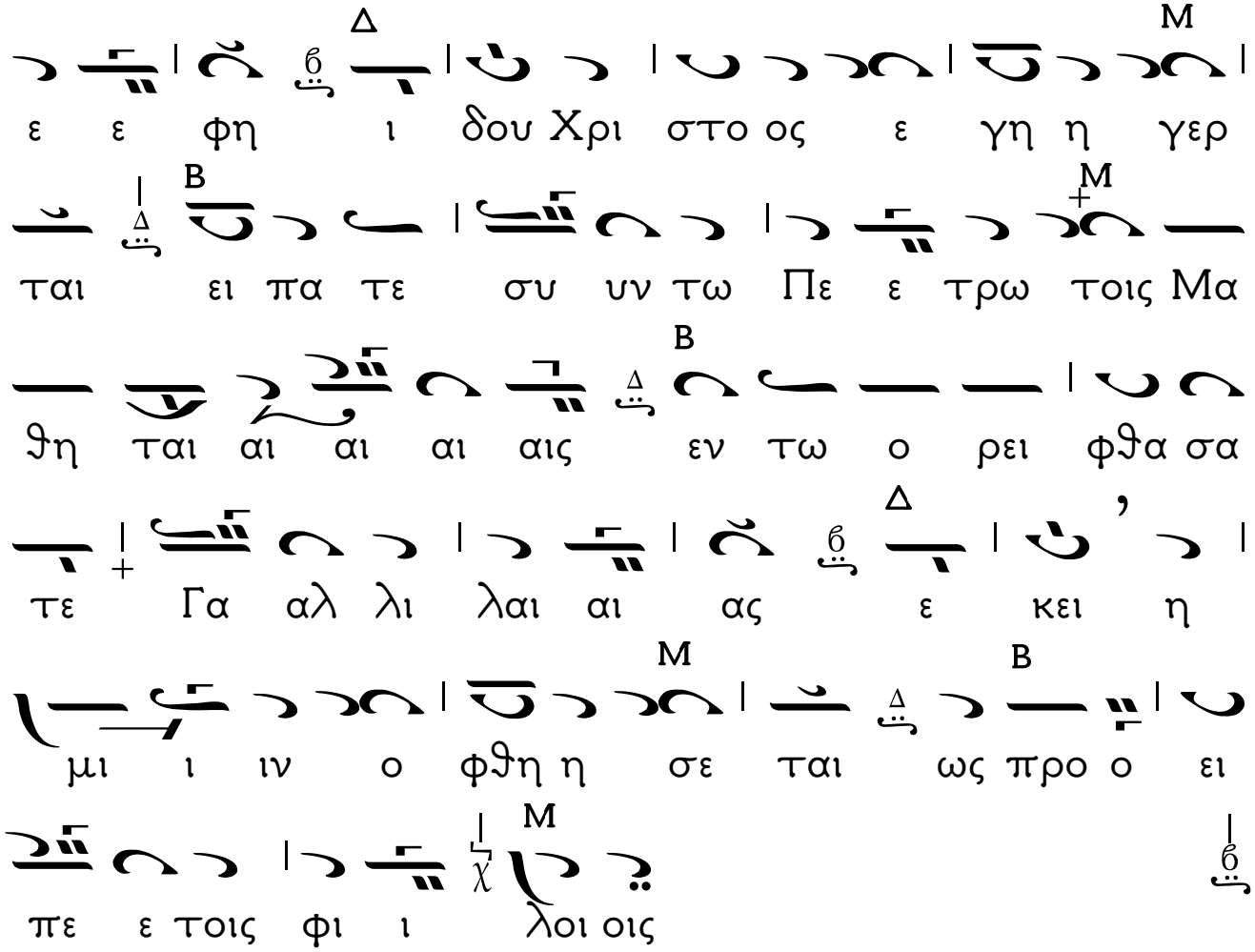
ε ε φη ι δου Χρι στο ος ε γη η γερ
ται ει πα τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα
ϑη ται αι αι αι αις εν τω ο ρει φϑα σα
τε Γα αλ λι λαι αι ας ε κει η
μι ι ιν ο φϑη η σε ται ως προ ο ει
πε ε τοις φι ι λοι οις

Θεοτοκίον

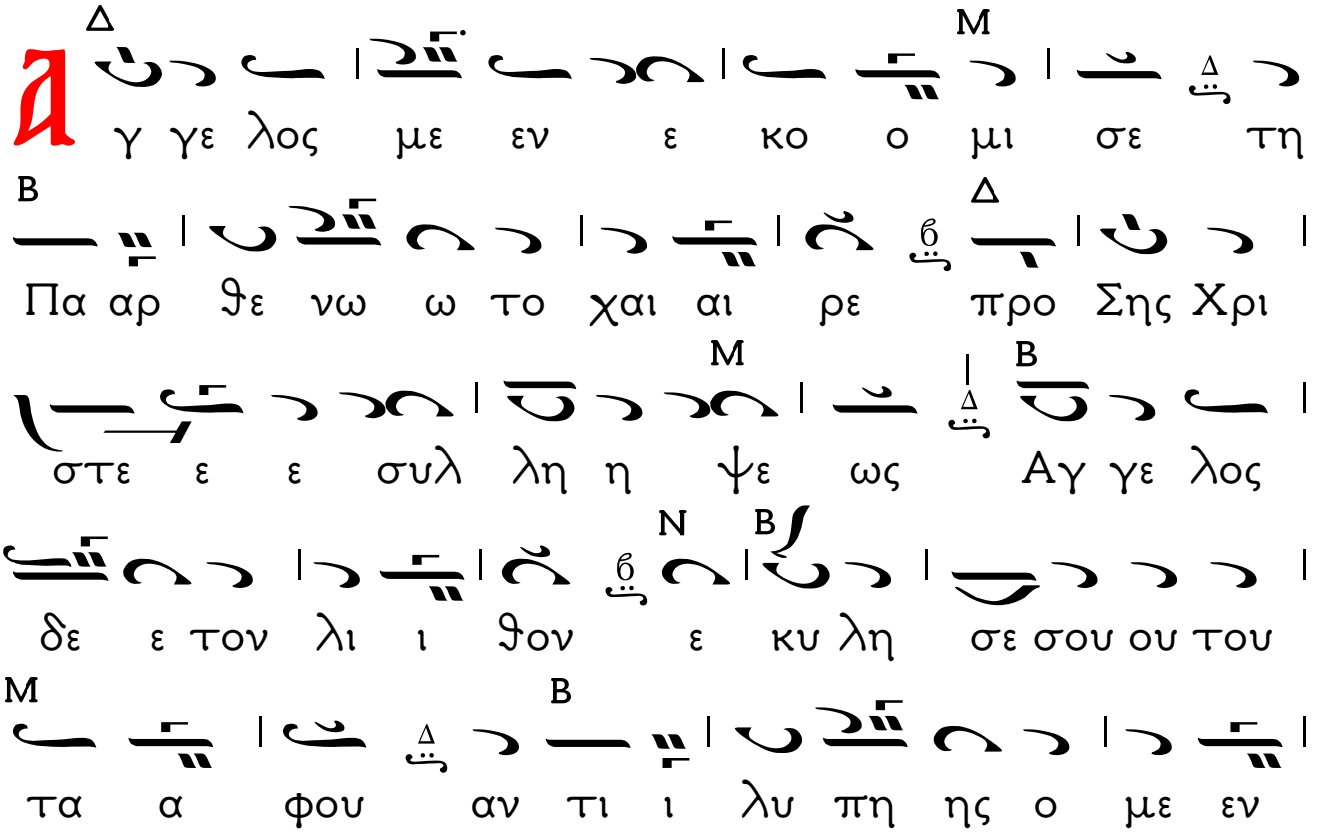
Α γ γε λος με εν ε κο ο μι σε τη
Πα αρ ϑε νω ω το χαι αι ρε προ Σης Χρι
στε ε ε συλ λη η ψε ως Αγ γε λος
δε ε τον λι ι ϑον ε κυ λη σε σου ου του
τα α φου αν τι ι λυ πη ης ο με εν

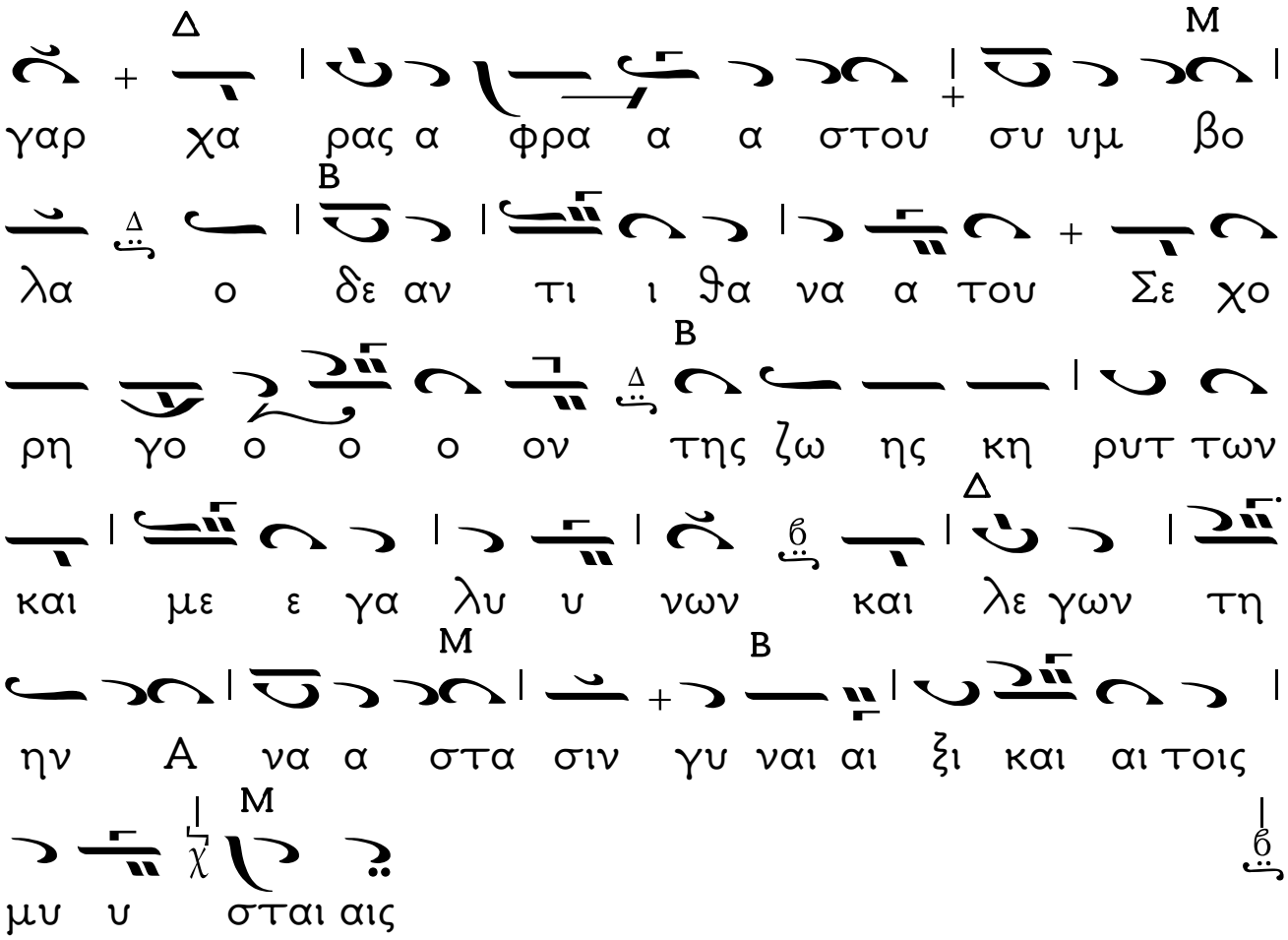

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

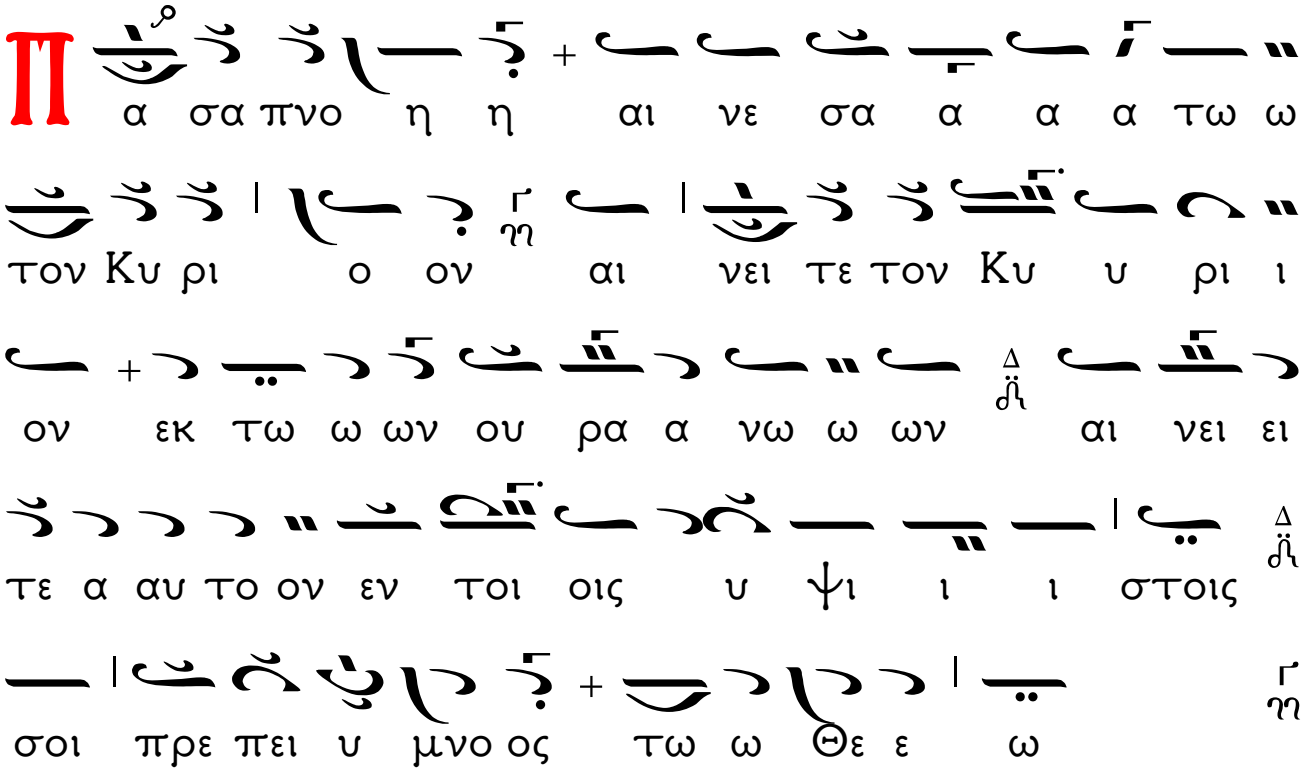

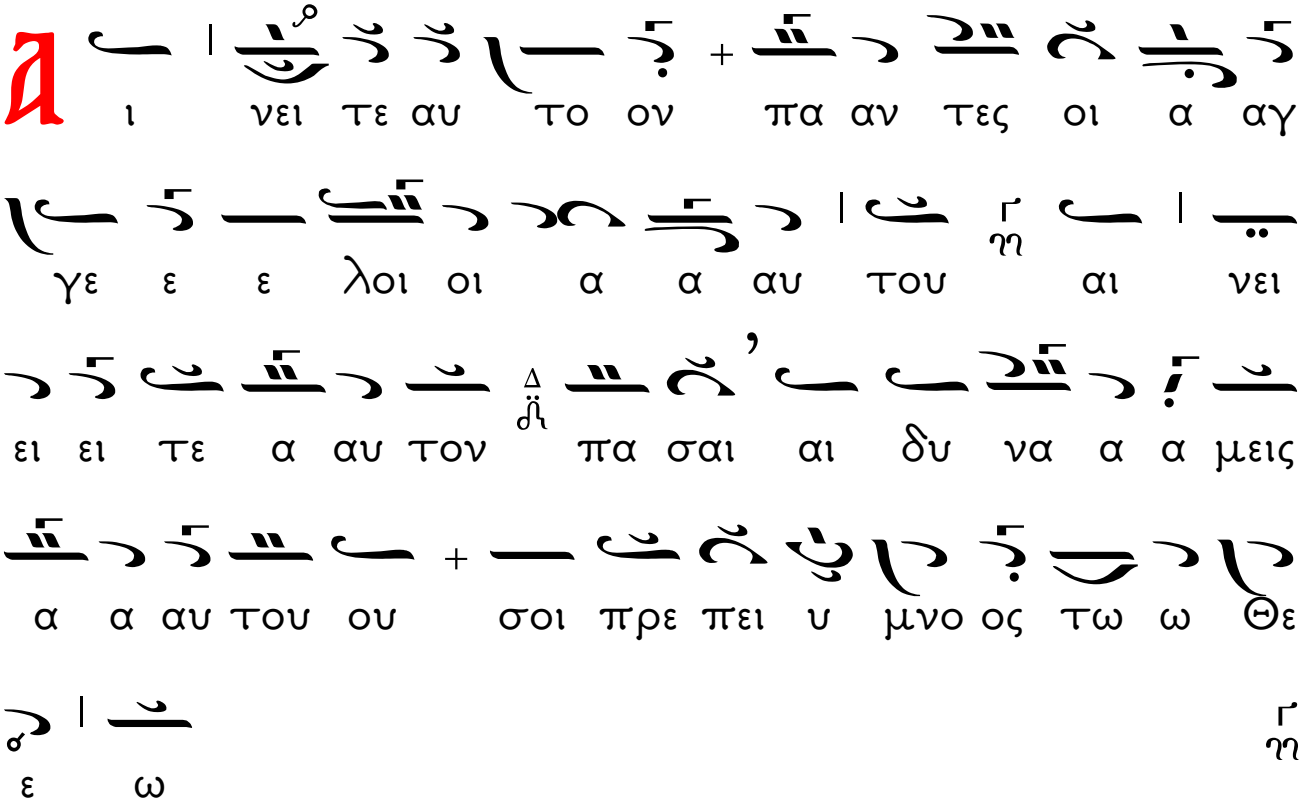

Στιχηρὰ αἴνων, σύντομα

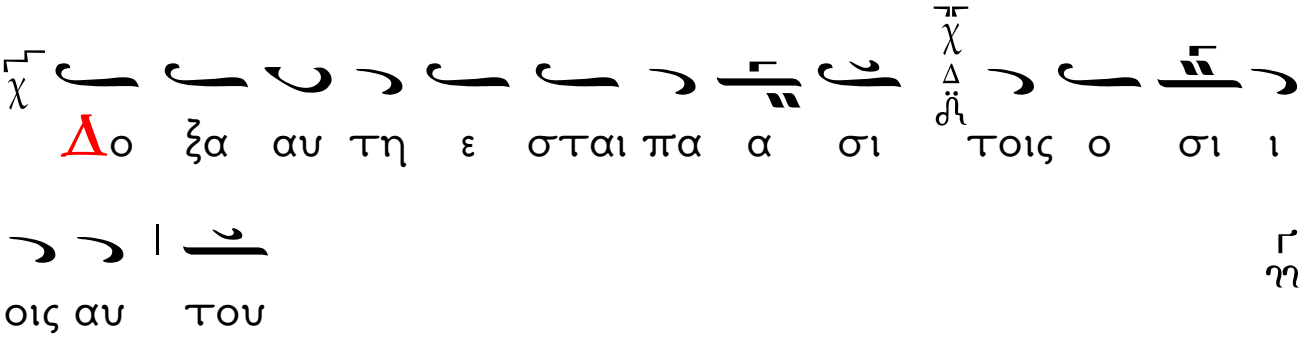

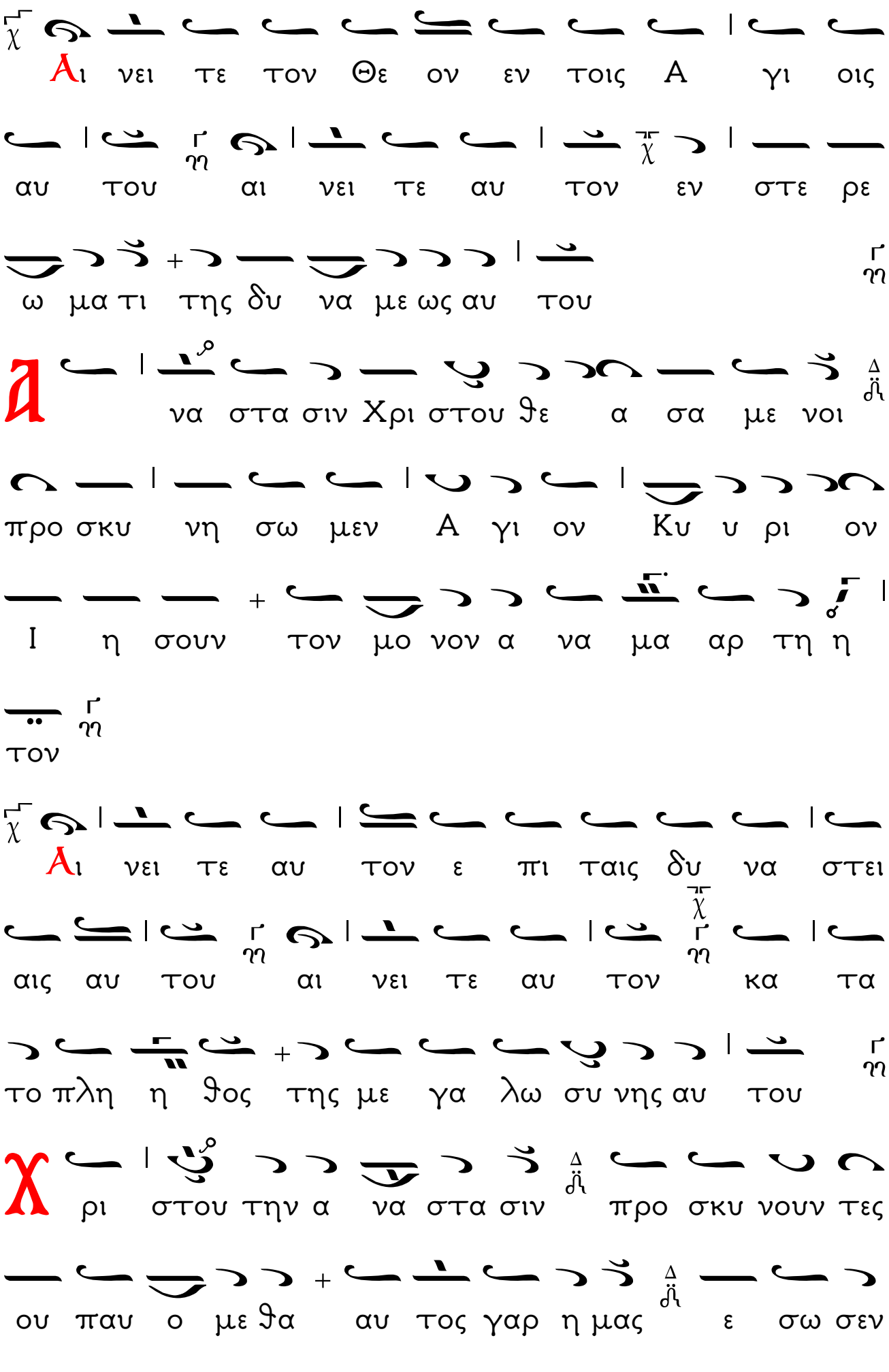
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις
αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε
ω μα τι της δυ να με ως αυ του
Α να στα σιν Χρι στου ϑε α σα με νοι
προ σκυ νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον
Ι η σουν τον μο νον α να μα αρ τη η
τον
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
το πλη η ϑος της με γα λω συ νης αυ του
Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νουν τες
ου παυ ο με ϑα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν

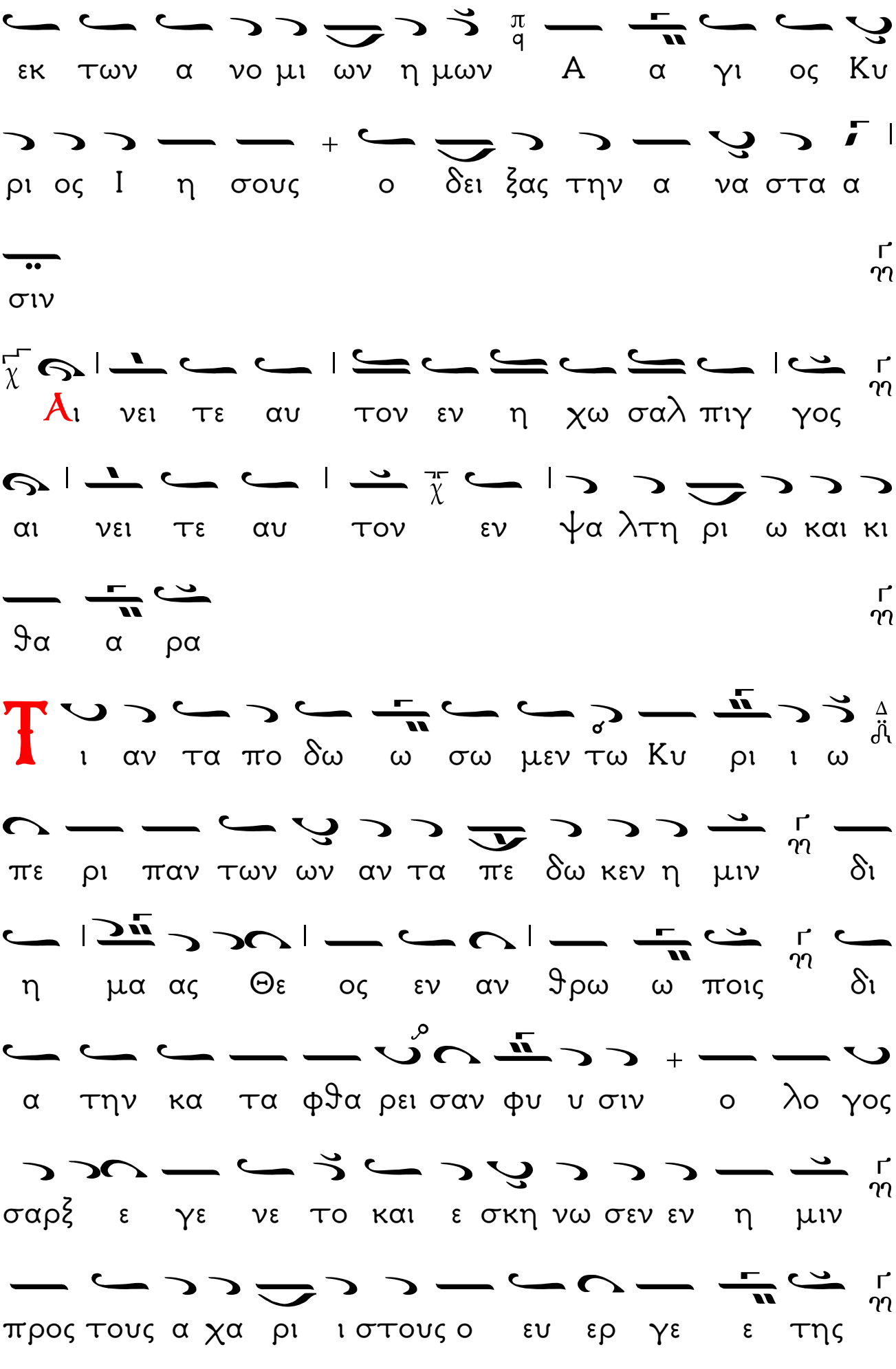
εκ των α νο μι ων η μων Α α γι ος Κυ
ρι ος Ι η σους ο δει ξας την α να στα α
σιν
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι
θα α ρα
Τι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω
πε ρι παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι
η μα ας Θε ος εν αν θρω ω ποις δι
α την κα τα φθα ρει σαν φυ υ σιν ο λο γος
σαρξ ε γε νε το και ε σκη νω σεν εν η μιν
προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ γε ε της

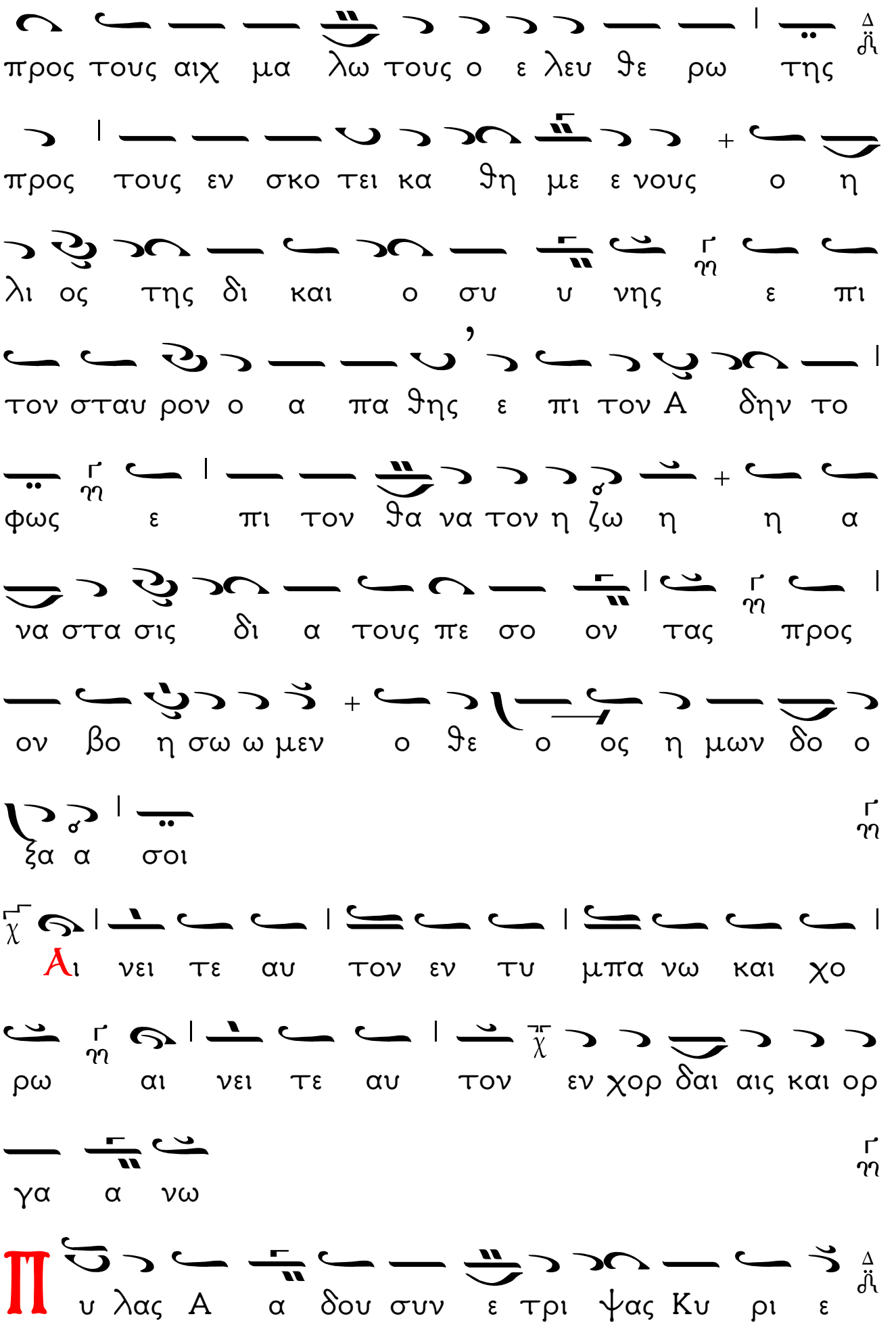
προς τους αιχ μα λω τους ο ε λευ θε ρω της
προς τους εν σκο τει κα θη με ε νους ο η
λι ος της δι και ο συ υ νης ε πι
τον σταυ ρον ο α πα θης ε πι τον Α δην το
φως ε πι τον θα να τον η ζω η η α
να στα σις δι α τους πε σο ον τας προς
ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο
ξα α σοι
Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ
γα α νω
Πυ λας Α α δου συν ε τρι ψας Κυ ρι ε

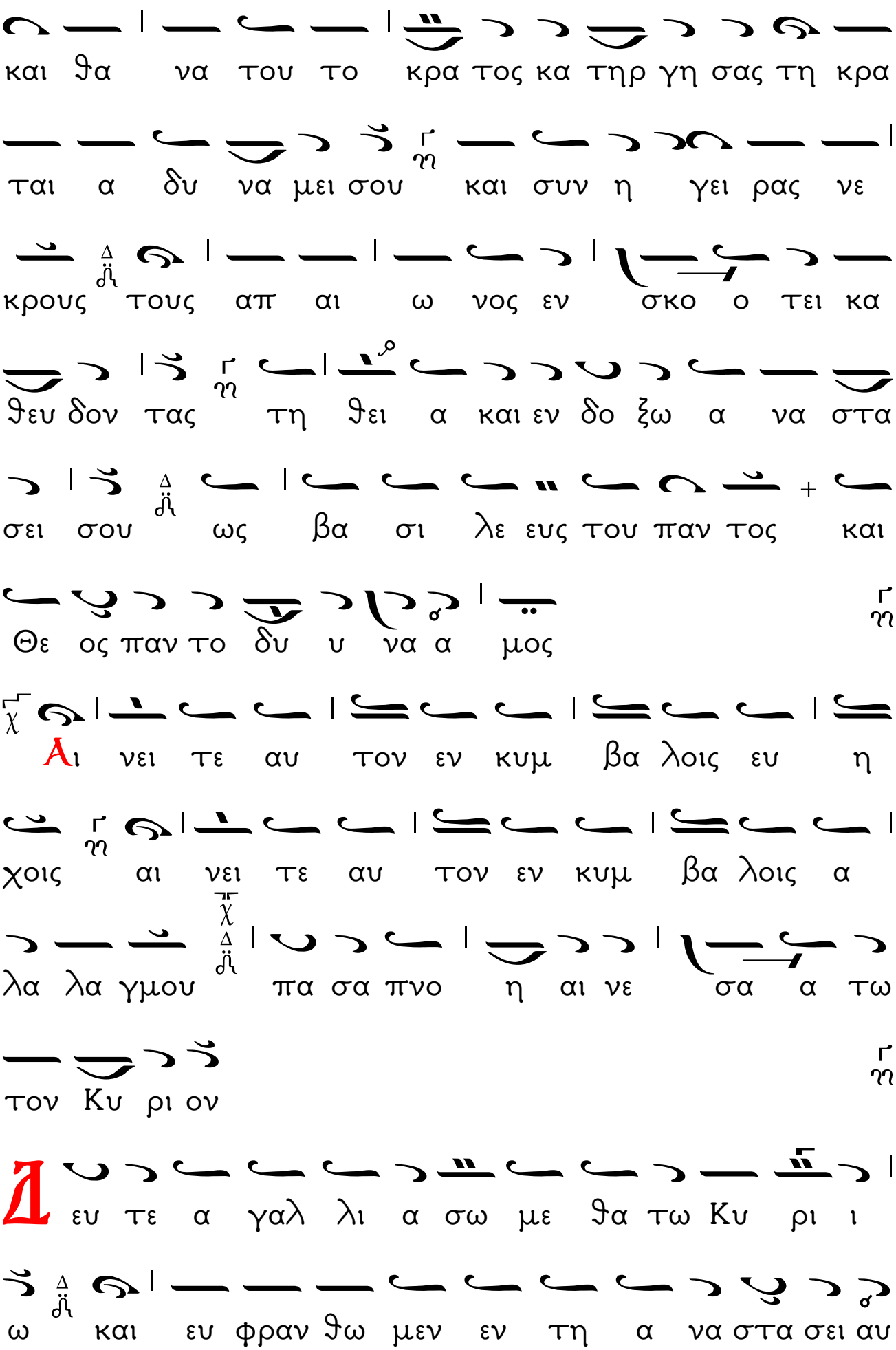
και θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα
ται α δυ να μει σου και συν η γει ρας νε
κρους τους απ αι ω νος εν σκο ο τει κα
θευ δον τας τη θει α και εν δο ξω α να στα
σει σου ως βα σι λε ευς του παν τος και
Θε ος παν το δυ υ να α μος
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α
λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω
τον Κυ ρι ον
Δ ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι
ω και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ

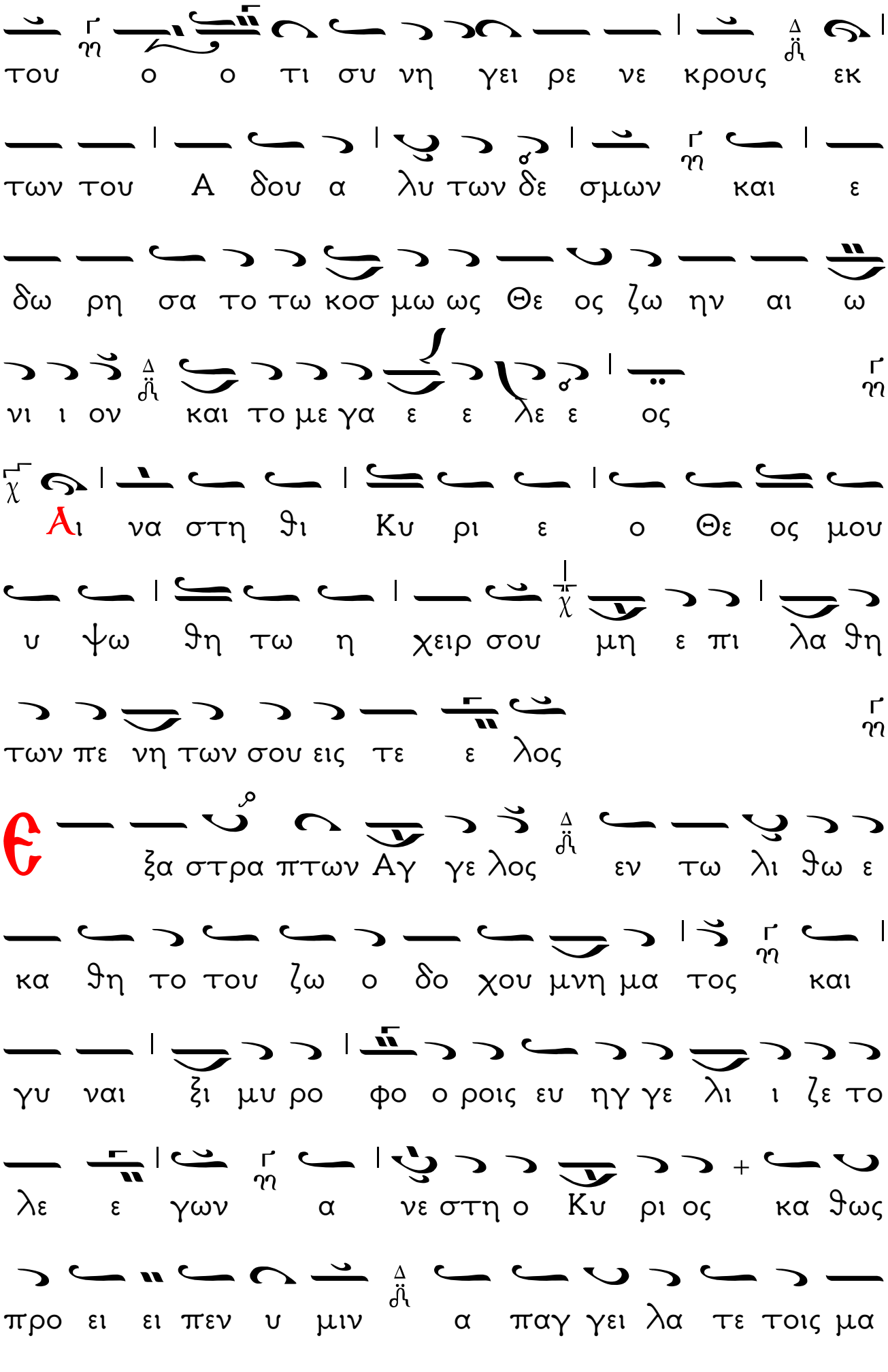
του ο ο τι συ νη γει ρε νε κρους εκ
των του Α δου α λυ των δε σμων και ε
δω ρη σα το τω κοσ μω ως Θε ος ζω ην αι ω
νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος
Αι να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη
των πε νη των σου εις τε ε λος
ξα στρα πτων Αγ γε λος εν τω λι θω ε
κα θη το του ζω ο δο χου μνη μα τος και
γυ ναι ξι μυ ρο φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το
λε ε γων α νε στη ο Κυ ρι ος κα θως
προ ει ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε τοις μα

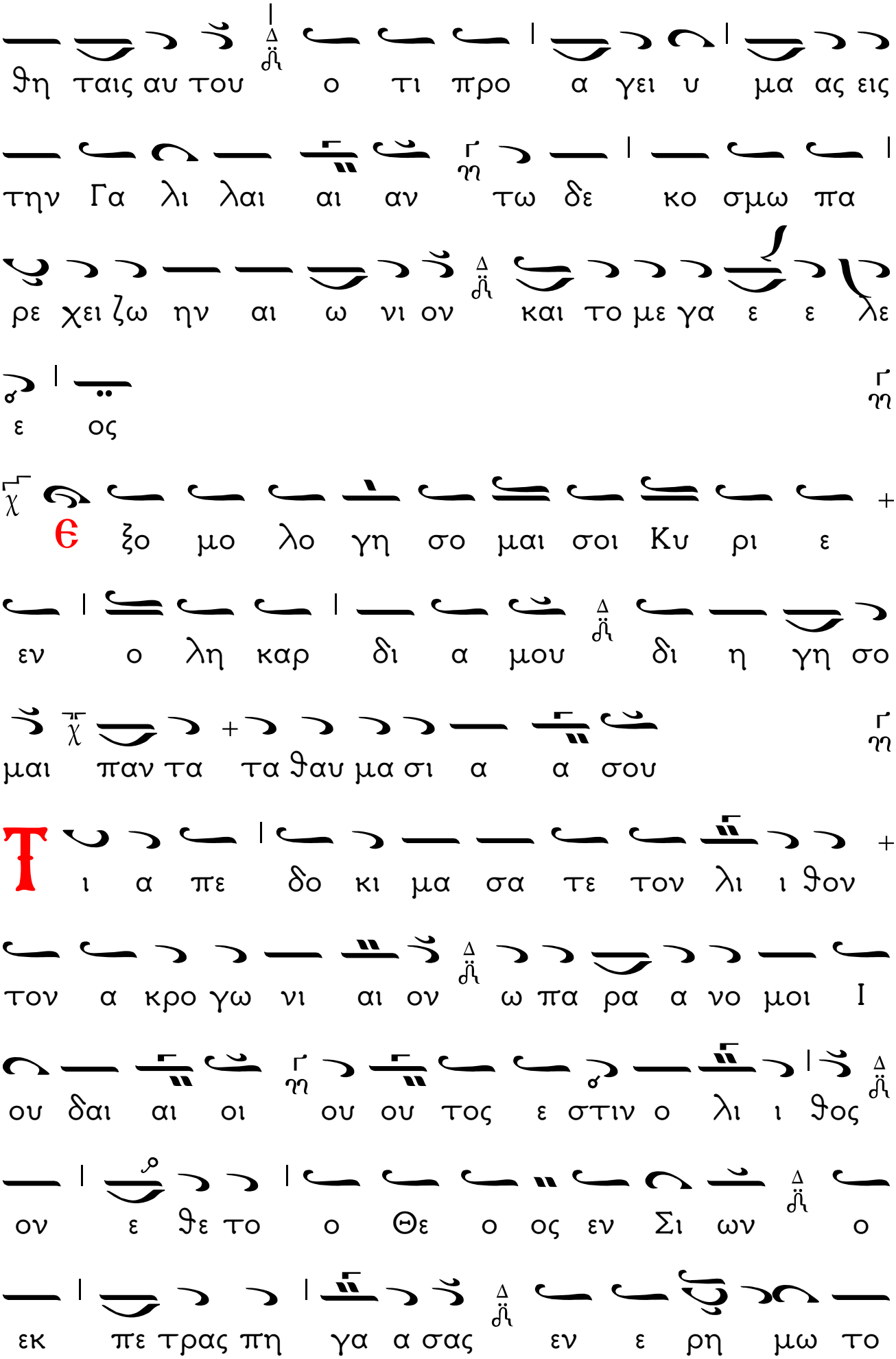
ϑη ταις αυ του ο τι προ α γει υ μα ας εις
την Γα λι λαι αι αν τω δε κο σμω πα
ρε χει ζω ην αι ω νι ον και το με γα ε ε λε
ε ος
ϵ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε
εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο
μαι παν τα τα ϑαυ μα σι α α σου
Τ ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι ϑον
τον α κρο γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι
ου δαι αι οι ου ου τος ε στιν ο λι ι ϑος
ον ε ϑε το ο Θε ο ος εν Σι ων ο
εκ πε τρας πη γα α σας εν ε ρη μω το

ΕΩΘΙΝΟΝ Β'

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

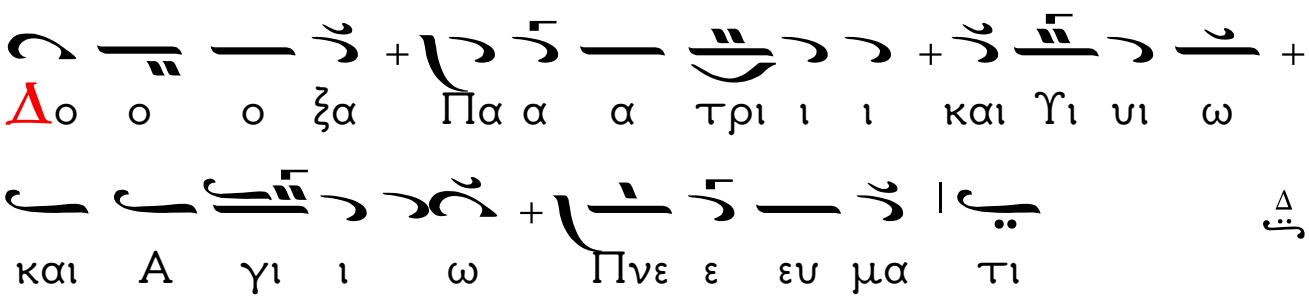

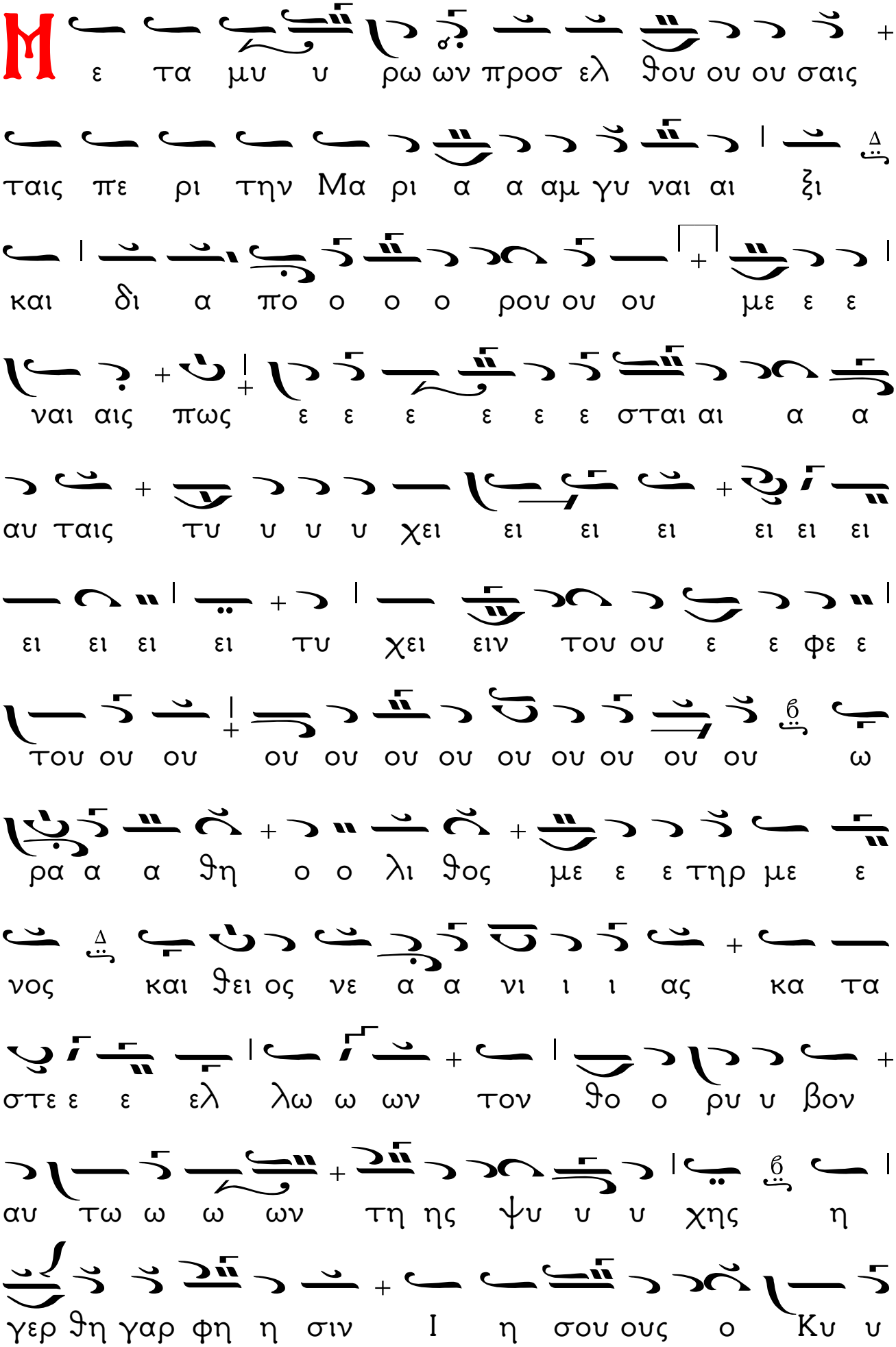
Μ ε τα μυ υ ρω ων προσ ελ θου ου ου σαις
ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι
και δι α πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε
ναι αις πως ε ε ε ε ε ε σται αι α α
αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει τυ χει ειν του ου ε ε φε ε
του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω
ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε
νος και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα
στε ε ε ελ λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον
αυ τω ω ω ων τη ης ψυ υ υ χης η
γερ θη γαρ φη η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ

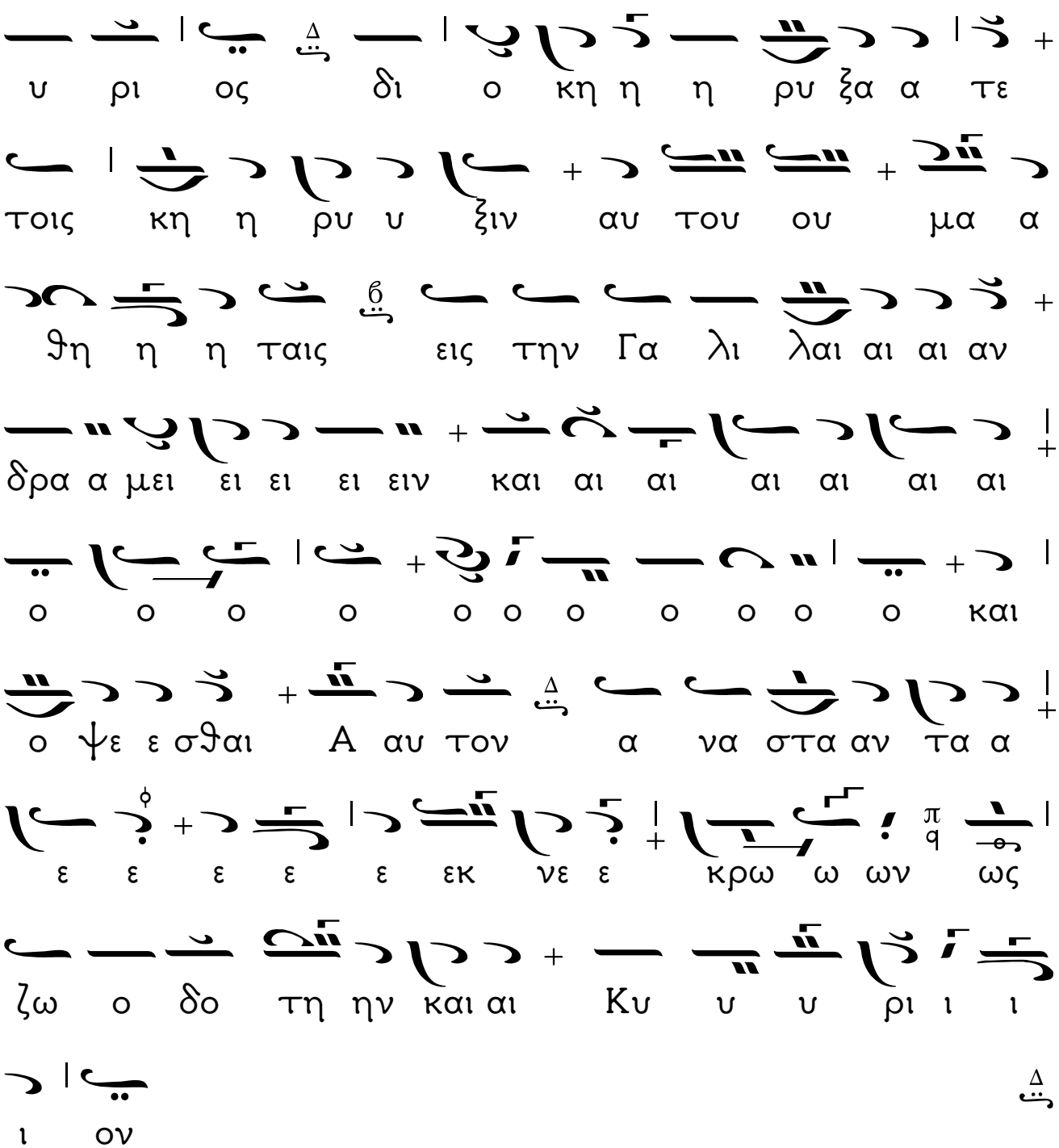

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ

Ἦχος Δι

Χρύσ. Θεοδοσόπουλου

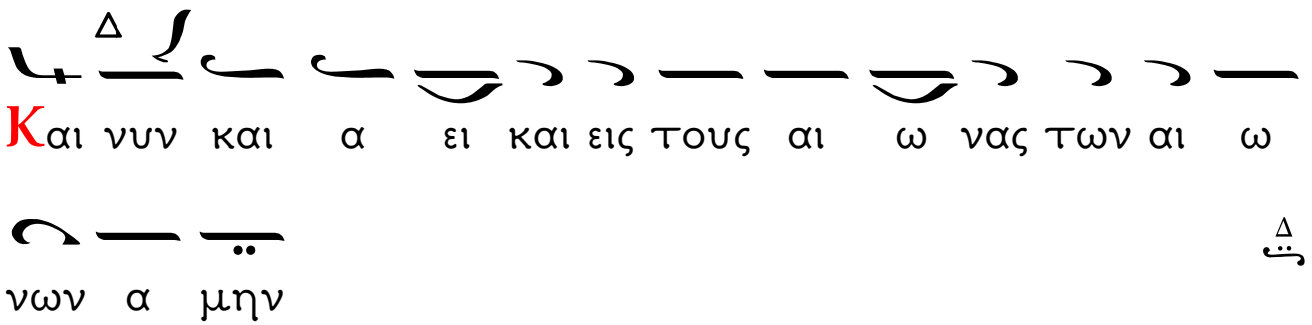

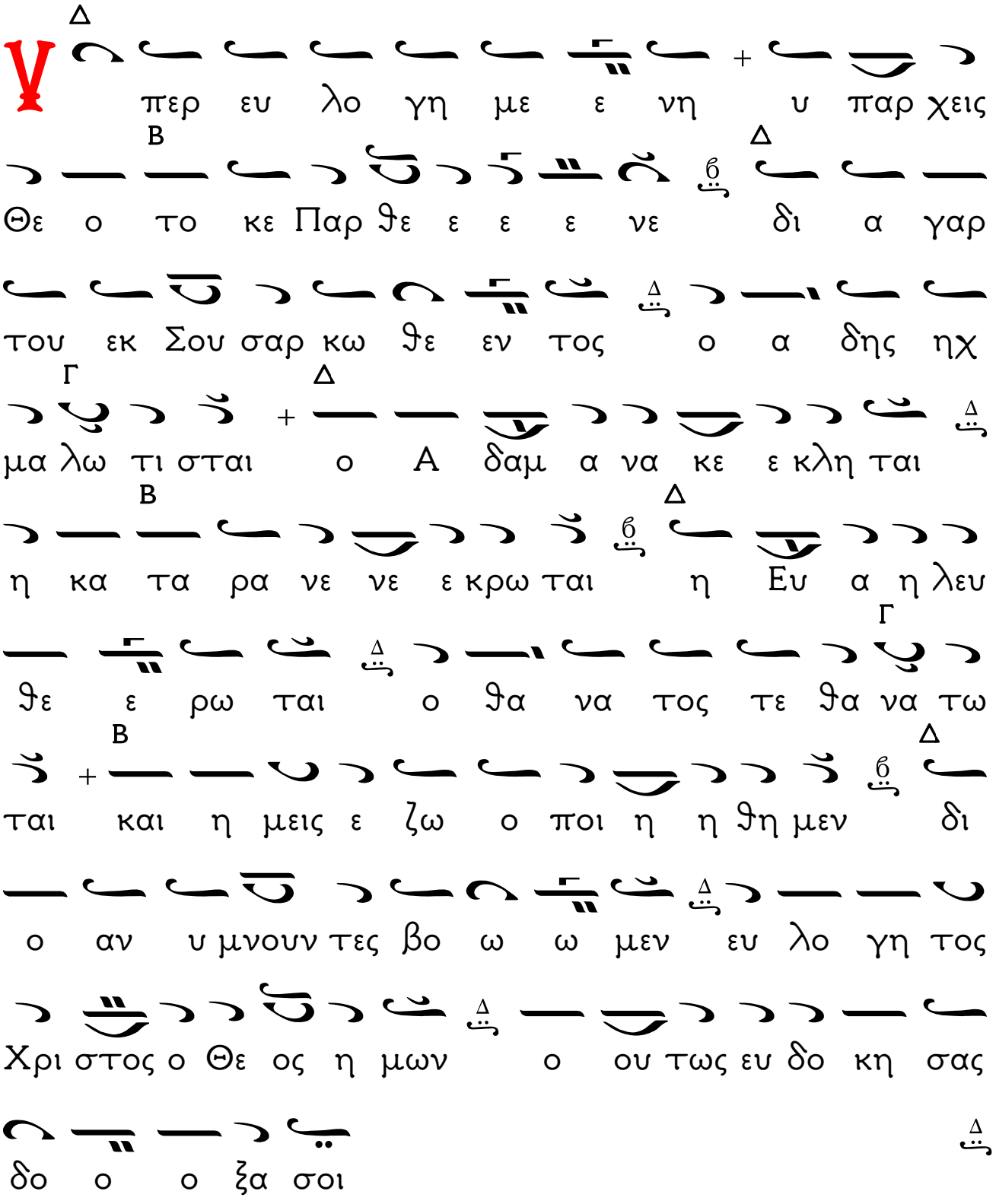
Δ
περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις
Β Δ
Θε ο το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ
του εκ Σου σαρ κω θε εν τος ο α δης ηχ
Γ Δ
μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε ε κλη ται
Β Δ
η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α η λευ
Γ
θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να τω
Β Δ
ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν δι
ο αν υ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος
Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας
δο ο ο ξα σοι

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

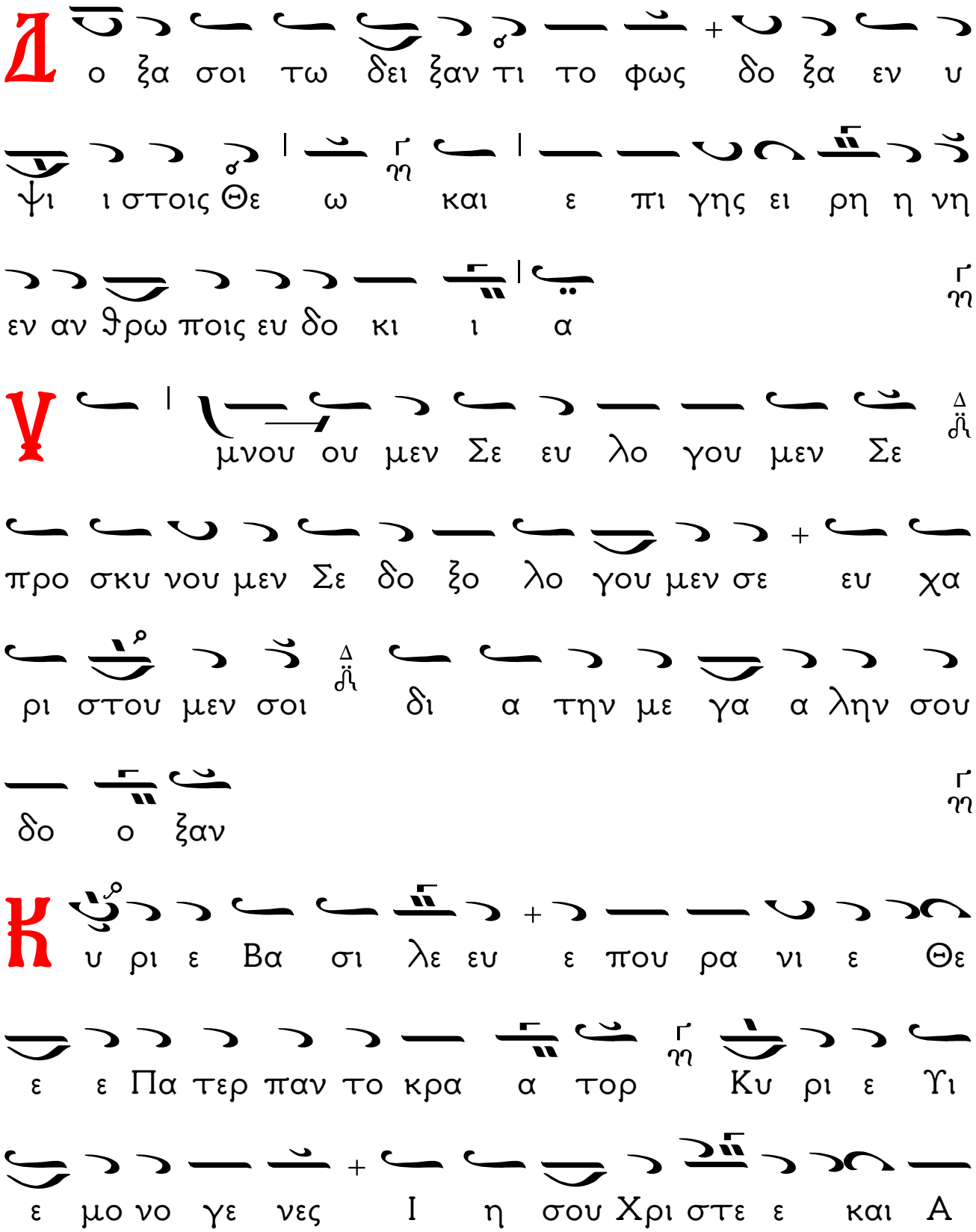

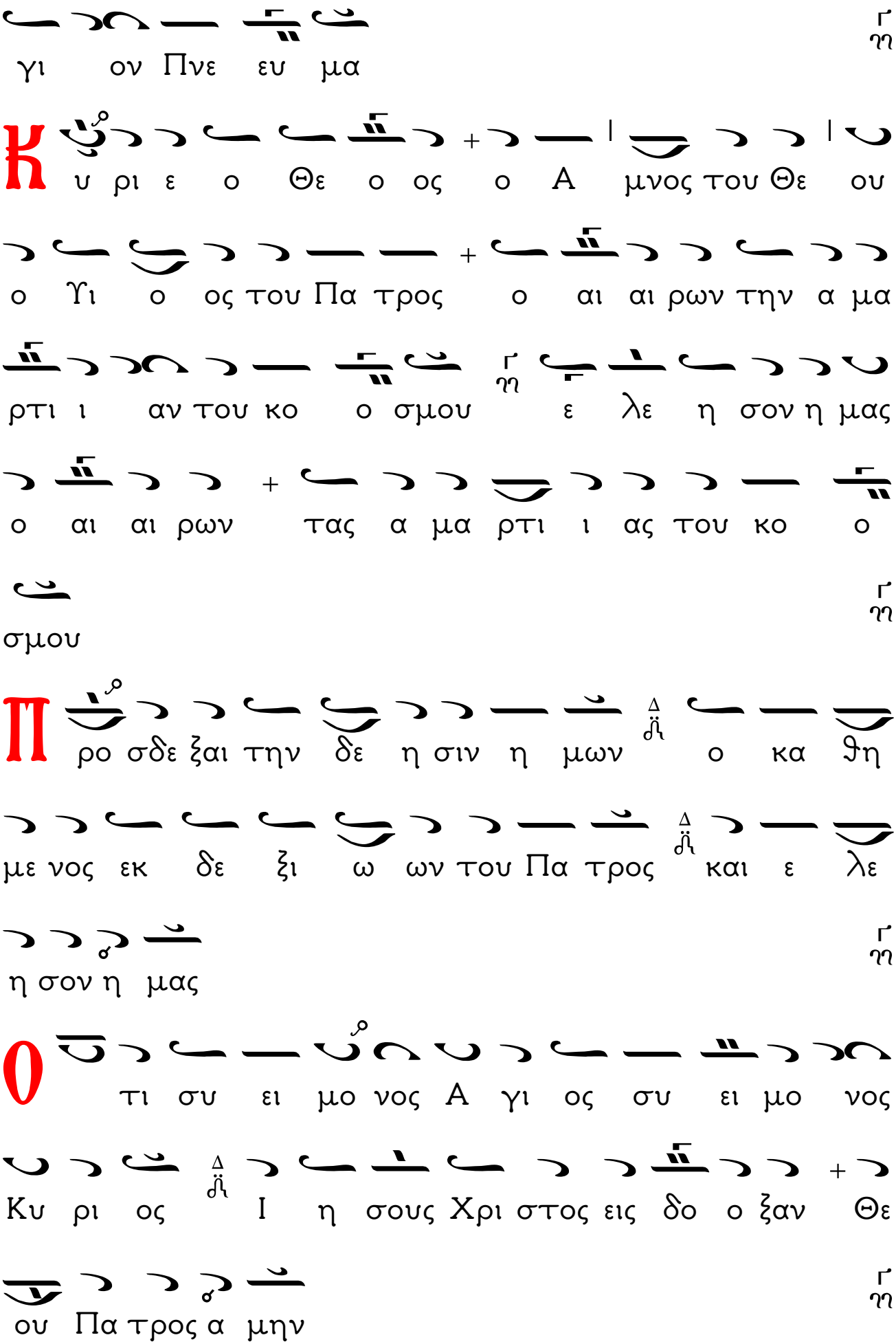
γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο Α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα
ρτι ι αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι ας του κο ο
σμου
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη
με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε
η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε
ου Πα τρος α μην

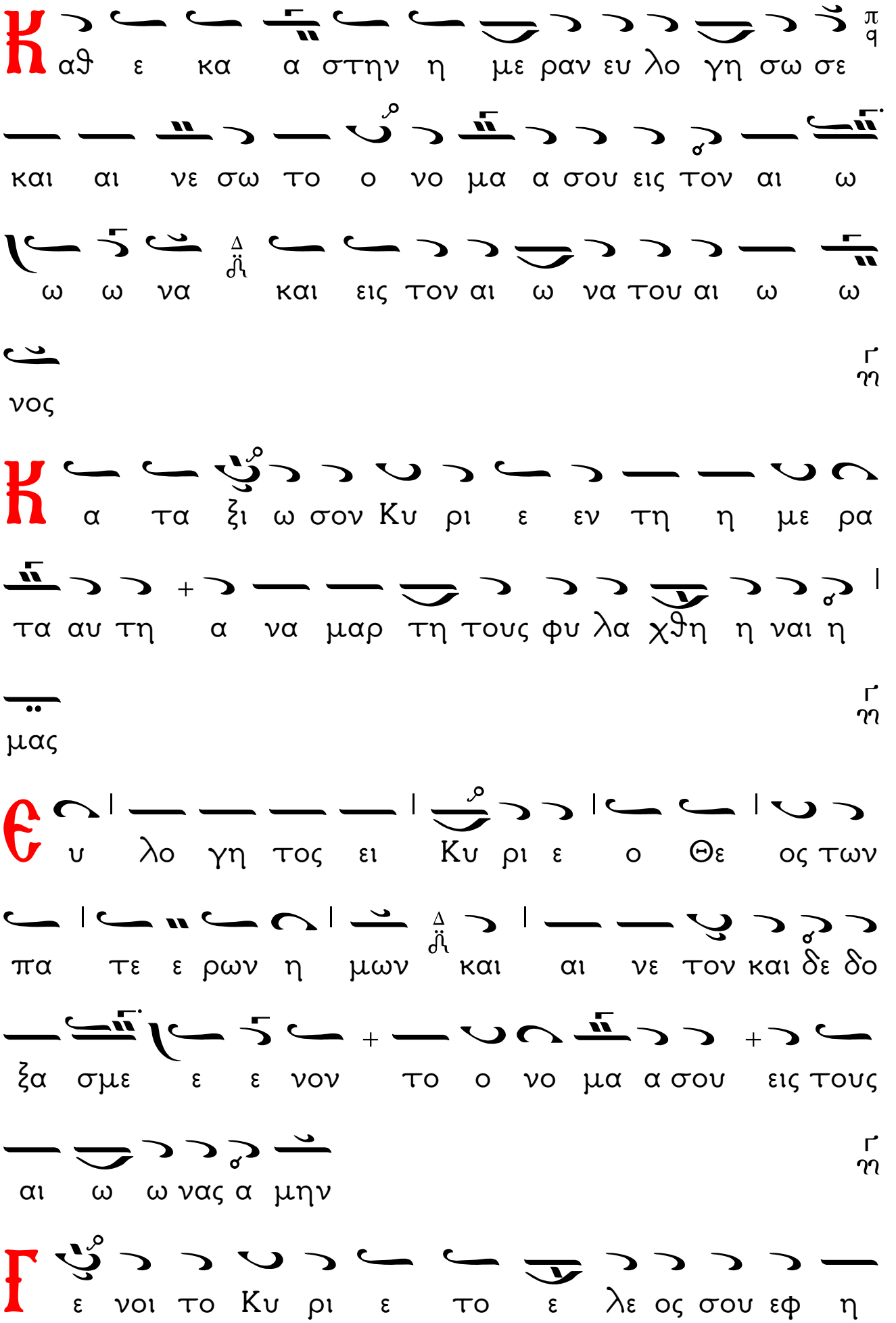
αϑ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω
ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
νος
α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χϑη η ναι η
μας
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α σου εις τους
αι ω ω νας α μην
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

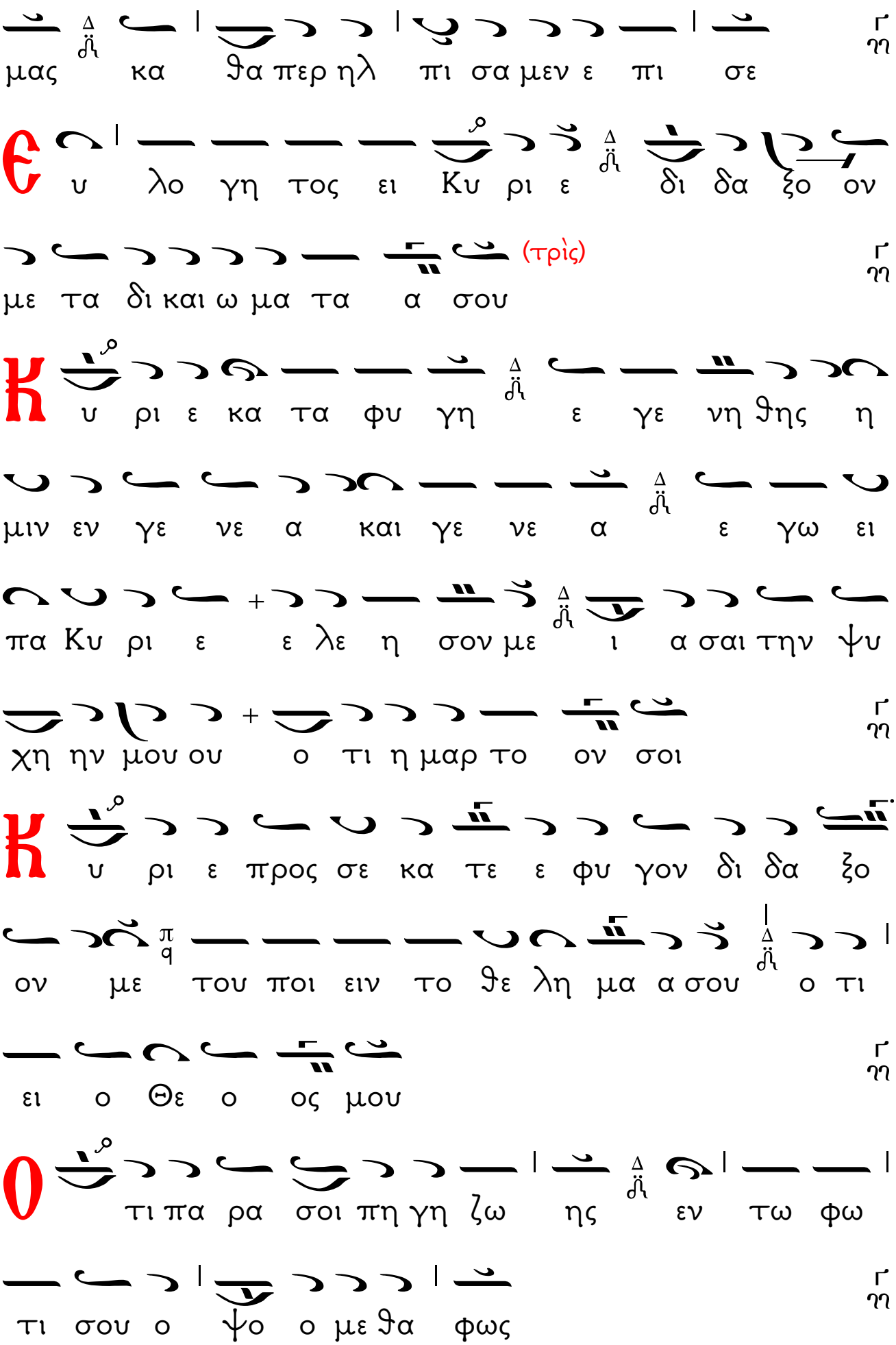
μας κα ϑα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα α σου (τρὶς)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη ϑης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει
πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την ψυ
χη ην μου ου ο τι η μαρ το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο
ον με του ποι ειν το ϑε λη μα α σου ο τι
ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο ο με ϑα φως

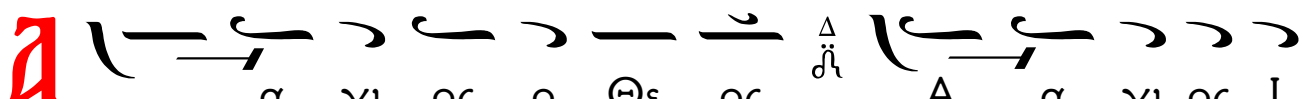

(τρὶς)

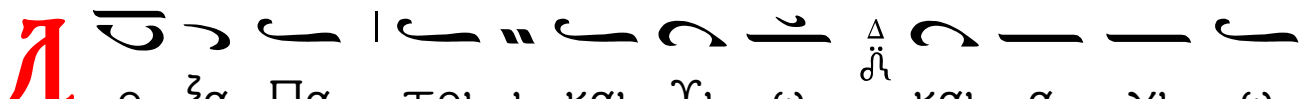

Ἀσματικὸν·

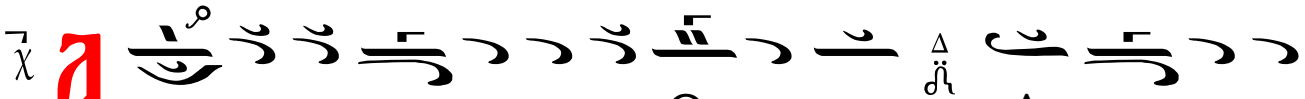

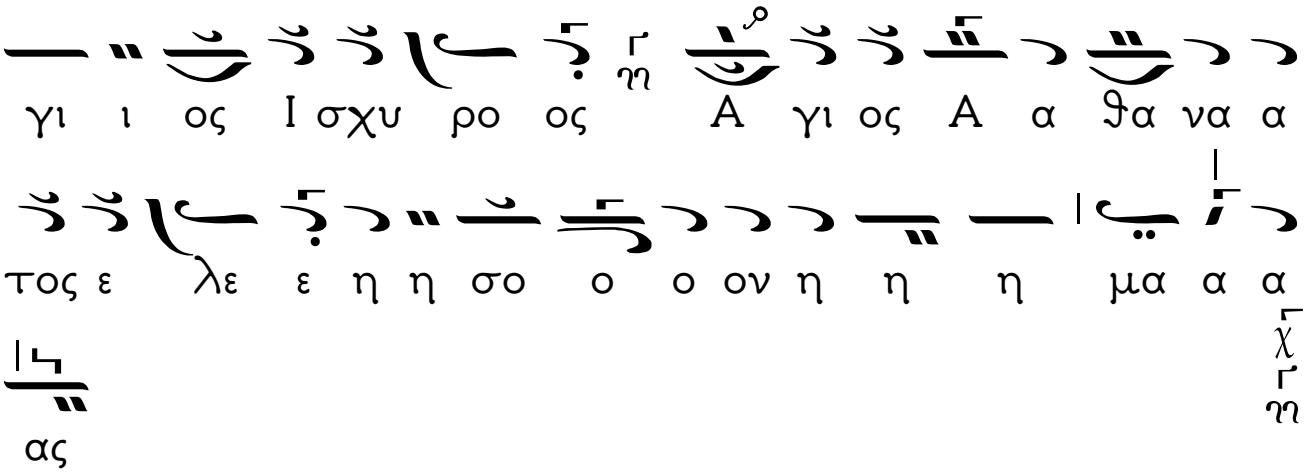

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος
π.Κ.Παπαγιάννη

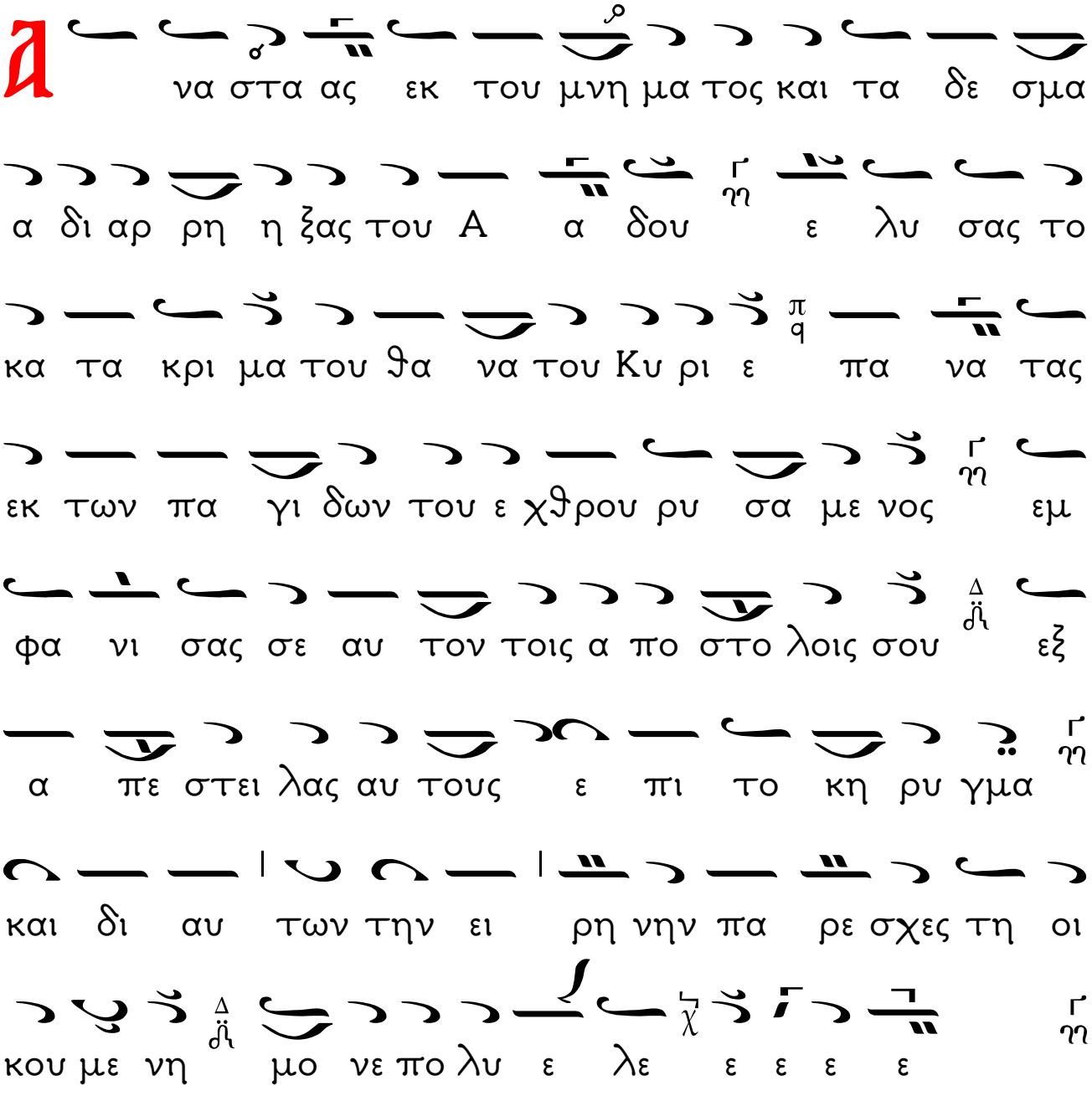

ἡ, Σήμερον σωτηρία
Πέτρου Λαμπαδαρίου

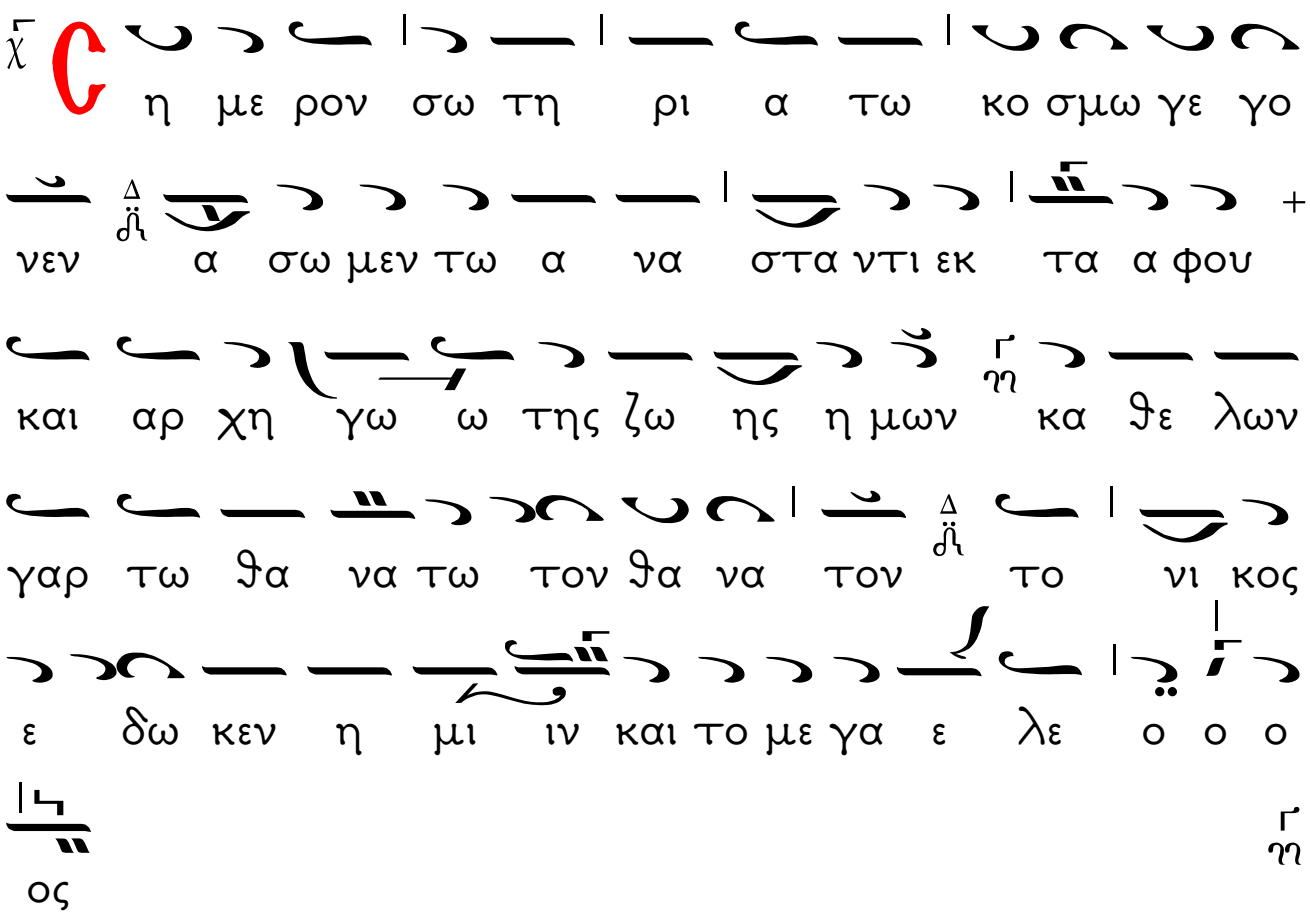

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ π ν

Α μην

I. Κ υ ρι ε + ε λε η σον

2. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον

3. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον

4. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η η σον

5. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον

6. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον

7. Κ υ ρι ε + ε ε λε η σον

8. 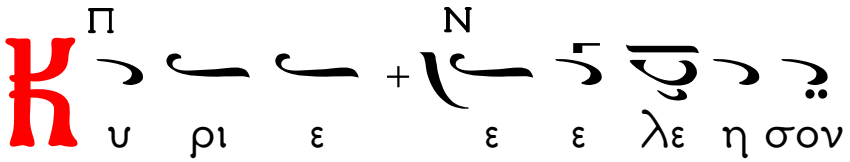

β
א

9. 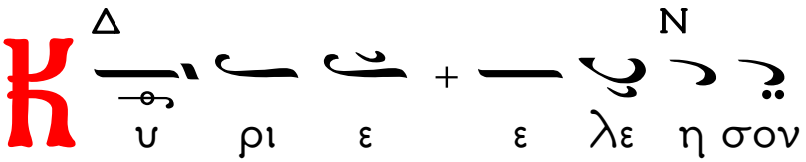

Δ
ג

10. 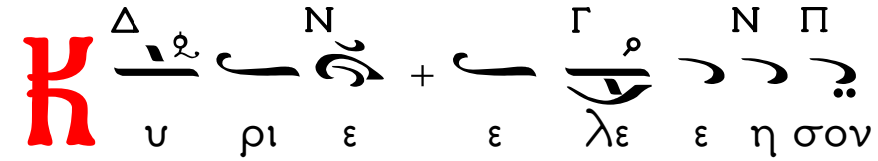

Γ
ד

11. 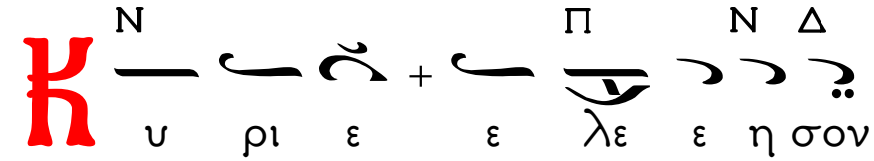

π
q

12. 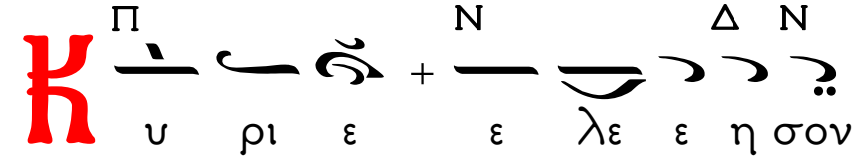

ν
ה

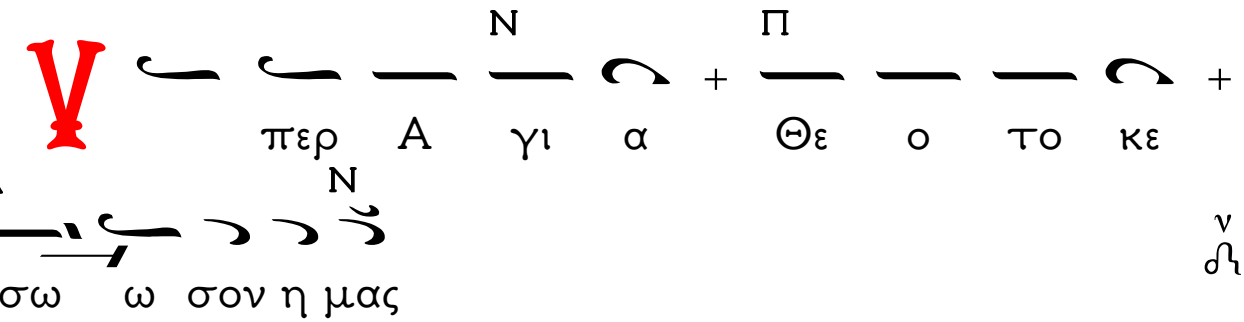

ν
ה

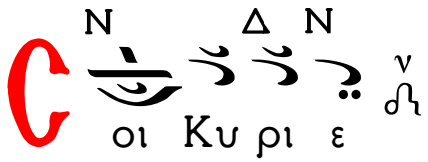

ν
ה

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄

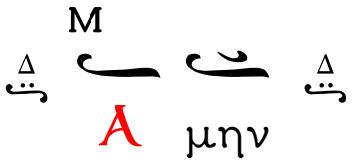

Στίχος Α΄ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος Β΄ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αυτοῦ.

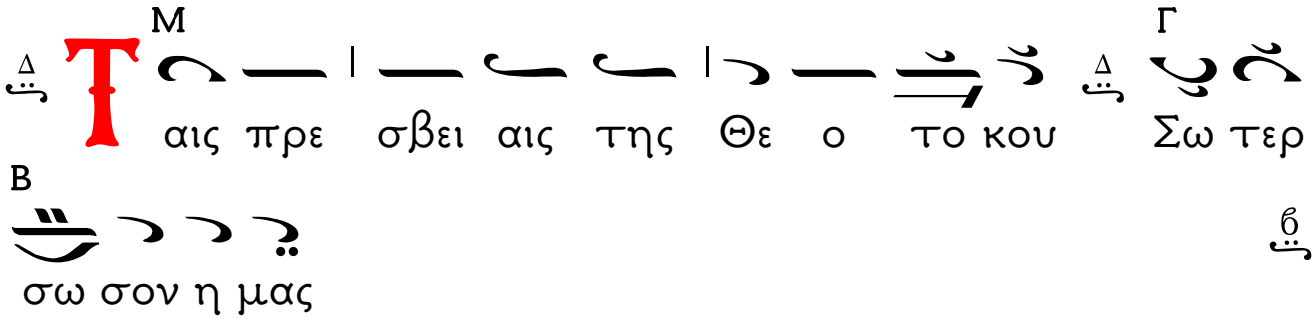

Στίχος Γ΄ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

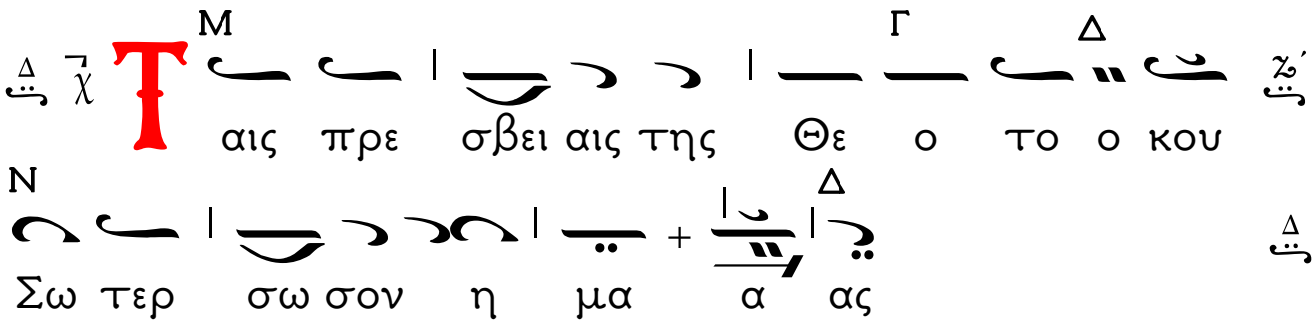

Ἀντίφωνον Β'

Στίχος Α' Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Στίχος Β' Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

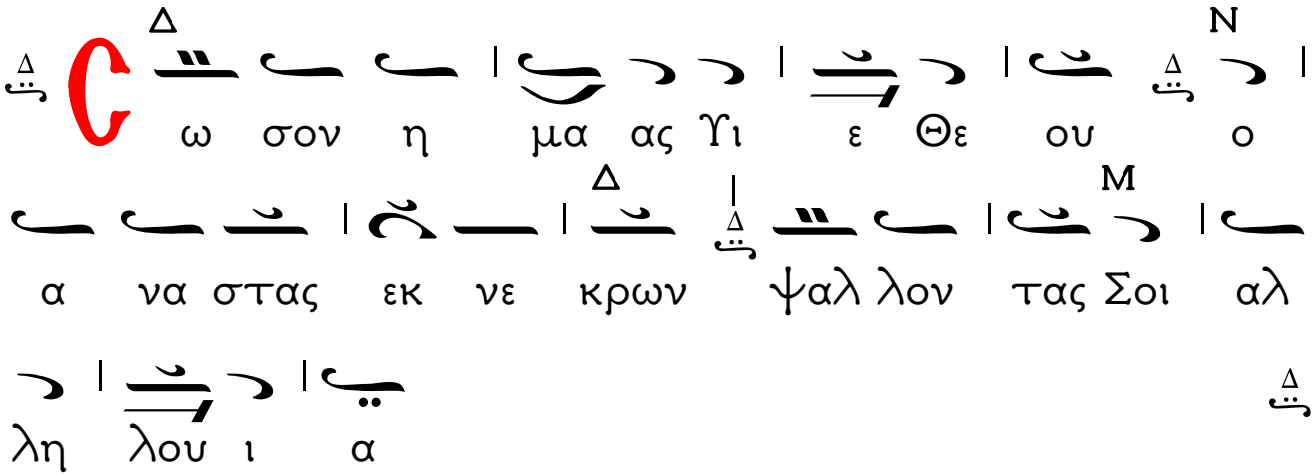

Στίχος Γ' Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

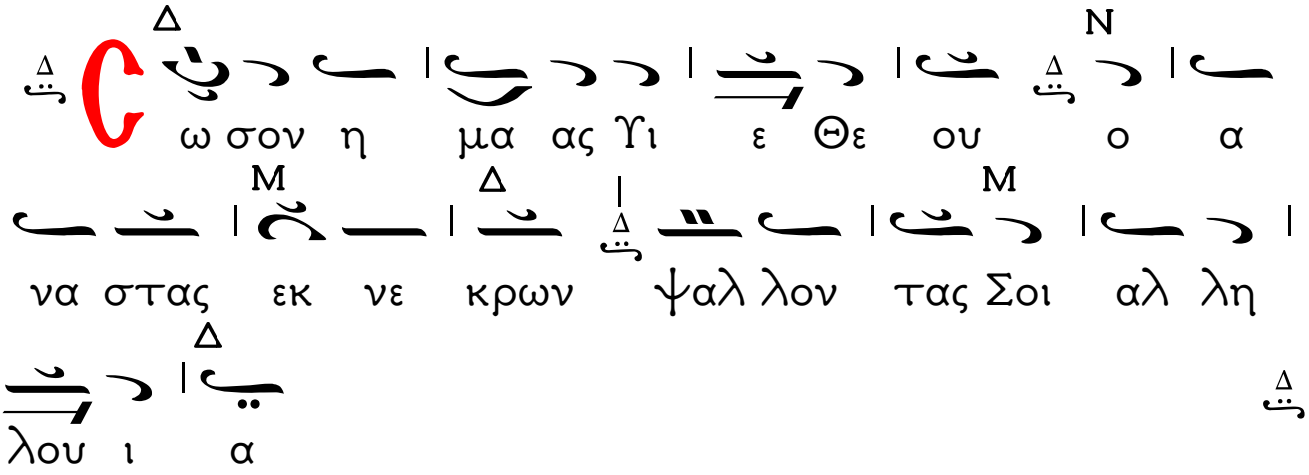

ὁ Μονογενὴς

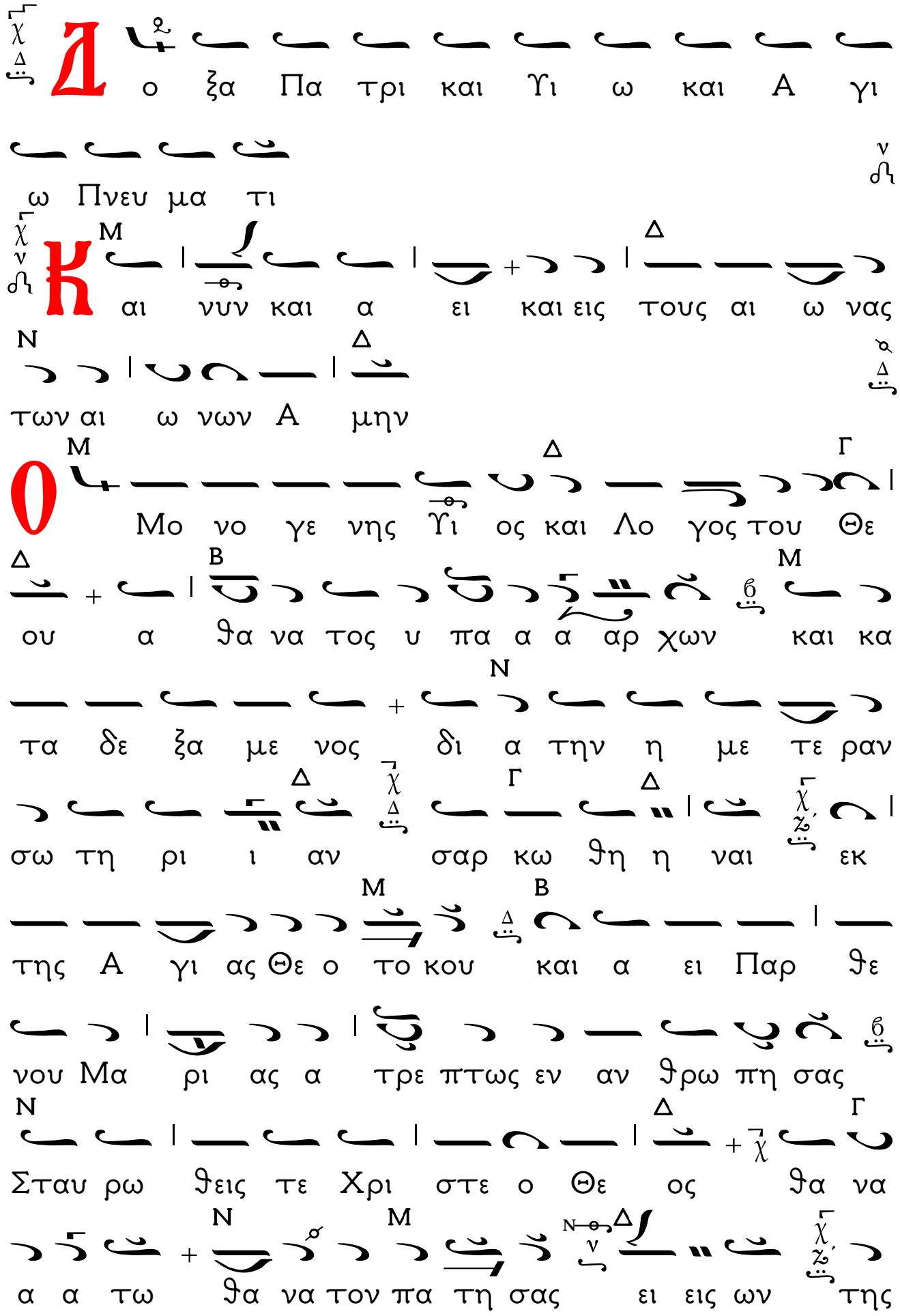
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα
τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ
της Α γι ας Θε ο το κου και α ει Παρ θε
νου Μα ρι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας
Σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να
α α τω θα να τον πα τη σας ει εις ων της

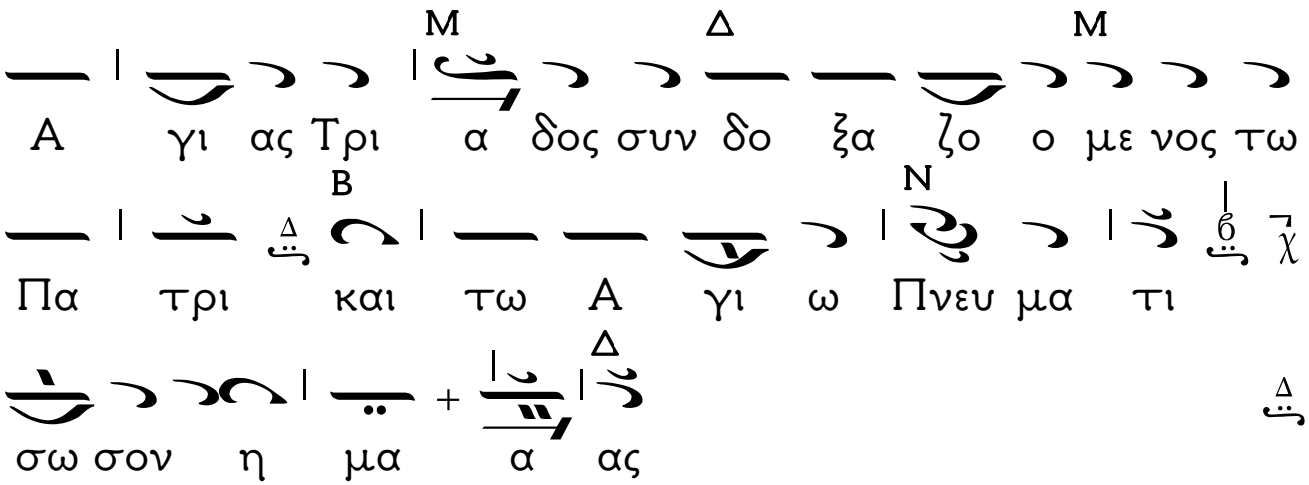

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Γα

Στίχος Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

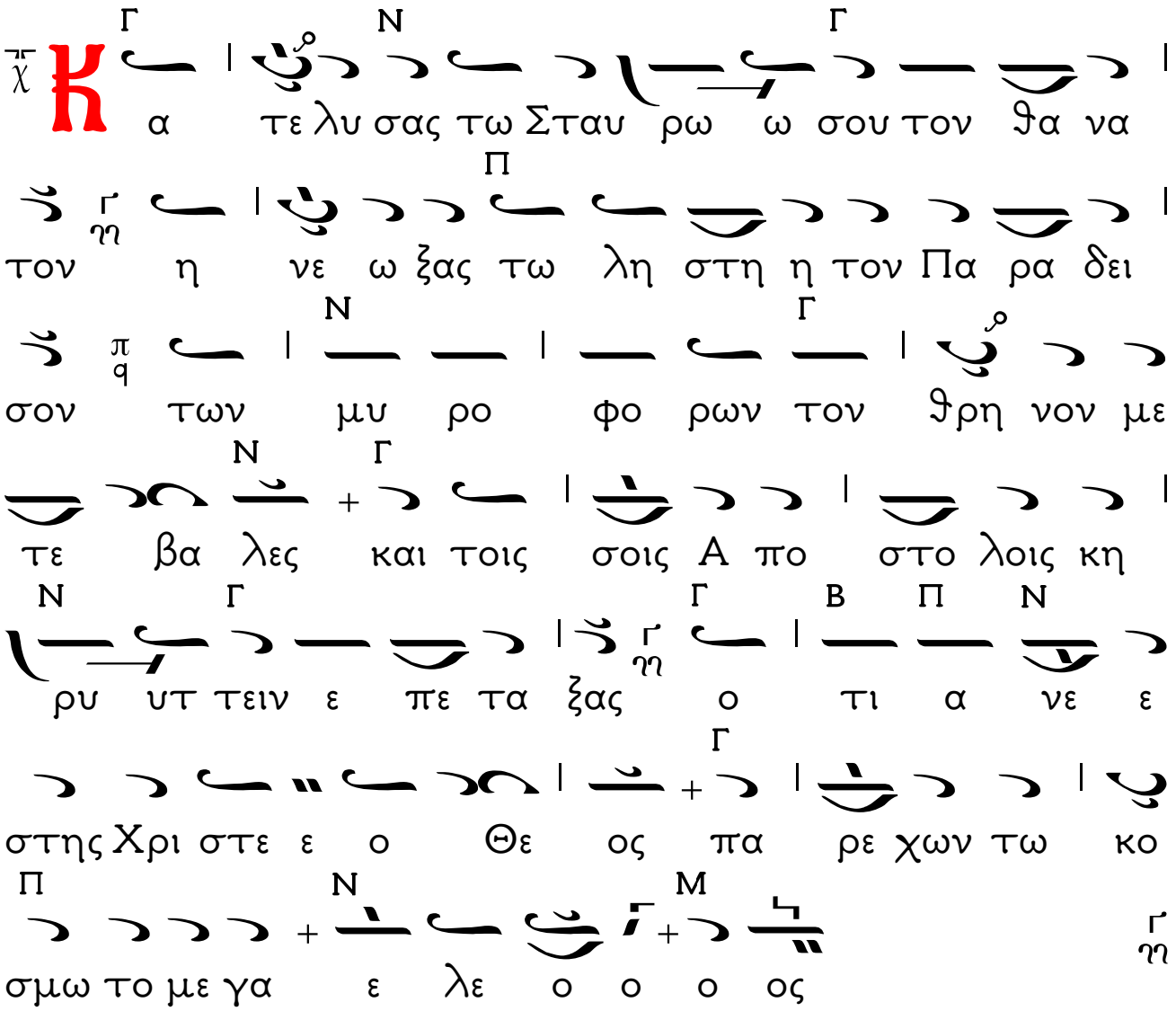

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

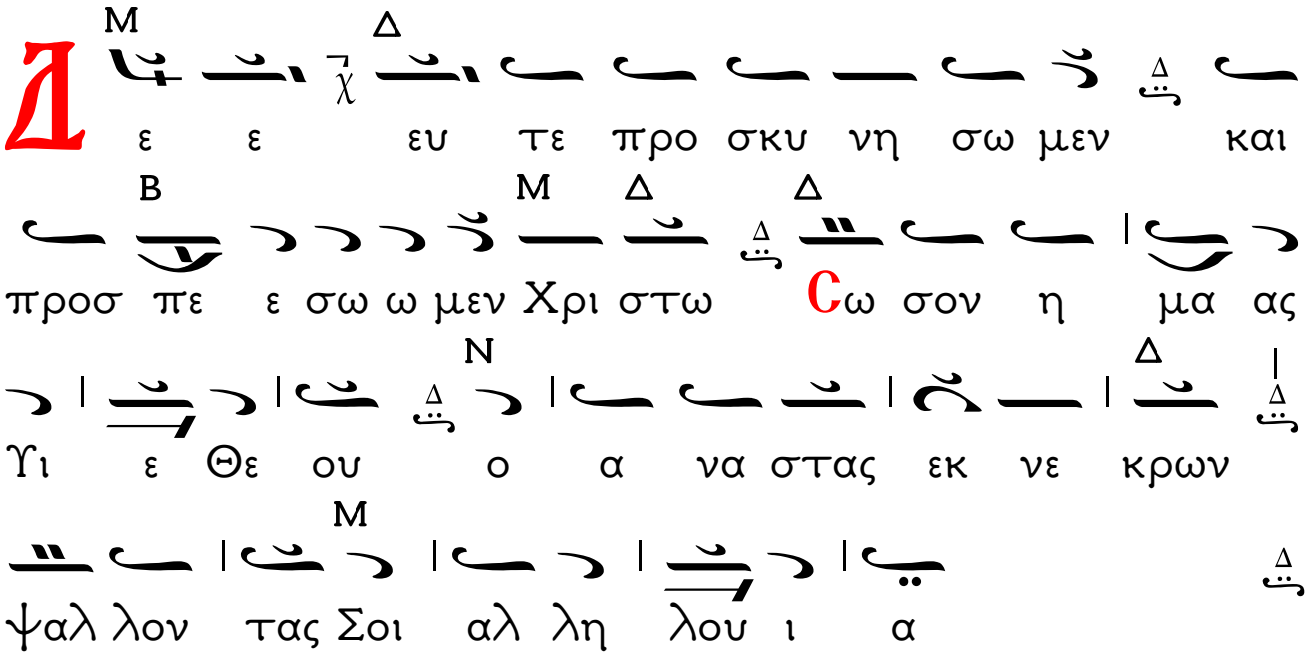

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος Γα

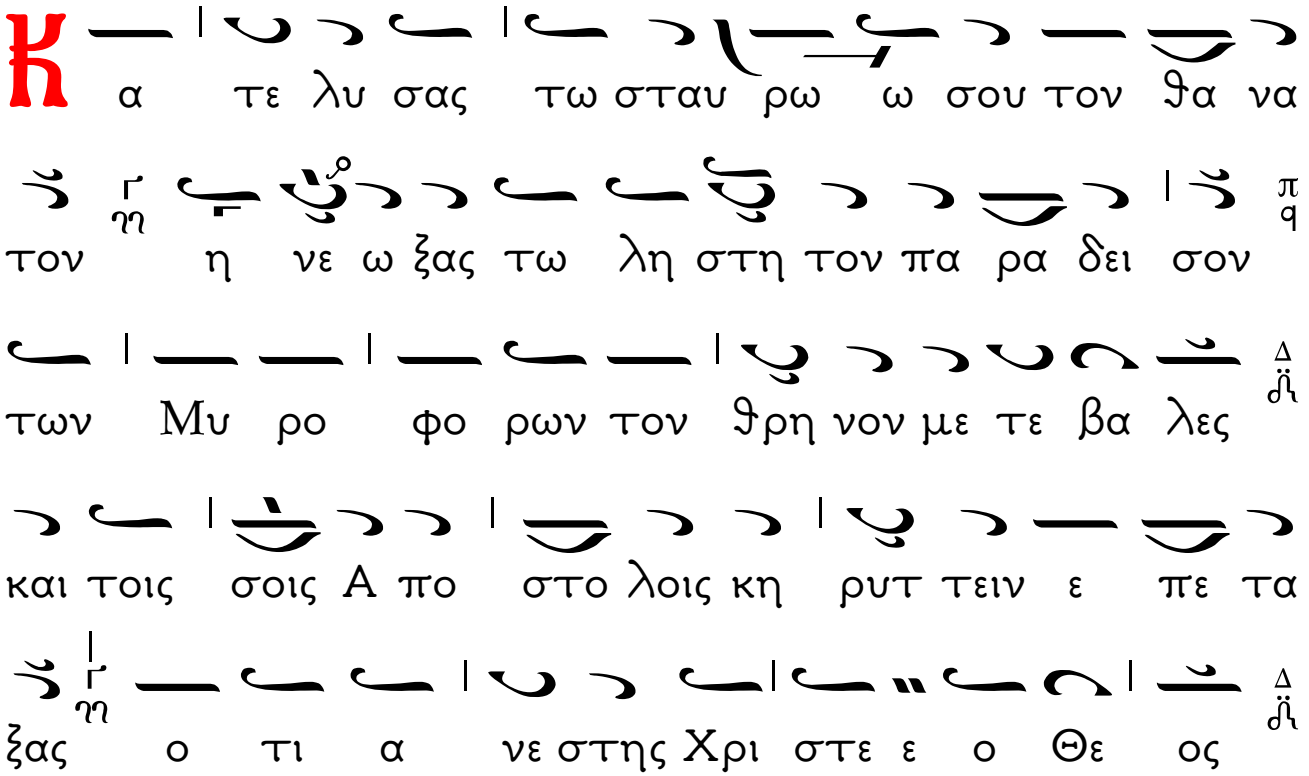

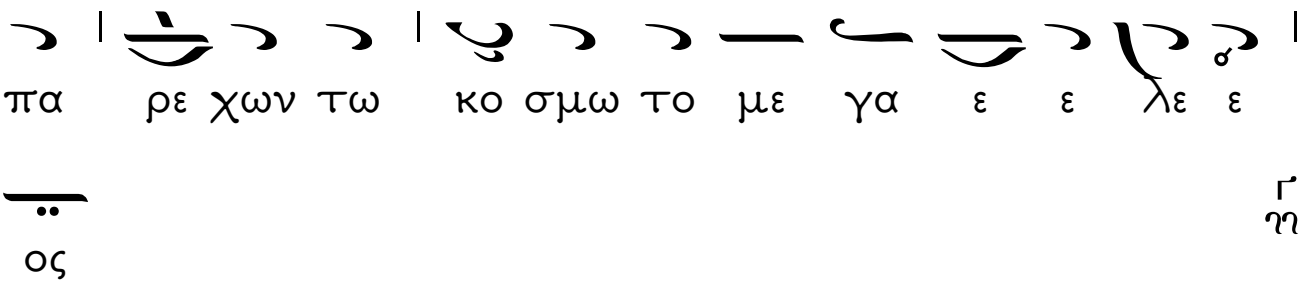

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἦχος Πα

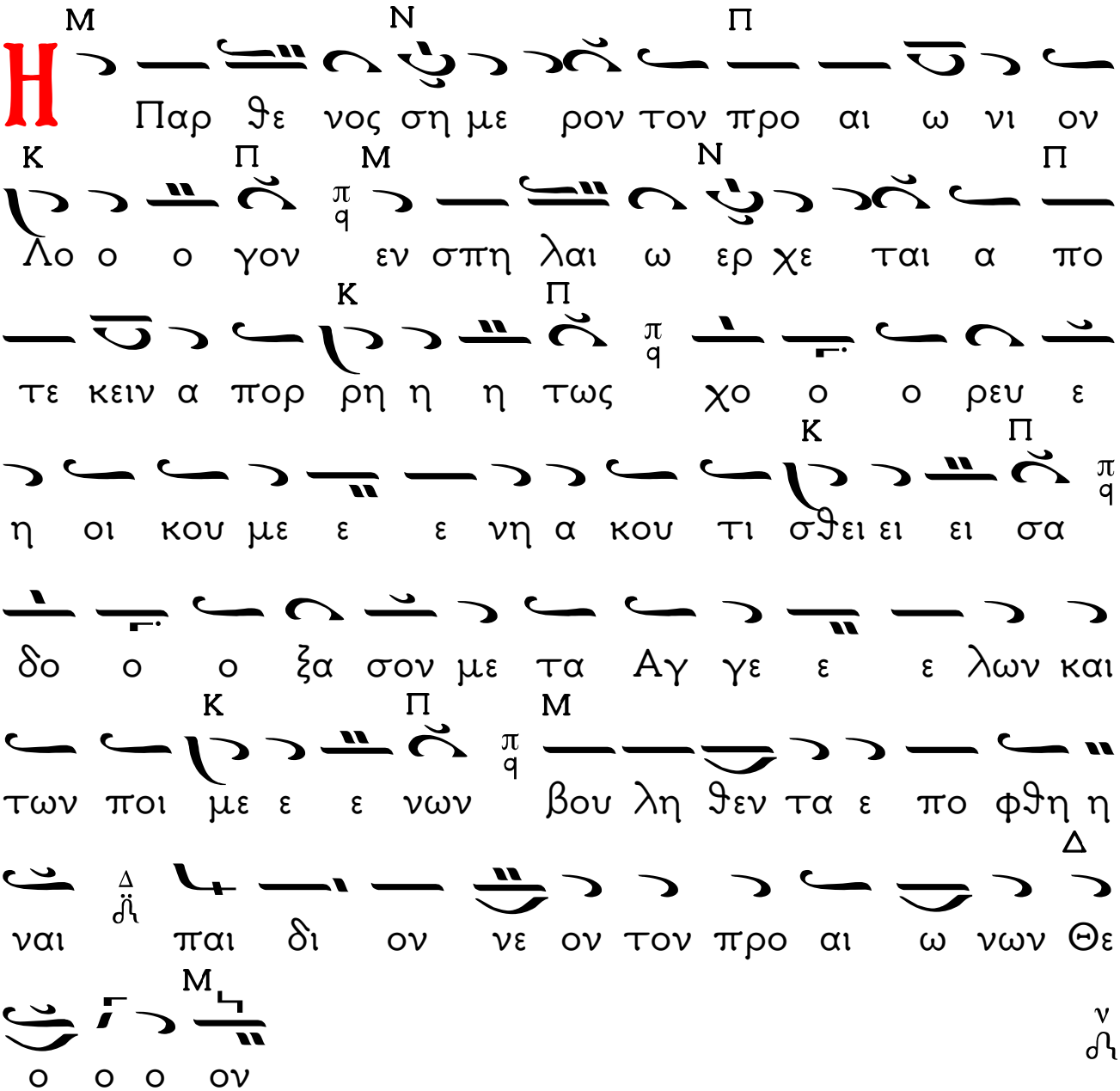

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ΄, ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας· τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον **τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.**

Ἀλληλούϊα. Ἦχος βαρὺς

Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.